

MANO PUIKIOJI RELIGIJA

MANO PUIKIOJI RELIGIJA

Paruošė

Dr. Radžab OZDIREK – Faruk SALMAN – Nazif JILMAZ

MOKAUSI GARBINTI - 2

Москва - 2010

Подготовили:

Фарук САЛМАН
Назиф ЙЫЛМАЗ
Др. Раджаб ОЗДИРЕК

Редактор:

Харун КЫРКЫЛ

Дизайн и верстка:

Адем ОЗДЕМИР
Сами КАЯ
Али КАЯ

Перевод на русский язык:

Азат УРМАНОВ

Канонический редактор:

Айдар ХАБИБУЛЛИН

Литературный редактор:

Сафия ХАБИБУЛЛИНА

Перевод осуществлен с оригинала:

Benim Güzel Dinim 2 - İstanbul / 2007

МОЯ ПРЕКРАСНАЯ РЕЛИГИЯ - 2

ООО «Издательская группа «САД», 2010 г.
1-е издание. 112 стр. Тираж: 6.000 экз.
ISBN 978-5-902855-99-6

Рекомендуется для широкого круга читателей.
Все права защищены.

ООО «Издательская группа «САД»

Почтовый адрес: 125412 г. Москва, а/я 28
Офис: г. Москва, м. Петровско-Разумовская, ул. Ангарская, 21
Тел / Факс: 8 (499) 9066717 - 8 (495) 7074666, 8 (905) 7347083
www.sadpress.com / izdatelstvo-sad@yandex.ru

ISBN 978-5-902855-99-6

© «Издательская группа «САД», 2010

Ivadas

*M*es dėkojame mūsų Valdovui, kuris davė mums puikią Islamo religiją!

Mes sveikiname ir linkime taikos ir laimės mūsų mylimam Pranašui, geriausiu būdu įkūnijusiam Islamo religiją savo gyvenime ir išmokiusiam jos visus žmones, o taip pat jo šeimą, artimuosius ir bendražygius!

Brangūs vaikai!

Mes ėmėmės šio darbo tam, kad perduoti jums mūsų didžios religijos žinią, apimančią visus lakus ir visą žmoniją. Mūsų darbo rezultatas – garbė Allah'ui – yra knyga „Mano puikioji religija. Mokausi garbinti.“

Pirmojoje dalyje mes nagrinėjome temas, skirtas garbinimui, vudu, gusl, tajjamum ir maldai.

Antrojoje dalyje mes papasakojome apie pasninką, zakat'ą, hadž'ą ir kurban'ą. Ruošiant šią knygą, buvo panaudotos anksčiau parašytos knygos, atkreiptas dėmesys į mūsų draugų pastabas ir vertinimus.

Ruošdami šią knygą, kuri skirta praturtinti jūsų dvasinį pasaulį ypatingais jausmais, papildyti jūsų žinias ypatingomis žiniomis, mes atkreipėme dėmesį į šiuos dalykus:

- Kad skaitytumėte apie mūsų religiją su meile ir susidomėjimu, kiekvieną temą mes pradėjome nedideliu pasakojimu.

- Kad atkreipti ypatingą dėmesį į Korano ajat'us ir Pranašo hadisus, kurie yra mūsų religijos šaltinis ir esmė, mes išskyrėme juos rėmeliais.

- Nė vienas iš mūsų religijos įsakų ar draudimų nebuvo duotas mums veltui. Jei mes žinosime jų reikšmę ir naudą, kurią jie teikia, dar su didesne meile vykdysime mūsų religijos priesakus. Todėl mes atkreipėme dėmesį ir pasistengėme paaiškinti kiekvieno garbinimo būdo išmintį ir naudą.

- Kad lengviau būtų suprasti kai kurias temas, pateikėme jas klausimų – atsakymų forma.

- Žinodami, kad jūs mėgstate paveikslėlius, patalpinome daug iliustracijų.

- Mes pasistengėme praturtinti jūsų dvasinį pasaulį prisiminimais apie Pranašą (TJTAP), jo bendražygius ir iškilus Islamo žmones.

- Kai kuriuos duomenis, kur buvo patogu, mes išdėstėme lentelių ir schemų pagalba.

- Kiekvieno skyriaus pabaigoje mes pateikėme klausimus, kad galėtumėte patikrinti savo žinias.

- Mes skyrėme vietas du'a, kurias sakė mūsų mylimas Pranašas (TJTAP), kad ir jūs galėtumėte sakyti du'a, kurias sakė jis. Tikimės, kad sako nuoširdžiose du'a, jūs prisiminsite ir tuos, kurie ruošė šią knygą seriją.

Tegu jūsų širdys užsipildo tikėjimu, jūsų gyvenimai – Islamu, jūsų sielos – ichsan'u (dievišku įkvėpimu). Tegul angelai būna jūsų palydovais, o geri žmonės – draugais. O Aukščiausias Allah'as tegul būna jūsų pagalbininku. Tegul jūsų kelias bus atviras iki pat rojaus...

Te saugo jus Allah'as!

TURINYS

RAMADAN'AS IR PASNINKAS / 7

Pasakojimas: Pirmasis pasninkas.....	8
Kas yra pasninkas?.....	11
Kam pasninkas yra privalomas (fard)?.....	11
Kokios būtinos galiojančio pasninko sąlygos?.....	11
Kai kurie su Ramadan'u susiję terminai.....	12
Kai mes laikomės pasninko, pasninkas sulaiko mus.....	14
Ką mums duoda pasninkas?.....	15
Pasninko rūšys	18
Pasninkas-kada	20
Pasninkas-kaffarat	20
Kas sugadina pasninką?.....	21
Veiksmai, už kuriuos būtina laikytis pasninko-kaffarat ir pasninko-kada	21
Veiksmai, už kuriuos būtina laikytis tik pasninko-kada	22
Kas nesugadina pasninko?.....	23
Kokiu atveju galima nesilaikyti pasninko?.....	24
Fidja už pasninką	25
Sadaka-fitr.....	25
Pasninkas-nazr.....	25
Taravih malda	26
Itikaf.....	26
Kadr naktis	27
Ramadan'o šventė	28
Kaip leido Ramadan'ą Allah'o Pranašas (TJTIAP)?.....	29
Eilėraštis: Ramadan'as	32
KLAUSIMAI	33

ZAKAT'AS / 35

Pasakojimas: Dėkingumo išbandymas	36
Kas yra tikrasis mūsų turto šeimininkas?.....	38
Sadaka ir zakat'as	39
Kas yra zakat'as?	41
Ką mums duoda zakat'as?.....	42
Pasakojimas: Yra tas, kuris duoda daugiau!	46
Kam zakat'as yra fard?	48
Turtingumo kriterijai pagal Islamą	48

Būtinieji žmogaus poreikiai	48
Nuosavybės nisab ir zakat'o dydis.....	49
Nisab ir zakat'o dydis prekyboje	49
Nisab ir zakat'o dydis nuo gyvulių	50
Nisab ir zakat'o dydis nuo žemdirbystės produktų.....	51
Pasakojimas: Žuvęs sodas	52
Kam išmokamas zakat'as?	54
Kam zakat'as neišmokamas?	55
Duoti iš to, kas pačiam patinka	56
Pasakojimas: Duoti iš to, kas patinka pačiam	56
Į ką turime atkreipti dėmesį, išmokėdami zakat'ą?.....	57
Užsidirbti savo triūsu geriau, nei prašyti išmaldos	59
Mūsų Pranašo (TJTIAP) dosnumas ir pasiruošimas padėti	60
Eilėraštis: Prašantis pagalbos	62
KLAUSIMAI	63

HADŽ'AS / 65

Pasakojimas: Zamzam	66
Kas yra hadž'as?.....	68
Ką mums duoda hadž'as?	69
Pasakojimas: Cukriniai riešutėliai	72
Kam hadž'as yra fard?.....	73
Eilėraštis: Kelias į Kaab'ą	74
Kaab'a	75
Su hadž'u susijusios vietos.....	77
Eilėraštis: Nuo mūsų perduokit salam.....	80
Lankomos Mekkos ir Medinos vietos	81
Hadž'o fard	84
Pareigos atliekant hadž'ą	84
Kaip teisingai atlikti hadž'ą?.....	88
Umra	90
Kokias dovanas jūs parvežėte iš hadž'o?	91
Mūsų Pranašo (TJTIAP) hadž'as/ Atsisveikinimo hadž'as	92
Eilėraštis: Būk kaip pranašas Muhammad	94
KLAUSIMAI	95

Pasakojimas: Draugystės išbandymas	98
Kas yra kurban'as?.....	100
Kada aukojamas kurban'as?	100
Ką mums duoda kurban'as?	101
Kam kurban'as yra vadžib?	103
Kokie gyvuliai yra tinkami kurban'ui?.....	104
Kaip aukojamas kurban'as?.....	105
Į ką reikia atkreipti dėmesį, aukojant kurban'ą?	106
Kaip paskirstoma kurban'o mėsa?	106
Ką reikia daryti su kurbano oda?	106
Kurban'as-nazr	107
Kurban'as-akika	107
Mūsų Pranašas (TJTIAP) ir kurban'as.....	108
KLAUSIMAI	109
Atsakymai į klausimus	111

* * *

Maloningumo ir garbinimo atmosfera

RAMADAN'AS IR PASNINKAS

- ❁ Ramadan'o mėnesio privalumai
- ❁ Ramadan'o ir pasninko terminologija
- ❁ Ką mums duoda pasninkas?
- ❁ Pasninko rūšys
- ❁ Pasninko taisyklės
- ❁ Taravih, itikaf, Kadr naktis ir Šventė
- ❁ Kaip leido Ramadan'ą Allah'o Pranašas?

PIRMASIS PASNINKAS

Burak'as su tėvu labai pavargo. Jie parnešė pilnus maišus produktų, kuriuos nupirko turguje iftar'ams. Kai pagaliau jie atnešė maišus į virtuvę, tėvas pavargęs su-smuko į krėslą, Burak'as be jėgų išsitiesė ant sofos. Jie išėjo pirkinių iš pačio ryto ir grįžo tik po pietų. Turguje buvo galima rasti visko, ko tik širdis užsigeidžia. Įvairiausių rūšių medaus, alyvuogių, kvapnių sūrių, rūkytų gaminių, dešrų. Burak'ą labiausiai domino šokoladas, ir jis nusipirko iftar'ui keletą rūšių šokolado.

Burak'o mama jau keletą dienų ruošėsi Ramadan'ui. Išblizgino visą butą, paruošė saldumynų, sausainių, išvirė kompoto... Viskas buvo paruošta Ramadan'ui, kuris, beje, turėjo prasidėti rytoj.

Burak'ui buvo dešimt metų ir jis rytoj ketino laikytis pirmojo savo gyvenime pasninko. Iki tol jis laikėsi tik bandomojo pasninko. Tai tebuvo treniruotė mažiems vaikams. Jo pasninkas tęsėsi iki pietų, po to jis valgė ir laukė vakaro. Tačiau dabar Burak'as jau paaugo ir laikysis tikro pasninko kaip suaugusieji.

Tėvas pasakė:

- Sūnau, šiandien bus pirmoji taravīh malda. Jei nori, gali eiti su manimi į mečetę, bet tam turi iki vakaro paruošti visus namų darbus.

- Gerai, tėti, aš tuoj pat paruošiu,- atsakė Burak'as.

Po vakarienės Burak'as su tėčiu patraukė į mečetę. Užsidėjęs spalvingais raštais siuvinėtą tiubeteiką, kurią mama ištraukė iš skrynios būtent jam, jis pasijuto beveik visiškai suaugusiu žmogumi. Prieš maldą jie klausėsi pamokslų, po azan'o prasidėjo malda. Burak'as meldėsi su malonumu, o juk malda truko neįprastai ilgai. Tarp maldų visi susirinkusieji džemaat'u gražiai dainavo salavat'us. Kai jį su tėčiu grįžo namo, laikas, kuomet burak'as paprastai eina gultis, buvo seniai praėjęs. Eidamas miegoti Burak'as primygtinai paprašė mamos:

- Mamyte, būtinai pažadinkit mane suhur'ui. Jei nenorėsiu keltis, apliekit man veidą vandeniu.

Mama nuramino Burak'ą:

-Tu nepergyvenk, sūneli, aš tave pažadinsiu.

Burak'as užmigo vos tik galva palietė pagalvę. Artėjant rytui, jis pajuto kaip jo mama švelniai glosto jam skruostus ir išgirdo jos balsą:

- Pabusk, suaugęs žmogau, suhur'o laiką praleisi.

Pusiau miegodamas Burak'as nuėjo į vonią tačiau, nusiprausęs veidą šaltu vandeniu, nuplovė paskutinius miego likučius. Jis atsisėdo prie stalo, kurį padengė mama. Mama padarė staigmeną jo pirmajam suhur'ui – pagamino jo mėgstamų pyragėlių.

Apkabinęs mamą, Burak'as padėkojo jai:

- Mamyte, buvo taip skanu, kad galėčiau suvalgyti visus pyragėlius nuo šio padėklo.

Burak'as gerai pasistiprino, kad dieną netektų badauti.

Tėtis perspėjo:

- Sūnau, nepamiršk atsigerti vandens, greit bus azan'as rytinei maldai. Tu juk žinai, šiandien iki vakaro negalima nei valgyti, nei gerti.

Burak'as išgėrė dar vieną stiklinę vandens. Išsivalęs dantis, jis išreiškė ketinimą laikytis pasninko, Burak'as girdėjo, kaip tėtis svetainėje skaito Koraną. Atlikęs maldą, jis su malonumu vėl atsigulė į lovą, pratęsti nutraukto miego.

Kai jis pabudo, pajuto sausumą gerklėje, ir nuėjo į virtuvę atsigerti vandens. Kai jau beveik palietė lūpomis vandenį, jis prisiminė, kad pasninkauja. Burak'as pažvelgė į laikrodį. Buvo beveik dešimta ryto. Burak'as susimąstė: kaip gi jis ištvėrs be gurkšnelio vandens iki iftar'o? Iš pradžių jis net gi norėjo mesti šį sumanymą. Bet tarsi vidinis balsas pasakė jam: „Ei, tu juk jau suaugęs, turi laikytis savo ketinimų.“ Ir Burak'as nusprendė: kaip bebūtų sunku, išlaikyti Allah'ui duotą žodį. Juk ketinimas laikytis pasninko ir buvo pasižadėjimas Allah'ui.

Jam reikėjo surasti kokį nors užsiėmimą, kad užimti laiką iki iftar'o. Jis kurį laiką žaidė su savo žaislais, bet perdžiūvusios lūpos degė ir žvilgsnis vis kryo į grafiną su vandeniu, stovėjusį ant stalo. Atėjęs pietų laikui, prie troškulio jausmo prisijungė ir alkis. Priartėjęs vakarui Burak'as užėjo į virtuvę, prisėdo šalia mamos, kuri gamino vakarienę. Pažvelgusi į pritilusį Burak'ą mama paklausė jo:

- Kas nutiko, sūnau, rodos pasninkas per sunkus tau?

- Žinai, mama, aš pradėjau pavydėti Murkiui, kuris laką vandenį iš savo dubenėlio. Dabar aš su dideliu apetitu suvalgyčiau tą lėkštę grikių košės, su kuria tu vaikščiojai man iš paskos, ragindama paragauti.

Mama atsakė:

- Mano geras sūnau! Matai kiek daug išmokė tave viena pasninko diena. Dabar tu supranti būklę tu vargšu, kurie neturi kasnelio maisto, alkui numalšinti, pajutai riekelės duonos ir gurkšnio vandens vertę, suvokei, koks Maloningas yra mūsų Valdovas, nuklojęs mūsų stalą šiais gaušiais valgiais. Eime, padėsi man padengti stalą. Paruoškim viską, kol tėtis negrįžo iš darbo.

Burak'as nešė lėkštes su maistu kaip taures su brangenybėmis, o juk dar vakar jis nekreipė ypatingo dėmesio į maistą.

Kai priartėjo iftar'o laikas, visa šeima susėdo prie stalo ir laukė vakarinės maldos azan'o. Tėtis nusišypsojo:

- Šaunuolis Burak'ai, tu sėkmingai išlaikei pirmąją pasninko dieną. Štai imk, tai nuo manęs,- iš ištiesė jam kišenpinigių savaitės išlaidoms. Dar nesibaigė pasninkas, o Burak'as jau gauna atlygį už jį.

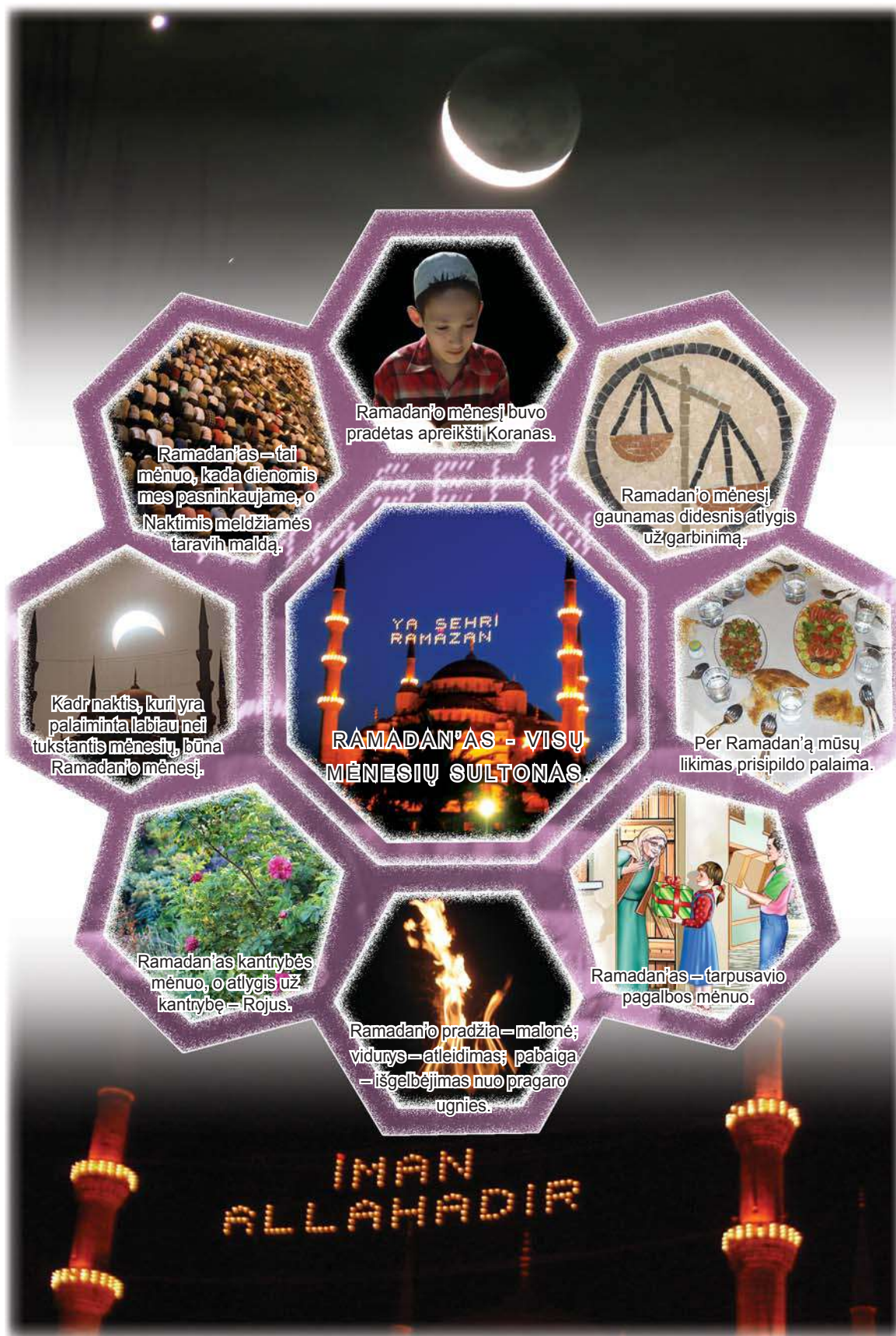
[vairūs skanūs valgiai stovėjo prieš jį, tereikėjo ištiesti ranką, ir dar vakar jis valgė kada panorėjęs, o šiandien jis sėdėjo ir laukė, kada ateis Aukščiausiojo Allah'o valgymui skirtas laikas, nors buvo labai alkanas.

Taip laukto laiko atėjimą parodė minaretus nušvietę apšvietimai ir azan'o garsai. Burak'as, išlaikęs savo pirmąją pasninko dieną, buvo labai laimingas. Jis džiaugėsi, jog tesėjo Allah'ui duotą žodį ir išlaikė sunkų išbandymą.

Hasan Tahsin KARAMAN
(sutrumpintas)

* * *

Ramadan'o mėnesį buvo pradėtas apieikšti Koranas.

Ramadan'as – tai mėnuo, kada dienos mes pasninkaujame, o Naktimis meldžiamės taravim malda.

Ramadan'o mėnesį gaunamas didesnis atlygis užgarbinimą.

Kadr naktis, kuri yra palaiminta labiau nei tukstantis mėnesių, būna Ramadan'o mėnesį.

RAMADAN'AS - VISU MĖNESIŲ SULTONAS.

Per Ramadan'ą mūsų likimas prisipildo palaima.

Ramadan'as kantrybės mėnuo, o atlygis už kantrybę – Rojus.

Ramadan'o pradžia – malonė; vidurys – atleidimas; pabaiga – išgelbėjimas nuo pragaro ugnies.

Ramadan'as – tarpusavio pagalbos mėnuo.

IMAN ALLAHADIR

KAS YRA PASNINKAS?

✂ Pasninkas - tai susilaikymas nuo mais-
to, gérimo ir vedybinių santykių nuo aušros
iki saulėlydžio.

Aukščiausiasis Allah'as liepia:

“O jūs, kurie patikėjote! Jums paskirtas
pasninkas, panašiai kaip jis buvo paskirtas
tiems, kurie gyveno iki jūsų, galbūt jūs būsite
dievobaimingi“.

(Sura „al-Bakara“, 183)

Kam pasninkas yra privalomas (fard?)

* Psichiškai sveikam,
* pilnamečiui

kiekvienam
musulmonui

Ramada'o
mėnesį

laikytis pasninko yra
Fard
😊😊😊😊

✎ Nors vaikams laikytis pasninko neprivaloma, jiems yra naudinga laikytis pasninko taip, kad tai
nepakenktų jų sveikatai. Tokiu būdu, vaikai palaipsniui pripras prie pasninko ir kartu su suaugusiais
džiaugsis švente.

Kokios būtinos galiojančio pasninko sąlygos?

Kad pasninkas būtų
galiojantis

- * Išreikšti ketinimą
- * nuo aušros iki saulėlydžio susilaikyti nuo
visko, kas sugadina pasninką

yra būtina

Kai kurie su Ramadan'u susiję terminai:

Kada ir kaip
išreiškiamas
ketinimas
pasninkauti?

Ketinimą
pasninkauti
išreiškiame vakare
arba prieš aušrą
žodžiais: „Vardas
Allah'o ketinu
laikytis Ramadan'o
mėnesio
pasninko“,

Ką daryti, jei
naktį **užmiršome**
išreikšti
ketinimą
pasninkauti?

Jei mes nepadarėme
nieko, kas nutrauktų
pasninką, ketinimą
pasninkauti dar galima
išreikšti ne vėliau, nei
likus 45 minutėms iki
vidurdienio.

Ar būtina
ketinimą
išreikšti **liežuviu**?

Pakanką turėti
ketinimą širdyje. Iš
vakaro nuspręsti kitą dieną
laikytis pasninko arba žinoti,
kad kitą dieną laikysiesi
pasninko – taip pat
pakanka. Et geriau, kai
ketinimas išreiškiamas
žodžiu.

Kas yra
Imsak?

Imsak - tai laikas,
kada baigiasi naktis ir
prasideda aušra. Tuo
metu prasideda rytinė
malda.

Kas yra **Suhur**?

Suhur - tai laikas iki
Imsak. Maistas, kurį
tuo metu valgome, taip
pat vadinamas Suhur.

❁ Priešaušriu yra priimamos du'a, o maistas – suhur, suteikia mums jėgų pasninkui. Allah'o Pranašas (TJTIAP) rekomendavo mums daryti suhur: „Valgykite suhur, suhur maiste yra gausa ir gėris“. (Buhari, Saum 20).

Suhur yra valgomas priešaušriu, kada nusileidžia iš dangaus Dievo malonė ir gėris.

Suhur – tai palaimintas laikas, kai, paskyrusieji savo sielas Allah'ui, atlieka garbinimą, du'ą ir zikr. Garbinantieji šiuo metu tarsi sako:

„O Viešpatie! Garbė Tau už tai, kad esu tarp tų, kurie žino apie Tave, myli Tave ir atsiduoda Tau. Aš atsikėliau iš miego, kad būčiau arčiau Tavęs. Šiandiena pasninkausiu dėl Tavo pasitenkinimo. Būk gi patenkintas manimi, o Allah!“

Kas yra
Iftar'as?

Iftar'as – tai pasninko nutraukimas ir valgymas vakare. Tuo metu prasideda al-Magrib malda.

❁ Iftar'o laikas yra pats džiaugsmingiausias tam, kuris visą dieną vardan Allah'o praleido alkdamas ir kankinamas troškulio. Iftar'o metu jis džiaugiasi, kad sugebėjo išlaikyti pasninką. Tačiau tikrąjį džiaugsmą už pasninką mes patirsime Amžinajame gyvenime.

Посланник Аллаха сказал:

Allah'o Pranašas pasakė: „Pasninkaujantis patiria du džiaugsmus: pirmasis dėl pasninko nutraukimo, antrasis – dėl priartėjimo per pasninką prie Valdovo“.

(Buhari, Saum, 9)

❁ Ramadan'o mėnesį Iftar'u vaišinti pasninkavusius žmones yra didis geras darbas.

Посланник Аллаха сказал:

Allah'o Pranašas pasakė: „Kas pamaitins pasninkavusį, tas pelnys tokį pat atlygį kaip ir pasninkavęs. Ir pasninkavusiojo atlygis nesumažės.“

(Tirmizi, Saum, 82)

❁ Iftar'o laiku, kaip ir suhur'o laiku yra priimamos du'a, atliekamos nutraukiant pasninką. Viešpats priima nuoširdžias du'ą, atliekamas nutraukiant pasninką. Tuo metu mes turim stengtis daryti du'a.

Посланник Аллаха сказал:

Allah'o Pranašas pasakė: „Trys du'a nėra atstumiamos: „pasninkavusiojo, nutraukiant pasninką; teisingo valdytojo ir engiamojo.“

(Tirmizi, Da'vat, 128)

Iftr'o du'a

Yra sunna per Iftar'ą sakyti tokią du'a:

اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَبِكَ اَمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَعَلَى رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ وَصَوْمَ الْعَدِ
مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ نَوَيْتُ فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا اَخَّرْتُ

„Allahumma, liakia sumtu va bikia amantu va 'aleika tavakaltu va 'alia rizkika aftartu va saumal-gadi min šahri ramadana navaitu fahfiri ma kaddamtu va ma ahharatu!“

„ O Allah! Pasninkavau Tavo pasitenkinimui. Aš patikėjau Tavimi, pasitikiu tavimi ir nutraukiu pasninką Tavo duotu maistu! Ketinu pasninkauti ir rytoj. Atleisk man buvusias ir būsimas nuodėmes!“

KAI MES LAIKOMĖS PASNINKO, PASNINKAS SULAIKO MUS

Kaip mes laikomės pasninko?

Keliamės iki aušros, atliekame suhur ir išreiškiame ketinimą pasninkauti. Atėjus Imsak laikui (maždaug 20 minučių iki Fadž maldos) pradedame pasninką.

Nuo Imsak'o iki vakaro susilaikome nuo maisto ir gėrimo, ir kitų veiksmų, kurie sugadina pasninką.

Nusileidus saulei nutraukiame pasninką, atliekame Iftar'ą, dėkojame Allah'ui už mums suteiktas gėrybes.

Taip mes atlaikome vieną pasninko dieną.

Kaip pasninkas sulaiko mus?

Pasninkas - tai ne tik susilaikymas nuo maisto ir gėrimo nuo aušros iki saulėlydžio. Tai – taip pat susilaikymas nuo visų nuodėmingų dalykų, tokių kaip barniai, melas, apkalbos ir panašių dalykų, kurie atneša skriaudą kitiems. Toks pasninkas, Pranašo (TJTIAP) žodžiais, yra „ skydas, saugantis nuo nuodėmių ir pragaro“.

Jei mes, susilaikydami nuo halal maisto ir gėrimų, nesusilaikysime nuo haram, mūsų pasninkas prieš Allah'ą neturės jokios vertės. Mūsų Pranašas (TJTIAP) taip šitai paaiškino:

„Allah'as nekreipia dėmesio į pasninką to, kuris nesisaugo melo ir tvarko reikalus melo pagalba.“ (Buhari, Saum)

KĄ MUMS DUODA PASNINKAS?

PASNINKO LAIKYMASIS

- * Allah'o Pasitenkinimą, Meilę ir Palankumą.
- * Daugiau dėkojame Allah'ui, prisimindami, kad visas gėrybes suteikia tik Jis.
- * Ugdome kantrybę.
- * Susilaikydami nuo smerktinų poelgių ir nuodėmių, apsaugome save nuo pragaro.
- * Savo kailiu patiriame, ką reiškia būti alkanu ir vargšu.
- * Sustipriname sveikatą.

Kadangi pasninkas – Allah'o įsakymas, mes susilaikome nuo valgio ir gėrimo. Ne-nutraukiame pasninko, net slapta, būdami ten, kur niekas mūsų nemato, nes mus mato Allah'as. Už tai pelnome **Valdovo Pasitenkinimą, Meilę ir Palankumą.**

Mūsų Pranašas (TJTIAP) perdavė nuo Aukščiausiojo Allah'o:
„Mano vergas, siekdamas Mano pasitenkinimo juo, atsisako maisto ir gėrimo. Ir apdovanojimą už tai jam įteiksiu Aš Pats.“
(Buhari, Saum, 4)

Dažnai mes nežinome vertės to, ką turime, suvokiame tą vertę tada, kai tai prarandame. Pasninkaudami mes visą dieną nevalgome ir negeriamo. Per tai mes geriau suprantame maisto ir vandens vertę. Todėl **labiau dėkojame Allah'ui prisimindami, kad visas gėrybes suteikia tik Jis.**

Allah'as Aukščiausiasis liepia:
„Prisiminkite Mane, ir Aš prisiminsiu jus. Būkite man dėkingi ir neišsižadėkite Manęs.“
(Sura „al-Bakara“ 152)

Gyvenime mes susiduriame su įvairiais sunkumais ir netektimis. Reikia turėti kantrybės, kad tinkamai juos priimti. Sabr (kantrybė) – viena iš svarbiausių sėkmės viskame sąlygų. Visą dieną mes nevalgome ir negeriamo, taip mes **ugdome kantrybę.**

Allah'o Pranašas (TJTIAP) sakė:
„Kantrybė – pusė pasninko.“
(Ibn Madža, Saum, 44)

Melas, apkalbos, barniai, žmonių teisių pamynimas, skriaudų darymas kitiems – tai nuodėmės, kurios veda į pragarą. Nuo šių nuodėmių mes galime apsisaugoti tik sulaikydami savo nafs. Ramadan'o mėnuo – tai nafs'o auklėjimo mokykla. Pasninkaudami, mes esame nenutraukiamo Allah'o garbinimo būklėje, mokomės sulaikyti nafs ir susilaikome nuo smerktinų poelgių ir nuodėmių, apsaugome save nuo pragaro.

Allah'o Pranašas (TJTIAP) pasakė:

„Pasninkas - tai skydas, saugantis nuo blogio ir nuodėmių. Tegul tas, kuris pasninkauja, nekalba blogų dalykų ir nesipyksta. Jei kas nors jį bars, tegul atsako: „Aš pasninkauju“. (Buhari, Saum, 9)

Žmogus, kuris nei karto gyvenime neįturi bado, nesupras vargšo sunkumų ir kančių. Tas, kuris „vartosi kaip inkstas taukuose“, nesugebės atjausti skurstančiojo. Pasninkaudami, mes **savo kailiu patiriame, ką reiškia būti alkanu ir skurstančiu**. Patiriame kaip gyvena vargšai ir kaip jie kenčia. Sutvirtėja mūsų maloningumo ir užuojautos jausmai, mes ištiesiame pagalbos ranką vargšams ir skurstantiems, stengiamės pasidalinti su jais tuo, ką turime.

Allah'o Pranašas (TJTIAP) sakė:

„Žiūrėkite į tuos, kurių gyvenimo sąlygos prastesnės už jūsų, ir nelyginkite savęs su tais, kurie gyvena geriau už jus. Tai leis jums vertinti tai, kuo jus apdovanojo Aukščiausiasis Allah'as“

(Muslim, Zuhd, 9)

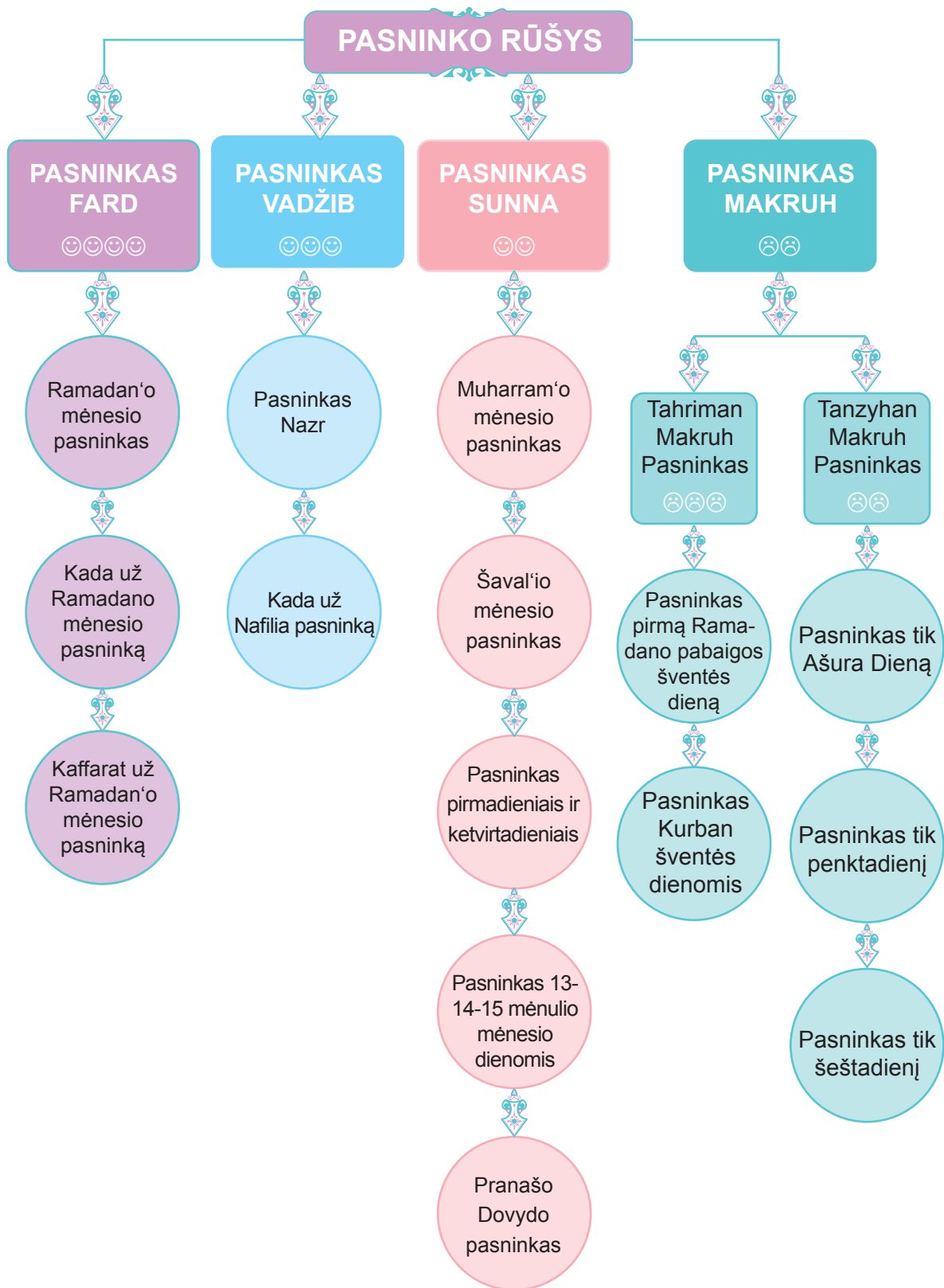

Mūsų skrandis ir kiti organai dirba nenutrūkstamai dienomis ir naktimis vienuolika mėnesių. Visiems žinoma, kad virškinimo ligos yra gydomos badavimu. Ramadan'o mėnesio pasninkas – tai badavimas. Todėl, leisdami pailsėti virškinimo sistemai ir visam organizmui, mes **sustipriname sveikatą**.

Allah'o Pranašas (TJTIAP) sakė:
„Pasninkaukite ir įgysite sveikatą“.

(Tabarani, Mu'džamul-avsat, VIII, 174)

PASNINKO RŪŠYS

Yra keturios pasninko rūšys: Fard, vadžib, sunna ir makruh.

PASNINKAS FARD (PRIVALOMAS) 😊😊😊😊

- * Ramadan'o mėnesio pasninkas;
- * Kada už Ramadano mėnesio pasninką;
- * Kaffarat už Ramadan'o mėnesio pasninką.

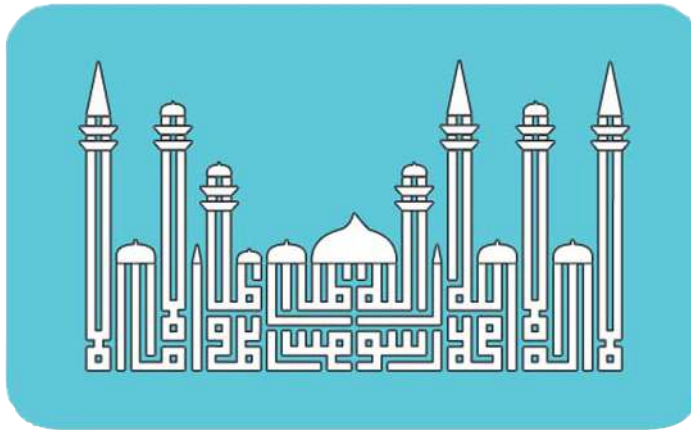
PASNINKAS VADŽIB 😊😊😊

- * Pasninkas Nazr;
- * Kada už nutrauktą nafilia pasninką.

PASNINKAS SUNNA ☺☺

Mūsų Pranašas (JTJAP) laikėsi pasninko ne tik Ramadan'o mėnesį ir rekomendavo tai daryti ir savo bendražygiams. Štai keletas jo pasninko pavyzdžių:

- * Pasninkas devintą ir dešimtą, arba dešimtą ir vienuoliktą Muharram'o mėnesio dienomis;
- * Šešios Šavalo mėnesio pasninko dienos, po Ramadan'o mėnesio pasninko.
- * Пост по понедельникам и четвергам;
- * Pasninkas 13-14-15 mėnulio mėnesio dienomis;
- * Pasninkas kas antrą dieną visais mėnesiais, išskyrus Ramadan'ą (pranašo Dovydo pasninkas).

PASNINKAS MAKRUH: ☹☹

Pasninko, kurio dėl tam tikrų priežasčių nepatartina laikytis, rūšys. Jų yra dvi:

1. Tahriman Makruh pasninkas ☹☹☹

- * Pasninkas pirmą Ramadan'o pabaigos šventės dieną;
- * Pasninkas Kurban šventės dienomis.

2. Tanzyhan Makruh pasninkas ☹☹

- * Pasninkas tik Ašura Dieną;
- * Pasninkas tik penktadienį ar tik šeštadienį;

 (Nėra Makruh laikytis pasninko Ašura dieną arba penktadienį ar šeštadienį, jei jo laikomasi iš eilės kartu su prieš tai buvusia ar po to būsiančia diena)

PASNINKAS-KADA

Kas tai yra pasninkas Kada?

✍ Pasninkas-kada – tai atidirbimas už tas fard pasninkos dienas, kurių pasninkas buvo nutrauktas per klaidą arba neatliktas laiku.

Kada laikomasi pasninko-kada?

Pasninko-kada reikia laikytis po Ramadan'o mėnesio bet kuriomis dienomis, išskyrus tas dienas, kada pasninkauti yra makruh.

PASNINKAS-KAFFARAT

Kas tai yra pasninkas-kaffarat?

✍ Tas, kuris sąmoningai ir be pateisinamos priežasties nutraukė Ramadan'o mėnesio pasninką, privalo atpirkimui laikytis pasninko du mėnesius be pertraukų. Toks pasninkas-bausmė vadinamas pasninkas-kaffarat.

Pasninko-kaffarat trukmė

Pasninko-kaffarat trukmė – du mėnesiai, paprastai tai sudaro 60 dienų. Jei prie jų pridėti pasninką-kada už nutraukto pasninko dieną, iš viso bus 61 diena. Todėl žmonėse pasninkas-kaffarat dar vadinamas „61 dienos pasninku“.

KAS SUGADINA PASNINKĄ?

Veiksmai, sugadinantys pasninką, skirstomi į dvi grupes:

Veiksmai, už kuriuos būtina laikytis
pasninko-kaffarat ir pasninko-kada ❄️❄️

Nepasninkauti Ramadan'o mėnesį arba be pateisinamos priežasties nutraukti pasninką yra didelė nuodėmė. Jei mes, bepasninkaudami, sąmoningai (ne dėl užmaršumo) nutraukiame pasninką, turime prašyti Allah'o atleidimo. Ir dėl nuodėmės atpirkimo privalome laikytis dviejų mėnesių pasninko-kaffarat ir vienos dienos pasninko-kada.

❄️❄️ Be pateisinamos priežasties valgyti ir gerti,
❄️❄️ Imtis intymių santykių.

Būtina laikytis
pasninko-kaffarat
ir pasninko-kada ❄️❄️

Veiksmi, už kuriuos būtina laikytis
tik pasninko-kada 🍷

Kartais pasninkas gali būti nutrauktas per klaidą ar dėl pateisinamos priežasties. Tokiu atveju pakanka už praleistas dienas laikytis pasninko-kada.

Kai kurios aplinkybės, dėl kurių būtinas pasninkas-kada:

- 🍷 Jei mes, užsimiršę, kad pasninkaujame, pavalgėme ar atsigėrėme ir, nusprendę, jog mūsų pasninkas sugadintas, pratęsėme valgymą ar gėrimą,
- 🍷 Jei mes suvalgėme ar atsigėrėme to, kas paprastai kaip maistas nevartojama (pavyzdžiui popieriaus ar žemių),
- 🍷 Jei nežiūrint to, kad imsak laikas atėjo, mes vis tiek valgome ir geriame, manydami, jog jis dar neatėjo,
- 🍷 Jei, nežiūrint to, kad vakaras dar neatėjo, mes padarėme iftarą, manydami, jog saulė jau nusileido,
- 🍷 Jei prarijome tarp dantų įstrigusį maisto kąsnelį, didesnį nei žirnis,
- 🍷 Jei prarijome vandens skaudami burną ar nosį,
- 🍷 Jei mes nesąmoningai prarijome lietaus lašą, sniegą ar krušos žirnelį, pakliuvusį mums į burną,
- 🍷 Jei lašinome vaistus į nosį ar ausis,
- 🍷 Jei nutraukėme pasninką, nes buvome priversti ar dėl gresiančio pavojaus,
- 🍷 Jei sąmoningai ar dėl kažkokių priežasčių nutraukėme bet kokį pasninką, išskyrus Ramadan'o mėnesio pasninką.

Būtinai
Pasninkas-Kada

* Tokiu atveju, kai žmogus valgo ar geria, užmiršęs, jog pasninkauja, pasninkas nesugadinamas. Bet jis privalo nustoti valgyti ar gerti, vos prisiminęs, kad pasninkauja. Jei žmogus nuryja kąsnį ar gurkšnį po to, kai prisimena, jog pasninkauja, jo pasninkas sugadinamas.

APLINKYBĖS, KURIOS NESUGADINA PASNINKO

- ✖ Valgyti ar gerti, užmiršus apie tai, kad pasninkauji,
- ✖ Praryti tarp dantų įstrigusį maisto kąsnelį, mažesnę nei žirnis,
- ✖ Ryti seiles,
- ✖ Ryti seiles su vandeniu po burnos skalavimo,
- ✖ Netyčia ryti dūmus ar dulkes patekusius į nosį ar burną,
- ✖ Jei į ausį patenka vandens,
- ✖ Ihtilam (poliucija),
- ✖ Apsiprausimas,
- ✖ Vaistų lašinimas į akis,
- ✖ Uostyti gėles ar kvepalus,
- ✖ Dantų traukimas**,
- ✖ Netyčinis vėmimas,
- ✖ Nuryti vemiant, jei tai neužpildo burnos,
- ✖ Ragauti maistą, jo nenuryjant ***,
- ✖ Naudotis dantų šepetėliu be pastos,
- ✖ Duoti kraujo.

Nesugadina pasninko

* Jei žmogus, užmiršęs jog pasninkauja, kažką suvalgė ar atsigėrė, bet, prisiminęs, jog pasninkauja, nustojo valgyti ar gerti, jo pasninkas nesugadinamas. ✖ * Jis turi išsiskalauti burną ir tęsti pasninką. Jei žmogus, prisiminęs jog pasninkauja, nenustoja valgyti ar gerti, jo pasninkas sugadinamas 🍷 ir jis privalo laikytis pasninko-kada.

** Traukiant dantį panaudojus purškiamus nuskausminamuosius vaistus, pasninkas nesugadinamas, panaudojus leidžiamus vaistus – pasninkas sugadinamas 🍷

ir būtinas pasninkas-kada. *** Ragauti maistą, jo neryjant yra makruh. ☹☹

Allaho Pranašas (TJTIAP) pasakė:

„ Jei kas nors, užmiršęs apie tai, jog pasninkauja, pavalgė ar atsigėrė, tegul tęsia pasninką. Kadangi jį pamaitino ir pagirdė Allah'as.“

(Buhari, Saum, 9)

KOKIAIS ATVEJAIS PASNINKO GALIMA NESILAIKYTI?

Islamas –palengvinimo religija. Aukščiau-siasis Allah'as neliepia savo vergams to, ko ji nepajėgia. Be priežasties nesilaikyti Ramadan'o mėnesio pasninko – nuodėmė. Tačiau tam ti-krais atvejais galima nepasninkauti Ramadan'o mėnesį arba nutraukti pradėtą pasninką. Tačiau,

atsiradus galimybei, reikia nedelsiant laikytis pasninko-kada už praleistas dienas.

Mūsų religija leidžia nepasninkauti Ramadan'o mėnesį arba nutraukti pradėtą pas-ninką tokiais atvejais:

1	Kelionė	 Žmogus, kuris Ramadan'o mėnesį keliauja toliau nei 90km ir ketina prabūti kelionės tikslo vietoje ne ilgiau nei penkiolika dienų, gali nesilaikyti pasninko. Tačiau pasninkauti yra geriau.
2	Liga	 Žmogus, kuris bijo, kad pasninkas paaštrins jo ligą ar pailgins sveikimo procesą, gali nepasninkauti. Išvadas apie tai, kad pasninkas paaštrins jo ligą ar pailgins sveikimo pro-cesą, turi padaryti gydytojas musulmonas. Jei tokios galimybės nėra, žmo-gus turi nuspręsti pats.
3	Senyvas amžius	 Senukai, kurie neturi jėgų pasninkauti, gali pasninko nesilaikyti. Senukai, kurie negali laikytis ir pasninko-kada, už kiekvieną praleistą pas-ninko dieną turi duoti vieną fidją.
4	Nėštumas ir maitinimas	 Jei nėščia ar maitinanti moteris mano, jog pasninkas pakenks jos ar kūdi-kio sveikatai, ji gali nepasninkauti.
5	Mėnesinės ir pogimdyvinis apsilvalymo laikotarpis	 Jei pasninkaujančiai moteriai prasideda mėnesinės, ar gimsta kūdikis, jos pasninkas nutrunka. Kol jai tęsiasi mėnesinės ar pogimdyvinis apsilvalymo laikotarpis, jai pasninkauti negalima.
6	Karas	 Karys, Ramadan'o mėnesį kovojantis su priešu, gali nepasninkauti, jei mano, jog pasninkas jį susilpnins.
7	Prievarta ar grėsmė	 Jei žmogui grasinama mirtimi ar suluošinimu, reikalaujant nutraukti pas-ninką, jis gali nepasninkauti ar nutraukti pradėtą pasninką.
8	Stiprus alkis ar troškulys	 Žmogus, kuris jaučia, kad stiprus alkis ar troškulys, kurį jis jaučia dėl pas-ninko, pradeda stipriai kenkti jo sveikatai ar sveikai nuovokai, gali pasninką nutraukti.

FIDJA UŽ PASNINKĄ

✍ Senukai, kuriems trūksta jėgų pasninkauti, ir ligoniai, kurie neturi vilties pasveikti, neatlieka pasninko-kada už Ramadan'o mėnesio pasninko praleistas dienas. Vietoj to, už kiekvieną Ramadano mėnesio dieną, kada jie negalėjo laikytis pasninko, jie duoda produktų ar pinigų prasimaitinimui vargšams ir skurstantiems. Tai vadinama „fidja“.

📖 Fidja dydis atitinka sadaka-fitr, kuri duodama Ramadan'o mėnesį. Fidja už vieną pasninko dieną – tai produktai ar pinigai tam, kad vieną žmogų pamaitinti pusryčiais ir vakariene. Fidja dydis taip pat priklauso nuo aukojančiojo galimybių.

SADAKA-FITR

✍ Sadaka-fitr – tai auka, kurią mūsų religijos požiūriu turtingi musulmonai išmoka už save ir savo šeimos narius. Ramadan'o mėnesį mokėti sadaka-fitr yra vadžib.

🔗 Minimalus sadaka-fitr dydis yra produktai, kurių pakanka vieną žmogų išmaitinti vieną dieną arba jų piniginis atitikmuo. Maksimalus sadaka-fitr dydis neribojamas. Tie, kurie duoda daugiau, pelno didelį savab.

🔗 Sadaka-fitr reikia atiduoti iki Ramadan šventės pradžios. Tuo pačiu pradžiuguiname vargšus ir skurstančius, suteikiame jiems progą atšvesti Ramadan'o šventę.

🔗 Sadaka-fitr – tai auka už mūsų kūną ir sveikatą. Tai dėkingumo Allah'ui išraiška už tai, kad Jis sutvėrė mus, kad sutvėrė mus musulmonais, suteikė mums sveikatos ir gerovės laikytis Ramadan'o pasninko ir išgyventi iki Ramadan'o šventės.

PASNINKAS-NAZR

✍ Pasninkas-nazr, tai pasninkas, kurio mes pažadėjome laikytis vardan Allah'o. Laikytis šio pasninko yra vadžib.

Yra dvi pasninko-nazr rūšys:

1. Pasninkas-nazr, susijęs su sąlyga

- Pavyzdžiui, jei davėme pažadą: „Jei mama pasveiks, aš vardan Allah'o palankumo tris dienas laikysiuosi pasninko“, ir, jei mama pasveiko, reikia šio pasninko laikytis.

2. Pasninkas-nazr, nesusijęs su sąlyga

- Jei mes pažadėjome: „Vardan Allah'o vieną dieną pasninkausiu“, bet kurią dieną, kurią mes pasninkausime, mes ištesėsime šį pažadą. Jei mes pažadėjome: „Artimiausią pirmadienį aš pasninkausiu“ – artimiausią pirmadienį reikia laikytis pasninko.

TARAVIH MALDA ☺☺

☸ Taravih malda – tai malda, susidedanti iš dvidešimties rakat'ų, atliekama Ramadan'o mėnesį. Šios maldos atlikimas vyrams ir moterims yra sunna-muakkada.

☸ Taravih maldą galima atlikti tiek džemaat'u mečetėje, tiek pavieniui namuose. Bet savab už maldą džemaat'u žymiai didesnis.

☸ Taravih malda yra sunna ir tiems, kurie dėl kažkokių priežasčių nepasninkauja.

ITIKAF ☺☺

✍ Tam tikram laikui atsiskirti mečetėje, Allah'o garbinimo tikslu, vadinama „itikaf“.

☸ Mūsų Pranašas (TJTIAP), po to, kai Ramadan'o mėnesio pasninkas tapo fard, iki savo dienų pabaigos kasmet paskutinėmis dešimt Ramadan'o dienų darė itikaf. Vadinasi, **paskutinėmis dešimt Ramadan'o mėnesio dienų daryti itikaf yra sunna.**

☸ Prieš pradėdant itikaf, reikia švariai apsirengti ir pasikvepinti. Itikaf metu reikia skaityti Koraną, hadis'us ir religines knygas; daryti zikr, atlikti nafilą ir kada maldas. Pastoviai daryti du'ą, vengti tuščių ir nereikalingų pokalbių, sekėti savo poelgius, suvokti, kad esi Aukščiausiojo Allah'o akivaizdoje.

PIRMASIS TARAVIH

Buvo vienas iš palaimintojo Ramadan'o vakarų. Iki mėnesio pabaigos buvo likę septynios dienos. Iki to Pranašas (TJTIAP) po naktinės al-Iša maldos eidavo namo. Bet tą naktį jis pirmą kartą meldėsi taravih ir džemaat'as atliko taravih maldą su juo.

Taravih truko vieną trečdalį nakties.

Kitą dieną žmonės iš lūpų į lūpas perdavė žinią, kad Allah'o Pranašas (TJTIAP) atliko taravih maldą. Tačiau tos dienos vakarą jis neatliko taravih maldos su džemaat'u.

Kitą dieną jis vėl mečetėje atliko taravih maldą. Malda truko iki nakties vidurio. Kitą vakarą Allah'o Pranašas neatliko taravih maldos su džemaat'u.

Pagaliau, kai iki Ramadan'o mėnesio pabaigos liko trys dienos, jis atliko taravih maldą mečetėje ir ji tesėsi visą naktį. Bet, kad neatsirastų klaidingas supratimas, jog taravih malda yra fard, jis daugiau nedarė taravih maldų džemaat'u ir rekomendavo atlikti taravih maldą pavieniui namuose.

Paprotys taravih maldą atlikti džemaat'u mečetėje įsitvirtino Kalifo 'Omaro epochoje.

KADR NAKTIS ☾

☾ Kaip Ramadan'o mėnuo užima ypatingą vietą tarp kitų mėnesių, taip Kadr naktis užima ypatingą vietą tarp kitų naktų. Apie šią naktį Aukščiausiasis Allah'as sako: „**Iš tiesų, Mes atsiuntėme Koraną Lemties naktį. Lemties naktis geriau nei tūkstančiai mėnesių. Šią naktį nusileidžia angelai ir Gabrielius jų Valdovo leidimu, kad įvykdytų Jo paliepinimus. Šią naktį angelai siunčia linkėjimus tikintiesiems iki pat aušros**“..

☾ Kadr naktis – tai šventa naktis, kada gausiai siunčiama Allah'o malonė ir gėrybės, kada atleidžiamos nuodėmės ir išklausomos tikinčiųjų du'a.

☾ Mūsų Pranašas (TJTIAP) paskutinėmis dešimt Ramadan'o dienų darydavo ypač daug garbinimo veiksmų. Viena iš to priežasčių buvo ta, kad naktis „Leilatul-Kadr“, kuri yra vertingesnė už tūkstantį naktų, yra tarp šių dešimties naktų.

☾ Mes taip pat turime skirti ypatingą dėmesį paskutinėms dešimt Ramadan'o mėnesio naktų, ypač 27-ajai nakčiai. Šią naktį, kurios vertė kaip aštuoniasdešimt trys gyvenimo metai, mes turime stengtis siekti mūsų Aukščiausiojo Valdovo palankumo. Šią naktį, kada buvo apreikšti pirmieji Korano ajat'ai ir patekėjo Islamo saulė, mes turime praleisti:

- ☞ klausydamiesi pokalbių mečetėse,
- ☞ Skaitydami Koraną,
- ☞ Melsdamiesi,
- ☞ Darydami du'a,
- ☞ Sakydami salavat'us,
- ☞ Prašydami Allah'o nuodėmių atleidimo, ir tinkamai vertindami šią naktį.

Allah'o Pranašas pasakė:

„Tam, kuris Kadr naktį atliks maldą, priimdamas šios nakties didybę ir laukdamas atlygio tik iš Allah'o, bus atleistos buvusios nuodėmės.“

(Buhari, Iman, 25)

‘Aiša (TJ) paklausė Allah'o Pranašą (TJTIAP): „O Allah'o Pranaše! Jei aš atpažinsiu Kadr naktį, kokią du'a man sakyti?“ Allah'o Pranašas (TJTIAP) išmokė ją tokios du'ą: „O Allah! Tu Atleidžiantis! Mėgsti atleidimą! Atleisk man!“.

(Tirmizi, Daavat, 84)

Kadr nakties du'a:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تَحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي

Allahuma inniaka 'afuvvun tuhibbul-'afua
fa'fu 'anni

„O Allah! Tu Atleidžiantis! Mėgsti atleidimą!
Atleisk man!“.

RAMADANO ŠVENTĖ

Pagal Islamo įstatymus Ramadan'o mėnesio pasninkas yra fard (privalomas). Pirmoji Šaval'io mėnesio diena musulmonams yra šventė.

Paskutinėmis Ramadan'o mėnesio dienomis, mes jaučiame liūdesį, kad jis greit pasibaigs, kita vertus, mes džiaugiamės dėl artėjančios šventės. Paskutiniąją Ramadan'o mėnesio naktį turime mąstyti apie tai, ar sugebėjome tinkamai įvertinti ir pasinaudoti Ramadano gėrybėmis, melsti, kad sulauktumėm kito Ramadan'o, ir ruoštis šventei. Kitos dienos rytą, apsilikę šventiniais drabužiais skubame į mečetę. Šventinė diena prasideda šventine malda, išreiškiančia dėkingumą Allah'ui.

Šventė – tai ne poilsis, o diena nugyventa laimėje ir džiaugsme kartu su bendruomene. Šventės dieną mes sveikiname tėvus, giminaičius ir draugus, teiraujamės apie jų sveikatą, priimame jų linkėjimus. Lankome tėvus, giminaičius ir draugus. Su šypsena sutinkame žmones ir sveikiname juos su švente. Stengiamės suteikti džiaugsmo našlaičiams ir bedaliams, lankome ligonius ir senukus. Atleidžiame vieni kitiems skriaudas, atstatome draugystę, sutaikome susipykusius. Todėl per šventės sutvirtėja giminiški ir draugiški ryšiai. Dar labiau pasireiškia maloningumo jausmas, rūpestyje kitais ir savitarpio pagalba. Mūsų širdžių vartai plačiai atsiveria vargšams, našlaičiams ir vienišioms žmonėms.

KAIP LEIDO RAMADAN'O MĖNESĮ ALLAH'O PRANAŠAS (TJTIAP)

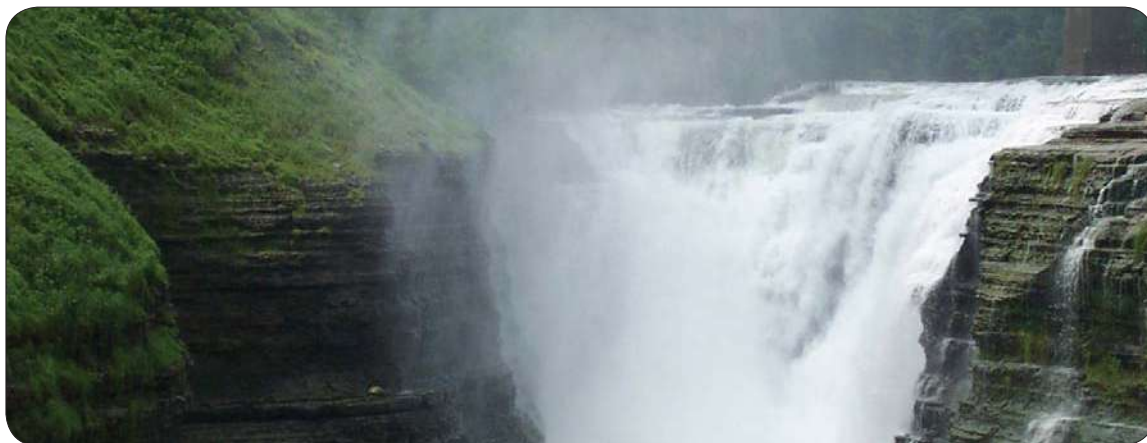
Mūsų Pranašo (TJTIAP) džiaugsmas dėl Ramadan'o

Allah'o Pranašas su ilgesiu laukdavo Ramadan'o mėnesio. Kai ateidavo trys palaimintieji mėnesiai, jis džiaugdavosi ir darė du'a „**O Allah, padaryk Radžab ir Ša'ban gerove mums ir leisk mums sulaukti Ramadan'o mėnesio.**“

Radžab'o ir Šaban'o mėnesiais Pranašas pasninkavo daugiau nei kitais mėnesiais. O apie Ramadan'ą perdavė tokią džiugią žinią: „ Kai at-

eina Ramadan'as, rojaus vartais plačiai atsiveria, Pragaro vartai užsidaro, išnyksta šėtono blogis.“

„ Yra aštuoneri rojaus vartai. Vieni jų vadina mi – Rajan. Per šiuos vartus užeis tik tas, kuris pasninkavo. Kai paskutinysis iš pasninkavusių jų užeis, Rajan vartai užsivers. Užėjusiems pro šiuos vartus, bus pasiūlytas gėrimas, kurio išgėrę, jie daugiau niekada nebus troškulio“.

Allah'o Pranašo Suhur

Mūsų Pranašas (TJTIAP) ypač vertino suhur laiką. Jis sakė: „Nevenkite atsikelti dėl suhur, juk valgis suhur metu – palaimintas valgis“.

Ir kviesdamas suhur'ui Irbaz'ą ibn Sariją, vieną ir vargingų bendražygių, kurie gyveno Pranašo mečetėje, pasakė jam: „Sveikas atvykęs į palaimintas vaišes.“

O kitą kartą, taip paaiškino suhur reikšmę:

„Suhur valgis – palaimintas valgis. Neapleiskite jo. Darykite suhur nors gurkšneliu vandens. Todėl, kad Aukščiausiasis Allah'as ir Jo angelai apipila malonėmis tuos, kurie daro suhur.“

Allah'o Pranašo Iftar'as

Aukščiausiasis Allah'as patenkintas tuo Savo vergu, kuris yra Jam ištikimas ir gerbiantis Jį. Iftar'as – tai metas, kada labiausiai pasireiškia ši ištikimybė ir pagarba. Todėl mūsų Pranašas (JTJAP) įdėmiai sekė iftaro pradžios laiką. Jis sakė, jog Aukščiausiasis Allah'as patenkintas, kai Jo vergai, besidžiaugdami tarsi vaikai, sutinka iftar'ą ir užbaigia pasninką: „Kol mano umma bus nuoširdūs tame, kad nė akimirkai nepavėluotų su iftar'u, gėris nepaliks jų.“

Allah'o Pranašas sakė, kad du'a sakoma per iftar'ą neatstumiama ir prieš iftar'ą sakydavo tokią du'ą: „O Allah! Vardan Tavo pasitenkinimo laikiausi pasninko. Užbaigiu savo pasninką Tavo duotu maistu.“ Po to pradėdavo valgyti nuo datulės arba nuo gurkšnio vandens, ir tai rekomendavo savo bendražygiams.

Allah'o Pranašo dosnumas Ramadan'o mėnesį

Allah'o Pranašo (JTJAP) dosnumas, kuriuo visi žavėjosi, Ramadan'o mėnesį buvo ypatingas. Trijų šventų mėnesių laikotarpiu jis buvo dosnesnis, nei „nuolat pučiantis vėjas“. Jei į jo rankas patekdavo kokios nors gėrybės, jis tuoj

pat išdalindavo jas musulmonams. Jei jo ko nors paprašydavo, jis iškart stengdavosi duoti tai, ko jo prašė. Jei jis to neturėjo, imdavo į skolą iš kitų. Kai jo klausdavo, kokia labdara geriausia, jis sakydavo: „Labdara, duota Ramadan'o mėnesį.“

Allah'o Pranašo garbinimas Ramadan'o mėnesį

Ramadan'o metu Allah'o Pranašas (TJTIAP) darydavo daugiau naflia maldų. Pati žinomiausia iš jų, žinoma, yra taravih malda. Šį mėnesį, kai daug garbinama, daroma daug du'a ir zikr, Allah'o Pranašas (TJTIAP) dažnai skaitė Koraną. Ramadan'o mėnesį angelas Gabrieliūs (TJ) kasdien ateidavo pas Pranašą (TJTIAP) ir jie paėmė vienas kitam skaitė Koraną. Tokių skaitymų metu, kurie vyko kasmet, buvo perskaitomas visas Koranas nuo pradžių iki pabaigos, o paskutiniaisiais Pranašo gyvenimo metais Ramadan'o mėnesį Koranas buvo perskaitytas du kartus.

Kai Ramadan'as artėdavo prie pabaigos, mūsų Pranašas (sallallahu aleihi va salam) darydavo dar daugiau garbinimo veiksmų. Nes Leilatul-Kadr naktis, kuri yra vertingesnė nei tūkstančiai mėnesių, būna vienoje iš paskutinių dešimties Ramadan'o mėnesio parų, labiausiai tikėtina, kad 25,27 arba 29 Ramadan'o naktimis, ir tai įkvėpdavo jį dar daugiau garbinti Allah'ą, kad nepraleisti šios ypatingos nakties gėrio. Jis sakė:

„Tam, kuris Kadr naktį atliks maldą, priimdamas šios nakties didybę ir laukdamas atlygio tik iš Allah'o, bus atleistos buvusios nuodėmės.“

Paskutines Ramadan'o mėnesio dienas Pranašas (TJTIAP) eisdamas Pranašo Mečetėje, darydamas itikaf. Jis meldėsi ir ta malda išreiškė jausmą: „Mano Valdove, aš esu prie Tavo durų. Ir nepasitrauksiu, kol neatleisi man.“ Kreipėsi į Allah'ą per du'a ir darė zikr.

M. Jašar Kandemir

Pasninkas ir Koranas užtars tikintįjį

Allah'o Pranašas (TJTIAP) atkreipdamas dėmesį į tai, kad Korano skaitymas Ramadan'o mėnesį ypatingai praturtina mūsų sielą, sakė:

„Pasninkas ir Korano skaitymas Ramadan'o mėnesį užtars tikintįjį.“

Pasninkas sakys:

„O Valdove! Aš atitraukiau šį vergą nuo maisto ir visų kūniškų troškimų visą dieną. Priimk mano užtarimą už šį vergą!“

Koranas sakys:

„O Valdove! Aš atitraukiau šį vergą nuo nakties miego. Priimk ir mano užtarimą už šį vergą!“

Taip jie abu užtars tikintįjį“.

(Ahmad bin Hanbal, Musnad, VI, 188)

RAMADAN'AS

*Ramadan'o šviesų mėnesį
Mums Aukščiausias Allah dovanojo.
Musulmonai jame pasninkauja,
Kad pagarbint Aukščiausią Allah.*

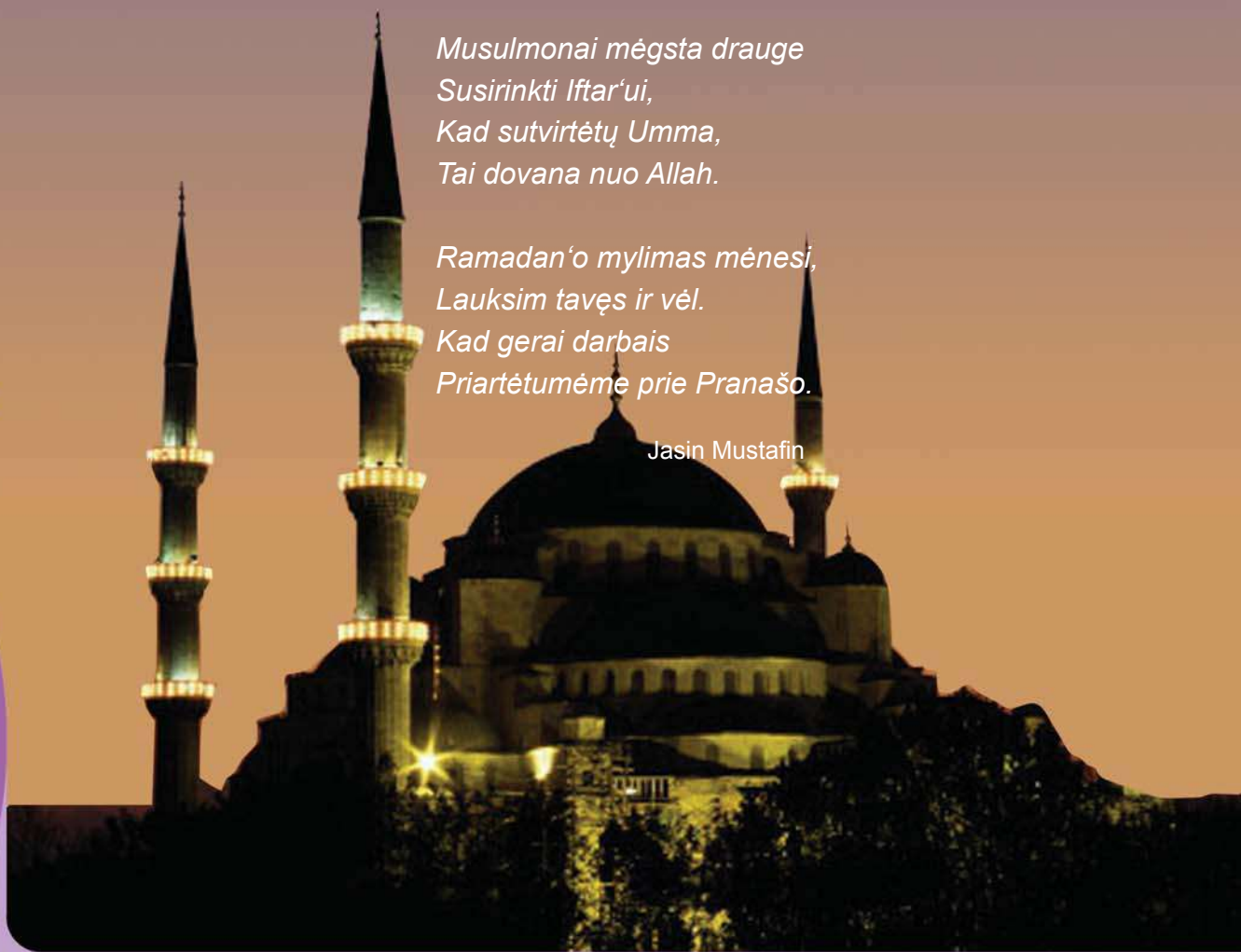
*Dėl suhur prieš aušrą
Žiemą, vasarą keliamės.
Vakare senas ir jaunas
Skuba pasninką nutraukt.*

*Ligoniams ir vargšams labiau
Šiomis dienomis padėsime.
Žmonės taps džiugesni
Ir įsivyras draugystė.*

*Musulmonai mėgsta drauge
Susirinkti Iftar'ui,
Kad sutvirtėtų Umma,
Tai dovana nuo Allah.*

*Ramadan'o mylimas mėnesis,
Lauksim tavęs ir vėl.
Kad gerai darbais
Priartėtų prie Pranašo.*

Jasin Mustafin

KLAUSIMAI

Pasitikrinkime žinias

Ar teisingi šie teiginiai?

1. Pasninkas – ypatingas garbinimo būdas, kuris apsaugo mus nuo blogų poelgių šiame gyvenime, tarnauja skydu nuo pragaro ir yra priežastis mūsų padarytų nuodėmių atleidimui. ☐ TAIP ☐ NE
2. Bausmė už sąmoningą pasninko nutraukimą be pateisinamos priežasties yra pasninkas-kaffarat ir pasninkas-kada. ☐ TAIP ☐ NE
3. Fidja – tai produktai ar pinigai, kuriuos duoda negalintys pasninkauti senukai arba neturintys vilties pasveikti ligoniai, už kiekvieną praleistą pasninko dieną. ☐ TAIP ☐ NE
4. Pasninkas-kaffarat – tai pasninkas-pažadas vardan Allah. ☐ TAIP ☐ NE
5. Iftar'as – tai atsiskyrimas mečetėje garbinimo tikslu. ☐ TAIP ☐ NE
6. Ramadan'o mėnesį, Miradž naktį buvo apreikšti pirmieji šventojo Korano ajat'ai. ☐ TAIP ☐ NE
7. Valgyti ar atsigerti, užsimiršus, jog pasninkauji, - sugadina pasninką. ☐ TAIP ☐ NE
8. Pranašo (TJTIAP) žodžiai: „Pasninkas – tai skydas.“ reiškia, kad pasninkas saugo mus nuo blogio ir nuodėmių. ☐ TAIP ☐ NE

Atsakykite į klausimus

1. Kas nesusiję su Ramadan'u?
 - a) Atlikti Hadž'ą;
 - b) Pasninkauti;
 - v) Korano apreikimo pradžia;
 - r) Kadr naktis.
2. Kas nesusiję su tuo, ką mums teikia pasninkas?
 - a) Pasninkaudami mes pelnome Allah'o Meilę ir Palankumą;
 - b) Pasninkaudami mes padedame vargšams;
 - v) Pasninkas mus atitolina nuo nuodėmių ir taip saugo nuo pragaro;
 - r) Pasninkaudami mes mokomės kantrybės.

3. Kuris ir pasninkų yra vadžib?
 - a) Pasninkas-nafilia;
 - b) Pasninkas Muharam'o mėnesį;
 - c) Pasninkas-nazr;
 - d) Pasninkas Ramadan'o mėnesį.
4. Kaip vadinamas nakties pabaigos ir ryto pradžios laikas?
 - a) Imsak; b) Suhur; c) Iftar; d) Itikaf.
5. Kas nesugadina pasninko?
 - a) Suvalgyti tai, kas paprastai maistui nenaudojama;
 - b) Nuryti seiles;
 - c) Sąmoningai nuryti lietaus lašelį ar snaigę;
 - d) Nuryti vandens atliekant vudu.
6. Kas sugadina pasninką ir po to reikia atlikti pasninką-kada?
 - a) Jei besiprausiant į ausį pateko vandens;
 - b) Netyčia į gerklę patekę dulkės ar dūmai;
 - c) Pasninko nutraukimas dėl prievartos ar grėsmės;
 - d) Netyčinis vėmimas.
7. Dėl kokios pagrindinės priežasties musulmonai pasninkauja Ramadan'o mėnesį?
 - a) Nori atsispirti kūno troškimams;
 - b) Nori būti sveiki;
 - c) nenori gadinti santykių su aplinkiniais;
 - d) Nori įvykdyti Allah'o paliepimą.
8. Kas nesugadina pasninko?
 - a) Pradėti valgyti iki iftar'o laiko, manant, kad saulė jau nusileido;
 - b) Išsimaudyti po dušu, kad nuplauti nuovargį;
 - c) Praryti tarp dantų užstrigusius maisto likučius, didesnius nei žirnio dydžio;
 - d) Netyčia nuryti lietaus lašą ar snaigę, patekusius mums į burną.
9. Dėl kokios priežasties neleistina nutraukti pasninką Ramadan'o mėnesį?
 - a) Svečių apsilankymas;
 - b) Grasinimas mirtimi ar suluošinimu;
 - c) Karas su priešais;
 - d) Kelionė.

Įrašykite praleistus žodžius

(Kadr/ malonė/ atleisk/ šešiasdešimt vieną/ atleidimas/ kada/ nazr/ sveikatos/ Rajan)

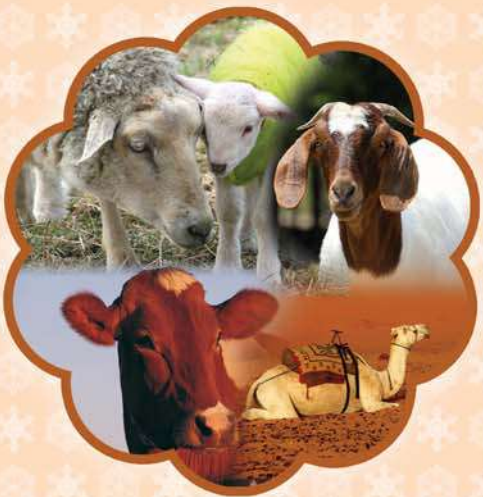
1. Ramadan'o pradžia - , vidurys - pabaiga – išgelbėjimas nuo pragaro ugnies.
2. Pasninkaukite ir įgykite
3. Pasninko-kaffarat paprastai laikomasi dieną.
4. Jei užsimiršę, jog pasninkaujame, pavalgome ar atsigeriame, ir nusprendę, jog pasninkas jau sugadintas, valgome toliau, atpirkimui reikia laikytis pasninko-.....
5. Pasninkas-pažadas, kurio pažadėjome laikytis vardan Allah'o, vadinamas pasninku-.....
6. Allah'o Pranašas (TJTIAP) naktį sakė tokią du'a: „O Allah! Tu Atleidžiantis! Mėgsti atleidimą! man!“.
7. „Yra aštuoneri rojaus vartai. Vieni jų vadinami – Per šiuos vartus užeis tik tas, kuris pasninkavo. Kai paskutinytis iš pasninkavusiųjų užeis, Rajan vartai užsivers. Užėjusiems pro šiuos vartus, bus pasiūlytas gėrimas, kurio išgėrę, jie daugiau niekada nebus troškulio“.

TILTAS TARP TURTINGO IR VARGŠO

❁ ZAKAT'AS ❁

- ❁ Sadaka ir zakat'as
- ❁ Kas yra zakat'as
- ❁ Ką mums duoda zakat'as?
- ❁ Zakat'o taisyklės
- ❁ Kaip išmokamas zakat'as?
- ❁ Mūsų Pranašo (TJTIAP) dosnumas

DĖKINGUMO IŠBANDYMAS

Mūsų mylimas Pranašas (TJTIAP) kartais pasakodavo savo bendražygiams buvusių tautų istorijas. Štai viena iš jų:

Gyveno trys žydai: dēmėtas, plikas ir aklas. Allah'as nusprendė išbandyti juos ir pasiuntė pas juos angelą. Angelas atėjo pas dēmėtąjį ir paklausė jo:

- Ko labiausiai trokšti?
- Švarios odos, gražaus kūno. Žmonės vengia manęs, dėl mano ligos.

Angelas paglostė dēmėtojo odą ir dēmės išnyko. Ligonio kūnas tapo gražus, o oda – skais-ti. Po to angelas vėl paklausė:

- Koks gyvulys tau labiausiai patinka?

- Kupranugaris, - atsakė išgydytasis.

Ir jis buvo apdovanotas dešimtą mėnesį nėščia kupranugare. Pasakęs atsisveikinimui: „Tebūna tau palaimintos šios Allah'o dovanos“, - angelas išnyko.

Po to angelas atsirado šalia plikėjo ir taip pat paklausė:

- Ko labiausiai trokšti?
- Kad pranyktų ši plikė ir žmonės nebesijuoktų iš manęs.

Angelas paglostė jam galvą, ir ant jos atsirado vešlūs plaukai. Angelas jo taip pat paklausė:

- Kokį gyvūną norėtum turėti?
- Karvę, - pasakė tas, kuris ką tik buvo plikas.

Allah'as apdovanojo jį besilaukiančia karve. Pasakęs atsisveikinimui: „Tebūna tau palaimintos šios Allah'o dovanos“,

- angelas persikėlė pas aklą ir jo taip pat paklausė:

- Ko labiausiai norėtum?

- Kad Allah'as grąžintų man regėjimą ir aš vėl galėčiau matyti žmones.

Angelas palietė jo akis, ir ligoniui sugrįžo regėjimas. Angelas paklausė jo:

- Kokį gyvūną labiausiai norėtum turėti?

- Avį, - ištarė buvęs aklasis.

Angelas paliko jam bergždžią avį.

Po kurio laiko, dėmėtojo ir plikio, kupranugarė ir karvė atsivedė jauniklių. Aklojo avis taip pat atsivedė ėriuką. Vėliau dėmėtasis sulaukė didžiulės bandos kupranugarių, plikasis – didžiulės bandos karvių, o aklasis – didžiulės bandos avių. Angelas nusprendė apankyti kiekvieną iš jų ir išbandyti. Pirmiausia jis atėjo pas dėmėtąjį ir pasakė:

- Aš - vargšas, nelaimingas svetimšalis. Bekeliaudamas išleidau visus pinigus ir negaliu parsigauti namo. Vardan Aukščiausiojo Allah'o, kuris apdovanojo tave tokiu puikiu veidu ir išore, tokiu turtu, prašau tavęs vieno kupranugario.

Tas, kuris anksčiau buvo dėmėtas, sušuko:

- Daug čia skurdžių, trokštančių turto. Negaliu aš kiekvienam prašančiam duoti po kupranugarį!

- Rodos aš imu tave prisiminti. Ar tai ne tu, kurio šalinosi žmonės? Ar tai ne tu, kuris buvai vargšas ir Allah'as apdovanojo tave? - priminė jam angelas.

- Ne, visus šiuos turtus aš paveldėjau iš savo senelių,- sumelavo jis.

- Jei tu meluoji, tegu Aukščiausiasis Allah'as grąžina tave į pradinę būklę!- pasakė angelas.

Po to angelas atsirado pas buvusį plikį ir taip pat jį išbandė, kaip ir dėmėtąjį. Tas taip pat angelui atsakė. Angelas atsisveikindamas pasakė jam:

- Jei tu meluoji, tegul Allah'as padaro tave tokiu, koku buvai anksčiau!

Pagaliau angelas atėjo pas aklą, kurio akis kažkada palietė, ir pasakė:

- Aš vargšas, klajojantis toli nuo gimtinės, žmogus. Kol aš klajojau man baigėsi pinigai ir aš negaliu sugrįžti namo. Tik Allah'as gali grąžinti mane namo ir tikiuosi, kad tu padėsi man. Vardan Aukščiausiojo Allah'o, kuris grąžino tau regėjimą, duok man vieną avį, kad galėčiau užsimokėti už kelionę namo.

Buvęs aklasis tarė:

- Iš tiesų, aš buvau aklas. Allah'as grąžino šviesą mano akims. Aš buvau vargšas. Allah'as padarė mane turtingu. Tau reikia avies – imk kiek nori. Vardan to, kad Aukščiausiasis Allah'as būtų patenkintas, aš negaliu tau nieko atsakyti.

- Tegul visi tavo turtai lieka su tavimi. Allah'as norėjo jus visus tris išbandyti. Ir jis patenkintas tavimi. O tie du – dėmėtasis ir plikis – patys nusipelno savo bausmės,- pasakęs tai, angelas išnyko.

(Buhari, Anbija,51; Muslim, Zuhd,10)

KAS YRA TIKRASIS MŪSŲ TURTO ŠEIMININKAS

Islamas ragina žmones dirbti ir leistiniais būdais pelnyti sau pragyvenimui. Bet šalia to visuomet reikia atminti:

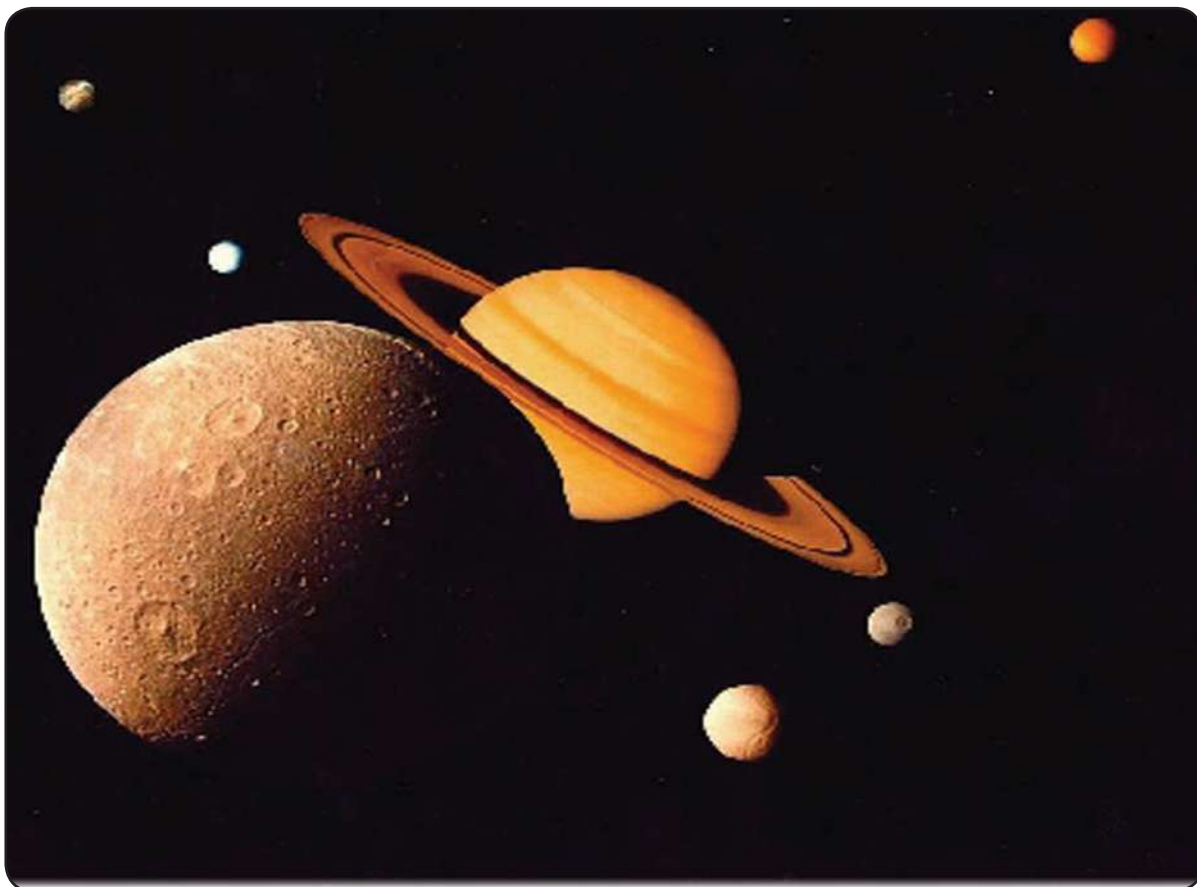
Visus turtus mums davė aukščiausiasis Allah'as. Jis yra Tikrasis Savininkas to, ką mes turime. Visas gėrybes Jis mums davė laikinam naudojimuisi, kad išbandyti, ar naudosime jas taip, kaip Jis nori. Allah'as įsakė turta, kuris viršija mūsų poreikius, išdalinti vargšams ir skurstantiems.

Jei mes naudosime turta, kuriuo mus apdovanojo Allah'as taip, kaip Jis nori, mes išlaikysime išbandymą.

Aukščiausiasis Allah'as liepia:

„Sakyk: „O Allah! Karalystės Valdove! Tu dovanoji valdžią kam panori ir atimi valdžią iš ko panori; išskeli, ką panori, ir nužemini, ką panori. Tavo dešinėje – gėrybės. Iš tiesų, Tu esi visa ko Valdovas“.

(Sura „al Imran“, 26)

SADAKA IR ZAKAT'AS

Leisti Allah'o duotą turtą, dėl Jo pasitenkinimo, vadinama „infak“. Pačios puikiausios infak rūšys yra zakat'as ir sadaka.

Pagalba, kurią savo noru suteikia musulmonas, vadinama sadaka. Paprastai, sakydami „sadaka“, turi omenyje, materialinę pagalbą. Tačiau sadaka – tai ne tik pinigai ar turtas, kuriuos mes suteikiame vargšams. Mylimas Pranašas (TJTIAP) sakė, kad kiekvienas geras darbas – tai sadaka. Ir davė gerų darbų pavyzdžių, kuriuos darydami mes gauname savab už sadaka. Štai jie:

- ◆ Suteikti materialinę pagalbą vargšams – tai sadaka.
- ◆ Atidėti skolos išmokėjimo terminą skolininkui, kuris patiria sunkumų dėl skolos išmokėjimo – sadaka.
- ◆ Kviesiti žmones į gėrį ir sulaikyti juos nuo blogio – sadaka.
- ◆ Patraukti nuo kelio trukdančias kliūtis – sadaka.
- ◆ Parodyti ar paaiškinti kam nors kelią – sadaka.
- ◆ Padėti žmogui atsisėsti į transporto priemonę ar sukrauti jo daiktus – sadaka.
- ◆ Sutaikyti susipykusius – sadaka.
- ◆ Minėti Allah'ą, sakant: „Allahu Akbar“, „Alhamdulillah“ ar „Lia iliaha ilallah“ – sadaka.
- ◆ Sveikintis – sadaka.

- ◆ Kalbėti su kuo nors maloniai – sadaka.
- ◆ Mokytis ar mokyti – sadaka.
- ◆ Kiekvienas žingsnis einant į mečetę maldai – sadaka.
- ◆ Pasodinti medį – sadaka.
- ◆ Viskas, ką vyras daro tam, kad jo šeima būtų laiminga – sadaka.
- ◆ Viskas, ką daro žmona, kad jos vyras ir vaikai būtų laimingi – sadaka.
- ◆ Vaiko pagalba savo tėvams, broliams ar seserims, o taip pat geras elgesys su jais – sadaka.

Trumpai sakant:

„Bet koks geras darbas, atliekamas vardan Allah'o pasitenkinimo – sadaka“. (Buhari, Adab, 33)

Aukščiausiasis Allah'as liepia:

„O jūs, kurie patikėjote, leiskite iš to, kuo jus apdovanojau...“

(Sura „al-Bakara, 254)

Sadaka sąvoka mūsų religijoje yra labai plati. Nebūtina būti turtingu, kad duoti sadaka. Kiekvienas musulmonas pagal savo materialinę būklę gali duoti sadaka arba pelnyti savab už sadaka, darydamas gerus darbus. Tačiau yra infak rūšis visiškai susijusi su materialinių gėrybių skyrimu. Aukščiausiasis Allah'as padarė privalomu turtingiems musulmonams duoti dalį savo turto vargšams. Šis garbinimas turtu, esantis tarp penkių Islamo stulpų, vadinamas „**zakať**“.

Kartą Allah'o Pranašas paskelbė:

- Duoti sadaka – kiekvieno musulmono pareiga.

Bendražygiai paklausė:

- Jei jis neturi iš ko duoti sadaka?

Pranašas atsakė:

- Tegul uždirba: jam pačiam bus nauda ir galės duoti sadaka.

- O jei ir to nesugebės?

- Tegul padeda tiems, kuriems reikia pagalbos.

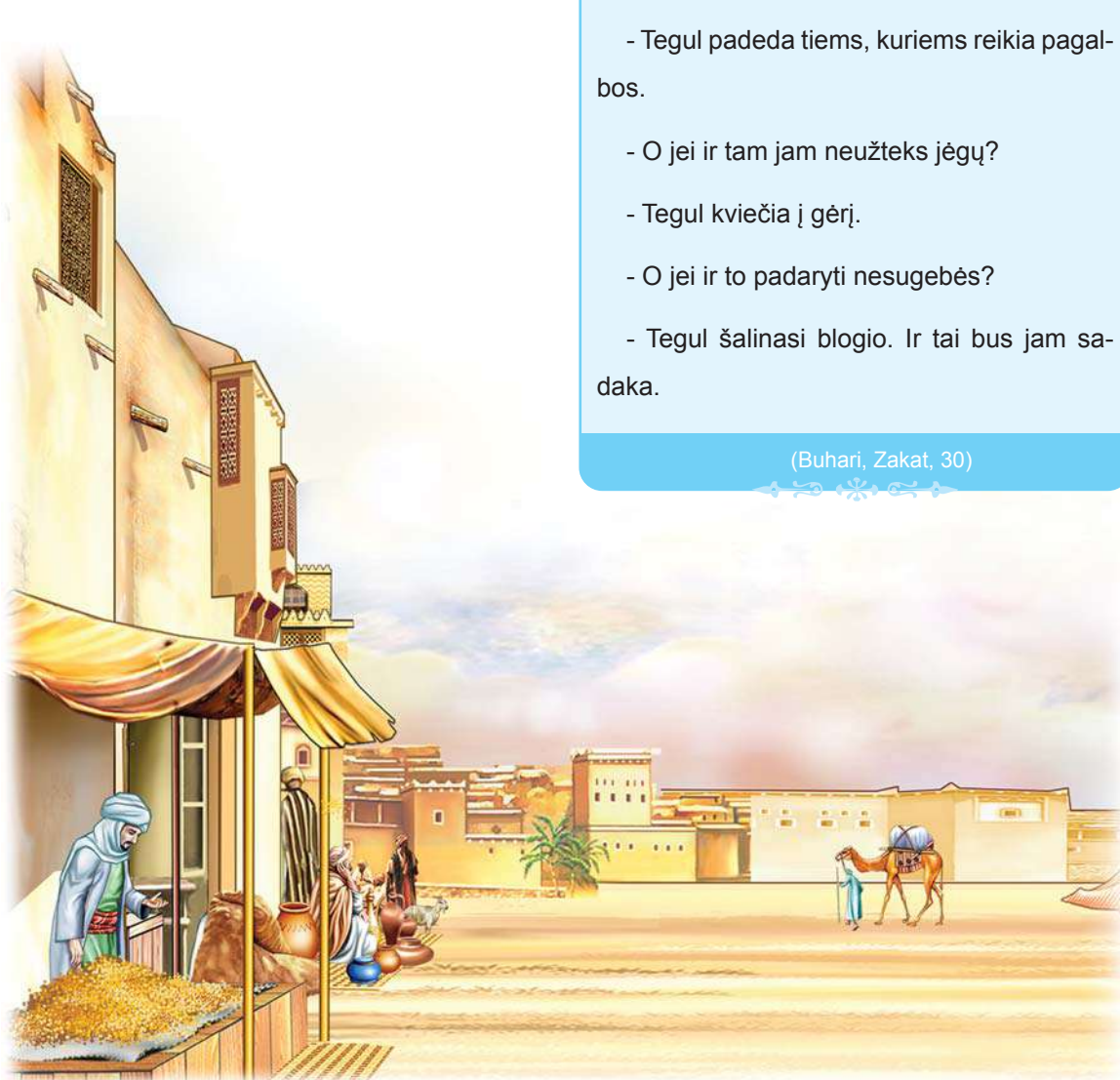
- O jei ir tam jam neužteks jėgų?

- Tegul kviečia į gėrį.

- O jei ir to padaryti nesugebės?

- Tegul šalinasi blogio. Ir tai bus jam sadaka.

(Buhari, Zakat, 30)

KAS YRA ZAKAT'AS?

 Zakat'as – tai turtingo musulmono dalies turto atidavimas tam, kam nustatė mūsų religija.

Aukščiausiasis Allah'as liepia:

„Ir atlikinėkite maldą ir atnašaukite
apsivalymo mokestį (zakat); ką gero
ruošiate patys sau, rasite tai pas Allahą: juk
Allahas mato, ką jūs darote!

(Sura „al-Bakara, 110)

Zakat'as – apsivalymas

Viena iš žodžio „zakat“ reikšmių – apsivalymas. Dalies musulmono igyto ar turėto turo atidavimas vargstantiems žmonėms, dvasiškai ir fiziškai apvalo žmogų. Žmogus apsivalo nuo nuodėmių ir gobšumo, išgyja nuo prisirišimo prie šio pasaulio gėrybių.

„Imk nuo jų turto zakat, kad apvalyti jį ir nuplauti jų nuodėmes.“ (Sura „at-Tauba“, 103)

KĄ MUMS DUODA ZAKAT'AS?

ZAKAT'AS

- * Tai dėkingumas už mums duotas gėrybes.
- * Pažadina maloningumo ir užuojautos jausmus.
- * Apvalo mūsų turtą.
- * Saugo nuo gobšumo ir egoizmo.
- * Sutvirtina meilę ir savitarpio pagalbą.
- * Apsaugo turtą nuo netekčių ir sugedimo.
- * Padeda augti turtui ir gerovei.

Aukščiausiasis Allah'as liepia:

„Tie, kurie eikvoja savo turtus Allaho kely, panašūs į grūdą, kuris išaugino septynias varpas, kiekvienoj varpoj – šimtas grūdų. Allahas padaugina, kam nori. Iš tiesų Allahas yra viską Aprėpiantis, Išmintingas!

(Sura „al-Bakara“, 261)

Reikia būti dėkingiems Aukščiausiam Allah'ui už mums suteiktas gėrybes. Tikrasis dėkingumas – naudoti mūsų turtą taip, kaip reikalauja Allah'as. Atiduodami vieną keturiasdešimtąją dalį vargšams, mes pagarbiname Allah'ą, išreiškdami Jam dėkingumą. O už savo zakat'ą mes nelaukiame iš nieko dėkingumo. Tokiu būdu mes, mokėdami zakat'ą, **išreiškiamo dėkingumą už mums suteiktas gėrybes.**

Aukščiausiasis Allah'as sako:

„Jie duoda maisto, nepaisydami savo potraukio jam, neturtėliams, našlaičiams ir belaisviams. Juk mes maitiname jus (siekdami) Allaho pasitenkinimo; nenorim iš jūsų nei atlygio, nei dėkingumo! Juk mes bijome iš savo Viešpaties – Dienos tamsios ir rūsčios. Ir Allahas išvaduos juos nuo tos Dienos rūstybės ir paskleis virš jų šviesą bei džiaugsmą.“

(Сура «Аль-Инсан», 8-11)

Turtingi, viskuo aprūpinti žmonės, ne visada sugeba gerai suprasti vargšus ir nepasiturinčius. Kai mes surandame vargšus ir nepasiturinčius, kad išmokėti jiems zakat, mes iš arti matome jų būklę, poreikius ir bėdas. Matome sunkias jų gyvenimo sąlygas. Padėdami vargšams ir nepasiturintiems, mes palengviname jiems bėdoje ir sunkumuose. Visa tai **pažadina mumyse maloningumo ir užuojautos jausmus.**

Allah'o Pranašas (TJTIAP) sakė:

„Jei nori, kad tavo širdis suminkštėtų, pamaitink vargšą, paguosk našlaitį“.

(Ahmad bin Hanbali, II, 263)

Aukščiausiasis Allah'as, sakydamas: „ Iš savo turto jie suteikė dalį tiems, kurie prašė gerovės, bet neteko“ („az-Zariat“, 19), paaiškina, kad turtingo žmogaus turte yra vargšų ir nepasiturinčių dalis. Jei mes neatiduosime tos dalies vargšams ir nepasiturintiems, vadinasi, mes pasisavinime jų dalį, kas yra haram (uždrausta). Jei turte yra haram, turtas yra nešvarus. Atiduodami iš savo turto tą dalį, kuri priklauso vargšams ir nepasiturintiems, mes apsaugome savo turtą nuo haram. Tokiu būdu **zakat'as apvalo turtą.**

Aukščiausiasis Allah'as sako:

„Imk nuo jų turto zakat, kad apvalyti jį ir nuplauti jų nuodėmes.“

(Sura „at-Tauba“, 103)

Zakat'as ir kitos aukos kontroliuoja mūsų meilę turtui, apsaugo mus nuo jo švaistymo netinkamais tikslais. Moko mus to, kad turtas – tai ne pats svarbiausias dalykas gyvenime. Suteikia mums galimybę pasidžiaugti pagelbėjus kitiems žmonėms. Zakat'as **apsaugo mus nuo gobšumo ir egoizmo**. Suteikia mums galimybę būti tais, kurie mąsto ne vien apie save, bet ir apie kitus, kurie sugeba naudoti savo turtą kitų džiaugsmui.

Allah'o Pranašas (TJTIAP) sakė:

*„Duodantis zakat'ą, maitinantis svečią
ir padedantis patekusiam į bėdą,
išsigelbės nuo gobšumo“.*

(Tabarani, Mu'džamul-Kabir, IV,256)

Zakat'as – tai tiltas, per kurį turtingų žmonių turtas pasiekia vargšus. Jis **sutvirtina ryšius tarp turtingų ir vargšų**. Panaikina pavydą. Sutvirtina tarp žmonių meilės ir savitarpio pagalbos jausmus. Per zakat'ą turtingieji parodo maloningumą ir užuojautą vargšams, o vargšai ima gerbti turtinguosius. Visuomenėje vystosi savitarpio pagalba, parama, bendradarbiavimas. Taip zakat'as aprūpina vargšus ir nepasiturinčius ir suteikia visuomenei taiką ir stabilumą.

Allah'o Pranašas (TJTIAP) sakė:

„Zakat'as – Islamo tiltas.“

(Haisami, Madžmauz-Zavaid, I, 480)

Zakat'as ir sadaka apsaugo turtą nuo netekčių ir sugedimo. Apie tai sakoma liaudies patarlėje: „Maža auka panaikina daug bėdų.“ Todėl, kad pagalba vienam vargšui ar skurstančiajam ir jo du'a už mūsų gerovę apsaugo nuo daugybės bėdų. Tiems, kurie padeda vargšams ir skurstantiems, Allah'as siunčia Savo Malonę ir Apsaugą.

Allah'o Pranašas (TJTIAP) sakė:

„Apsaugokite savo turtą zakat'o pagalba.“

(Baihaki, Šuabul-Iman, V, 184)

Zakat'as padeda augti turtui ir gerovei. Aukščiausiojo Allah'o ajatas : „Tai, ką duodate laukdami pelno, kad būtų padidinta iš žmonių turto, – nepadidės pas Allahą. O tai, ką duodate kaip zakat'ą apsivalydami, trokšdami Allaho pasitenkinimo, tatau – tie, kurie pasidaugina.“ („ar-Rum“, 39), nurodo tai, kad gerovė tų, kurie duoda zakat'ą ir sadaka, auga. Šio augimo esmė yra du'a žmonių, kuriuos pradžiuginome savo turtu, ir angelų du'a. Vargšų, skurstančių ir angelų du'a yra turtingųjų taikos ir ramybės šaltinis.

Allah'o Pranašas (TJTIAP) sakė:
*„Kiekvieną dieną auštant į žemę
 nusileidžia du angelai. Vienas jų prašo:
 „O Allah! Apdovanok turtu tą, kuris
 eikvojo Tavo kelyje!“ Kitas gi sako
 bad-du'a: „O Allah! Sunaikink gobšulio
 turtą!“*

(Muslim, Zakat, 57)

YRA TAS, KURIS DUODA DAUGIAU!

Kalifo Abu Bakr (TJ) valdymo laikotarpiu kartą Medinoje ėmė labai trūkti produktų. Viskas priėjo iki to, kad sunku buvo rasti grūdų duonai iškepti. Tai matydami, Medinos pirkliai ėmė ruošti karavanus užpirkti grūdų.

Gerbiamasis Usman'as, tuo laiku jau buvo išsiuntęs karavaną į Damaską. Aprovęs šimtą kupranugarių grūdais, atvežė juos į Mediną. Šių grūdų, kuriuos atvežė Usman'as, būtų užtekę aprūpinti didelę dalį Medinos duona. Juk tuo metu Medinos gyventojų nebuvo labai daug.

Kai kurie pirkliai kreipėsi į gerbiamąjį Usman'ą, norėdami nupirkti iš jo grūdus, atvežtus iš Damasko. Jie siūlėsi nupirkti grūdus už keturis dirhamus už svorio vienetą. Tačiau gerbiamasis Usman'as pamanė, jog jų siūloma kaina labai maža. „Yra tas, kuris duoda daugiau“, - buvo jo atsakymas. Ir nepanoro niekam parduoti grūdų. Tuomet pirkliai padidino kainą, bet ir vėl gerbiamasis Usman'as atsakė: „Yra tas, kuris duoda daugiau“. Galiausiai pirkliai pakėlė kainą iki 7 dirhamų už svorio vienetą. Tai buvo paskutinė ir didžiausia kaina, kurią jie galėjo pasiūlyti. Tačiau gerbiamojo Usman'o atsakymas liko tas pats: „Yra tas, kuris duoda daugiau.“

Aukščiausiasis Alah'as sako:

„Tie, kurie eikvoja vardan Allah'o būdami pritekliaje ar skurde“.

(Sura „al-Imran“, 134)

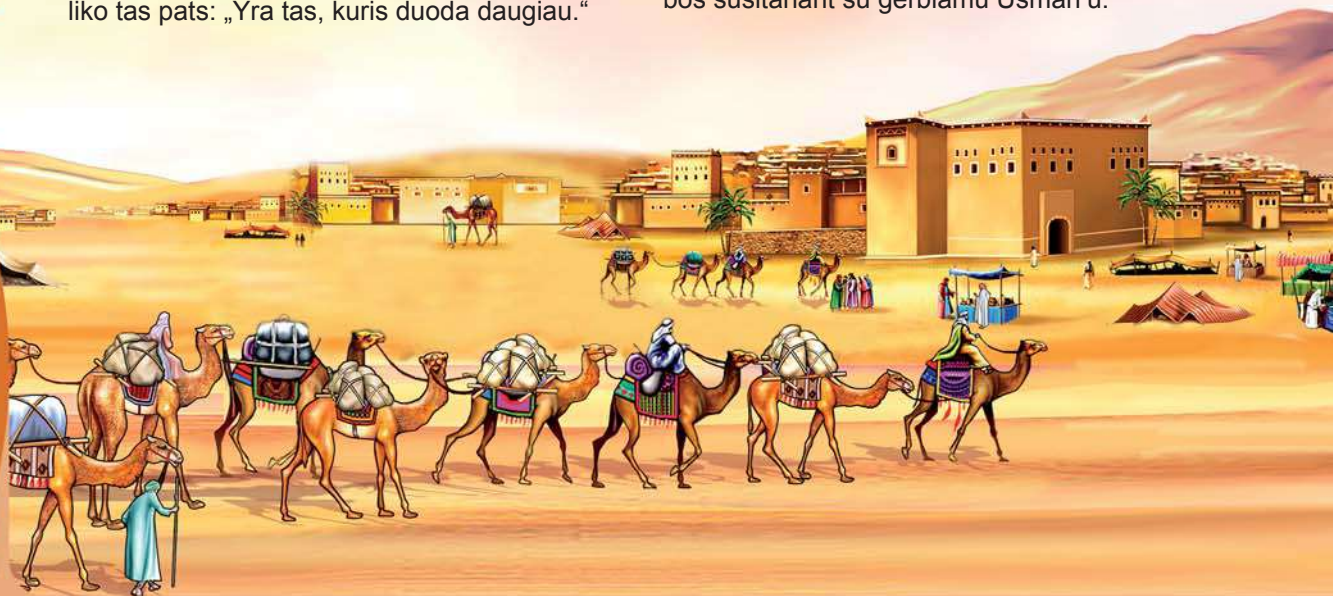
Aukščiausiasis Allah'as liepia:

„Tie, kurie eikvoja savo turtus Allaho kely, panašūs į grūdą, kuris išaugino septynias varpas, kiekvienoj varpoj – šimtas grūdų. Allahas padaugina, kam nori. Iš tiesų Allahas yra viską Aprėpiantis, Išmintingas!

(Sura „al-Bakara“, 261)

Kažkas iš pirklių ėmė manyti, kad jis taip elgiasi, norėdamas iš susiklosčiusios situacijos išpešti kuo daugiau pelno. Daugeliui nepatiko toks jo elgesys tuo laiku, kai žmonės nepritekliaje.

Pagaliau jie nusprendė pranešti apie tai kalifui – kilniajam abu Bakr – ir paprašyti jo pagalbos susitariant su gerbiamu Usman'u.

Atėję pas kalifą pirkliai papasakojo jam situaciją. Abu Bakr išklausė jų ir tarė:

„Čia kažkas neįprasto. Man rodos, jūs ne taip supratote Usman'ą. Juk jis Allah'o Pranašo (TJTIAP) svainis ir artimas draugas. Jis ne toks žmogus, kuris naudotųsi žmonių vargu, kad išpešti naudos. Nueikime pas jį drauge ir viską sužinosime“.

Jie visi drauge patraukė pas gerbiamąjį Usman'ą. Ir kilnysis Abu Bakr paklausė jo, kodėl jis atsisakė parduoti prekes už tokią aukštą kainą, kurią jam pasiūlė?

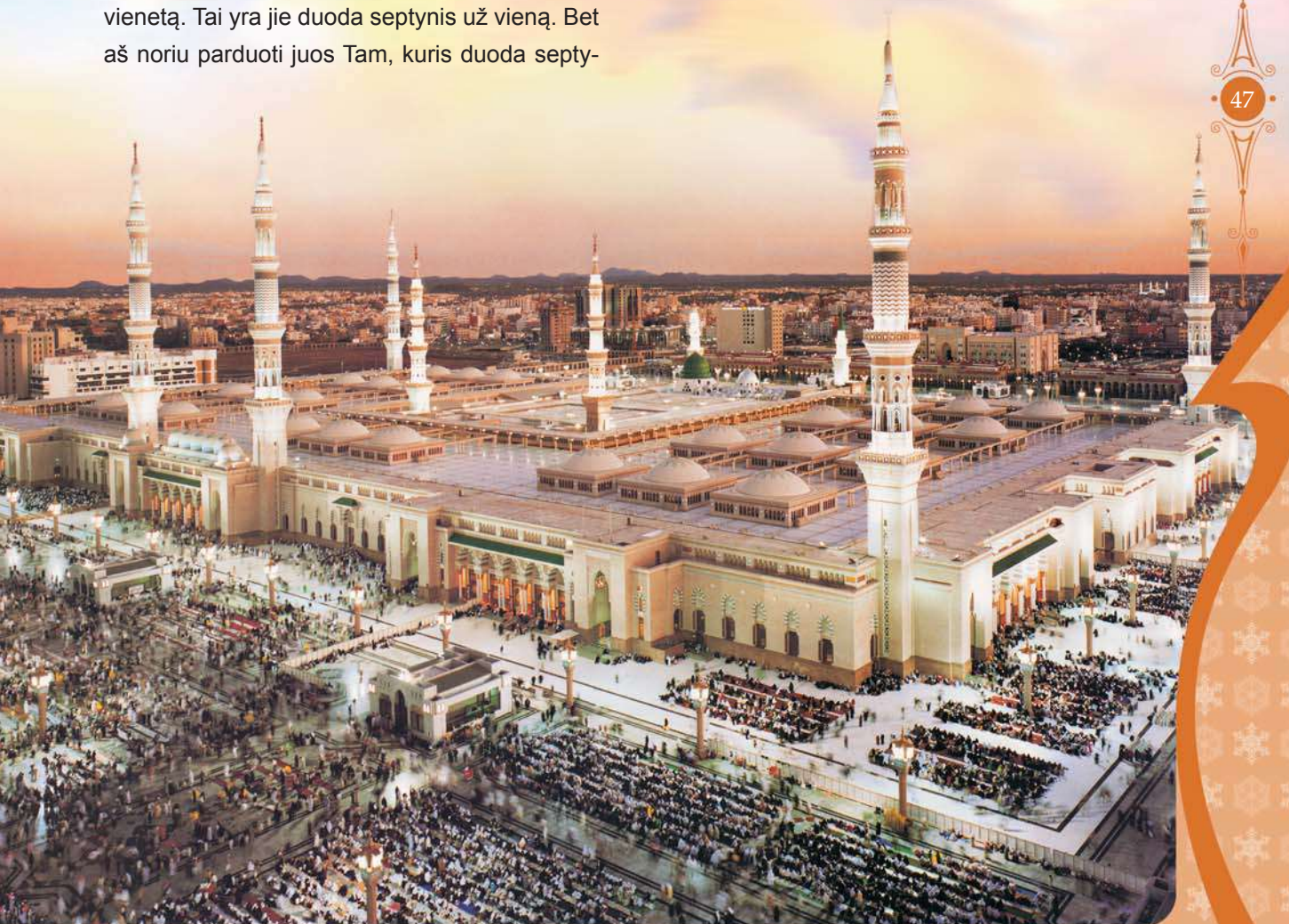
Gerbiamasis Usman'as davė tokį išmintingą atsakymą:

„O Allah'o Pranašo kalife! Jie nori nupirkti iš manęs grūdus po septynis dirhamus už svorio vienetą. Tai yra jie duoda septynis už vieną. Bet aš noriu parduoti juos Tam, kuris duoda septy-

nis šimtus už vieną. Argi aukščiausiasis Allah'as nepažadėjo atlyginti iki septynių šimtų kartų už vieną gerą darbą? Kai aš turiu galimybę taip gerai paprekiuoti, kam man parduoti savo prekę jiems?

Po šio gerbiamojo Usman'o atsakymo pirkliai giliai susimąstė. Jie suprato, kaip klydo, blogai galvodami apie jį.

Gerbiamasis Usman'as visus grūdus, kuriuos parsigabeno šimtu kupranugarių, išdalino Medinos gyventojams nemokamai, kaip sadaka. Tai buvo didelis džiaugsmas vargšams ir nepasiturintiems. Tokiu būdu buvo iš esmės išspręstas produktų trūkumas Medinoje.

Kam zakat'as yra fard?

- * Psichiškai sveikam
- * Pilnamečiui
- * Turtingam (pagal religijos normas)

Kiekvienam musulmonui

Vieną kartą metuose

Duoti zakat'ą yra Fard
😊😊😊😊

Turtingumo kriterijai pagal Islamą

Žmogus, turintis nisab dydžio nuosavybės ar pinigų, atskaičius išlaidas būties poreikiams ir skoloms išmokėti, pagal religijos normas laikomas turtingu.

Mažiausias nuosavybės dydis, nuo kurio mokamas zakat'as, vadinamas „nisab“. Pasiekusiems tokį lygį, kurban ir sadaka-fitr yra vadžib. Tam, kad zakat'as taptų fard (privalomas), būtina, kad žmogus disponuotų nisab dydžio ar didesne nuosavybe mažiausiai vienerius mėnulio kalendoriaus metus (354 dienas).

Būtinieji poreikiai

Nenaudojami verslui:

- ➔ Būstas,
- ➔ Namų apyvokos daiktai,
- ➔ Drabužiai,
- ➔ Asmeninis transportas,
- ➔ Knygos,
- ➔ Profesiniai įrankiai ir įranga,
- ➔ Pinigai ar produktai šeimos išlaikymui metams.

Nisab'o dydis ir zakat'o dydis

✍ Jei žmogus pagal religijos normas yra turtingas ir turi nisab'o dydžio nuosavybę metus laiko, jis privalo išmokėti zakat'ą.

✍ Nuosavybė, nuo kurios skaičiuojamas zakat'as, nustatoma, atskaičius būtinuosius poreikius ir skolas.

✍ Nisab'o dydis ir zakat'o dydis kinta priklausomai nuo nuosavybės rūšies.

Nisab ir Zakat nuo prekių ir pinigų

Nuosavybės rūšis	Nisab'o dydis	Zakat'o dydis
Auksas	80,18 g	Viena keturiasdešimtoji dalis (2,5%)
Sidabras	561 g	
Prekės	80,18 g aukso vertės	
Grynieji pinigai	80,18 g aukso vertės	

Nisab'as ir Zakat'as nuo naminių gyvulių

Zakat'as nuo naminių gyvulių priklauso nuo gyvulių rūšies ir kiekio:

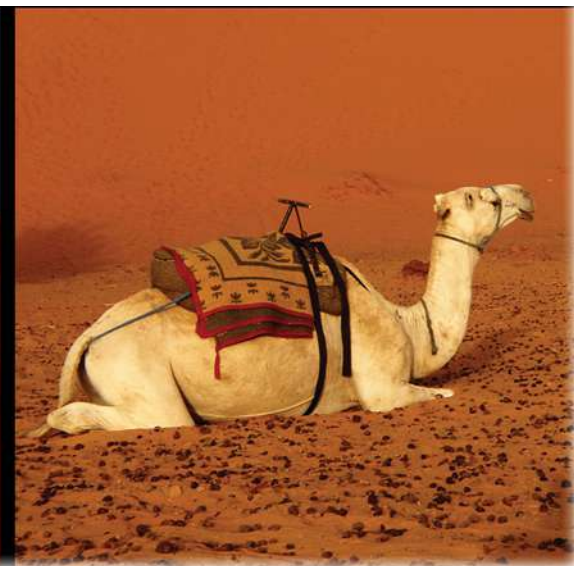
* Nuo avių ir ožkų: zakat'as nuo 40 iki 120 (imtinai) avių ar ožkų – 1 avis arba 1 ožka.

✎ Dėl zakat'o nuo didesnio gyvulių skaičiaus dydžio reikėtų pasitikslinti šariato žinynuose.

* Karvė: zakat'as nuo 30 iki 39 (imtinai) karvių – 1 metų amžiaus veršelis.

* Kupranugaris: zakat'as nuo 5 iki 9 (imtinai) kupranugarių – 1 ožka arba 1 avis.

Nisab'as ir zakat'as nuo derliaus

- ➔ Zakat'as nuo derliaus vadinamas „ušr“.
- ❖ Nisab'as nuo derliaus – 611 kilogramų.
- ❖ Zakat'o dydis nuo nelaistomų laukų 10% derliaus,
- ❖ Zakat'as nuo laistomų laukų 5% derliaus.
- ✍ Zakatas skaičiuojamas nuo visų kultūrų derliaus: kviečių, rugių, miežių, sorų, ryžių, ankštinių, burokų, melionų, arbūzų, baklažanų, alyvuogių, obuolių, apelsinų, vyšnių, persikų.
- ✍ Nebūtina, kad derlius būtų šeimininko nuosavybėje ištisus metus. Zakat'as išmokamas nuėmus derlių.

„ Sėjančiojo aruodas ištuštėja; bet kai ateis laikas imti derlių, pamąstyk, kiek bus atlyginta už kiekvieną pasėtą grūdą!

Kiek aruodų bus užpildyta, už kiekvieną ištuštėjusį aruodą!

Jei grūdas nebus pasėtas, nebus panaudotas pagal paskirtį ir liks gulėti aruode, jis bus maistas tik pelėms ir vabalams.“

(Mauliana)

ŽUVĖS SODAS

Gyveno vienas dosnus žmogus, jis turėjo vynuogynus ir datulių sodus. Kaip reikia lauja religija jis kasmet atiduodavo dalį derliaus kaip zakat'ą vargšams ir nepasiturintiems. Kai jis mirė, jo puikius sodus paveldėjo vaikai. Ir vaikai, gavę prabangius tėvo sodus, apimti gobšumo, panoro naudotais jais savaudėškiai.

Dosnios jų tėvo aukos vargšams ir nepasiturintiems, pripildė sodus Dievo palaima. Juk šių sodų vaisiais naudojosi ir vargšai. Tačiau zakat'as, kurį mokėjo jų tėvas, ėmė rodytis vaikams per didelis, jie nepanoro jo mokėti. Jiems atrodė, kad dėl to, kad jie sumokės zakat'ą, jų derlius sumenks ir jiems patiems liks visai mažai. Jie nesuvokė, kad jų sodų derlingumas – nuo Dievo palaimos dėl užuojautos vargšams ir paaukotos jiems derliaus dalies. Aistra žemiškoms gėrybėms ir nesirūpinimas religija apakino jų širdis.

Broliai ieškojo pasiteisinimo, kad nemokėti zakat'o:

„ Mūsų didelės šeimos. O mes ne tokie jau ir turtingi. Neduosime nieko vargšams! Ryt iš ryto nueisim ir surinksim derlių, kol neatėjo vargšai!“, - nusprendė jie. Taip kalbėdami jie nemastė apie tai, kad tikrasis visų gėrybių

savininkas yra Allah'as, nei apie vargšų dalį savo derliuje...

Todėl, kol jie miegojo, Aukščiausiojo Allah'o valia, jų sodus ištiko nelaimė. Užėjo baisi audra. Kalnų slėnyje, kuriame augo sodai, nuo žaibo blyksnio įsplieskė baisus gaisras, kuris netrukus pavertė puikiuosius sodus dulkėmis ir pelenais.

Anksti ryte, nė neįtardami kas nutiko, broliai ragino vienas kitą paskubėti į slėnį:

- Eikime greičiau, jei norim surinkti derlių!

Jie leidosi į kelią, pakeliui jie šnabždėjo si tarpusavyje:

- Žiūrėkit, neleiskit į sodą vargetų ir skurdžių! Neleiskite jiems net įeiti!

Tačiau, priėję sodą, jie sustingo iš nuostabos. Jie nepatikėjo savo akimis. Ir ėmė klausinėti vienas kito: „Gal mes sumaišėme kelius?“ Bet tai buvo ta pati vieta, kur anksčiau plytėjo jų sodas. Tik sodo jau nebuvo. Tik anglis ir pelenai dengė visą jo plotą.

Pats išmintingiausias iš brolių greitai susivokė situacijoje:

- Ne,Ne! Mes atėjome teisingai, tai mūsų sodas. Dėl to, kad mes, apimti gobšumo, nu-

sprendėme nieko neduoti vargšams, Allah'as atsiuntė mums šią nelaimę, sudegino mūsų sodą.

Sielvartas ir širdgėla pripildė brolių širdis. Kokius planus jie planavo vakare, ir su kuo susidūrė iš ryto. Jie ėmė ginčytis vienas su kitu: „Tai tu pakišai šią blogą mintį“.

Išmintingasis brolis pasakė jiems šitaip:

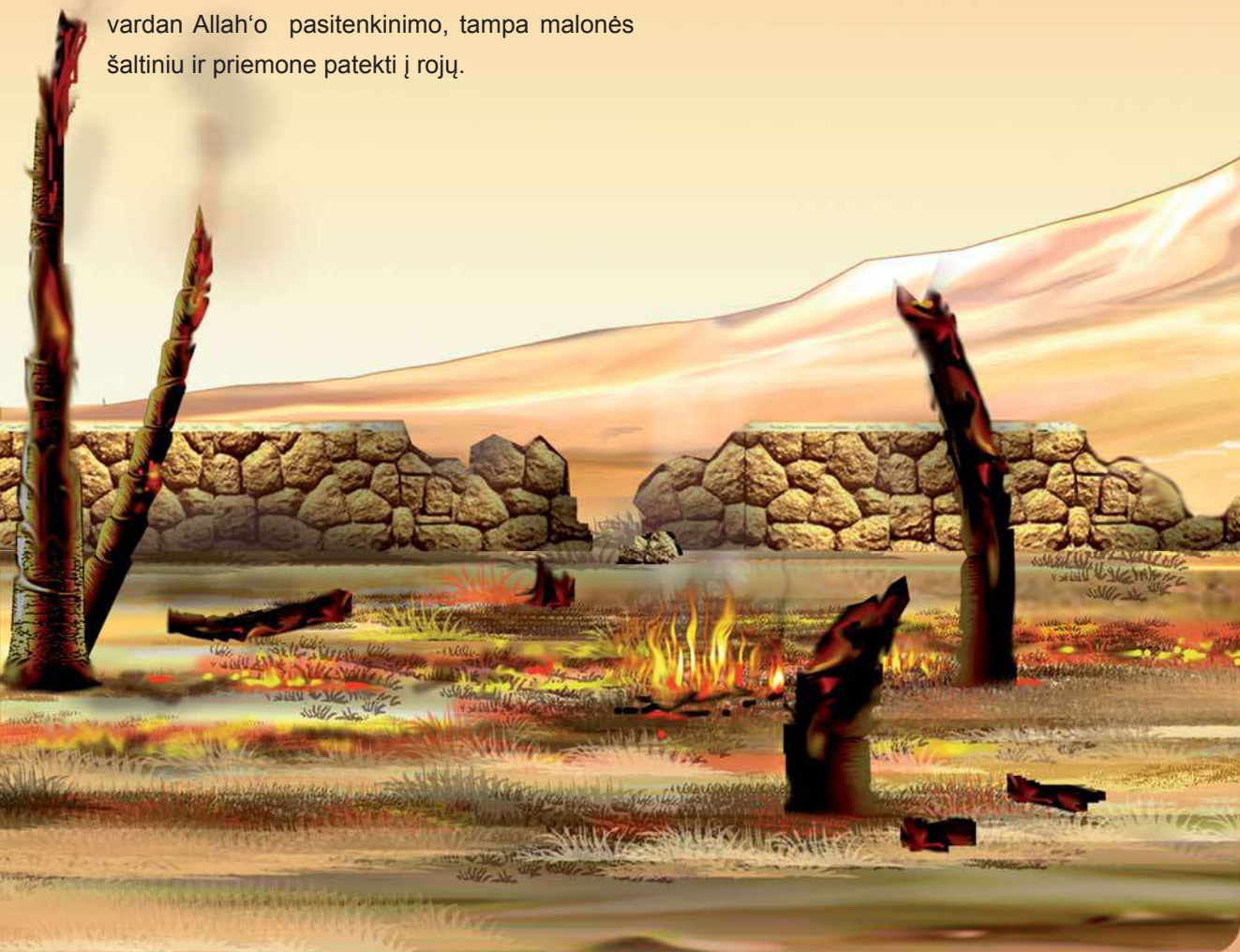
- Mano broliai! Nėra jokios prasmės kaltinti vienas kitą. Prašykime Allah'o atleidimo. Gal būt Jis pasigailės ir atleis mums.

Dabar jie suprato, kokią padarė klaidą. Juk tikrasis visų gėrybių šeimininkas yra Allah'as. Ir reikia naudotis Jo dovanotomis mums gėrybėmis taip, kaip Jis to nori. Juk turtas, paaukotas vardan Allah'o pasitenkinimo, tampa malonės šaltiniu ir priemone patekti į rojų.

Broliai atgailavo ir kalbėjo vienas kitam:

- Mes labai nusikaltome! Mes padarėme tikrai didelę klaidą. Čia mūsų kaltė. Mūsų Viešpats neturi trūkumų. Nepraraskime vilties ir kreipkimės į savo Valdovą. Aukščiausiasis Allah'as už mūsų nuodėmę atėmė iš mūsų sodą, bet jei mes nuoširdžiai kreipsimės į Jį, Jis suteiks mums ką nors dar geresnio. Tikėkimės savo Viešpaties malonės ir kreipkimės į Jį.

(Žr. Sura „al-Kaliam“, 17 -33)

KAM DUODAMAS ZAKAT'AS?

Zakat'as duodamas tokių kategorijų žmonėms:

- ☞ Vargšams: tiems, kurie pagal religijos normas nėra turtingi, t.y. jų nuosavybė nesiekia nisab.
- ☞ Skurstantiems: tiems, kuriems trūksta maisto, drabužių ir kitų būtinų dalykų.
- ☞ Skolininkams: tiems, kurie taptų skurstančiais, jei išmokėtų skolas iš savo turimos nuosavybės. Tokiems žmonėms mokamas zakat'as tol, kol jų nuosavybė pasiekia nisab lygį.
- ☞ Keliaujantiems: tiems, kurie net jei turi turto giminėje, yra kelionėje ir išsileido, ir jiems reikalinga pagalba. Jiems duodamas zakat'as tam, kad galėtų sugrįžti namo. Tačiau jiems yra geriau skolintis, nei imti zakat.
- ☞ Esantiems Allah'o kelyje: tiems, kurie skleidžia Allah'o religiją, įgyja žinių apie Islamą ar moko jų kitus žmones, tačiau negali apsirūpinti maistu, drabužiais ir kt. Jiems duodamas zakat'as jų gyvenimiškoms reikmėms patenkinti.

🌸 60-tame suros „at-Tauba“ ajate be išvardintų penkių kategorijų, nurodomos dar penkios žmonių grupės, kuriems galima mokėti zakat: vergai; tie, kurių širdis reikia patraukti į Islamą, zakat'o surinkėjai. Tai yra zakat'ą galima duoti šių septynių grupių žmonėms.

🌸 Mes galime duoti zakat'ą vienos grupės žmonėms arba paskirstyti jį tarp grupių.

🌸 Duodant zakat'ą yra labiau skatinama pradėti nuo savo artimų giminaičių.

Aukščiausiasis Allah'as sako:

„Turtingų musulmonų nuosavybėje yra dalis tų, kurie prašo, ir, kurie neprašo“.

(Sura „az-Zariat“, 19)

Aukščiausiasis Allah'as sako:

„Aukos skirtos tik vargšams, skurstantiems, tiems, kurie užsiima surinkimu ir išdaliniu, kurių širdis norima patraukti į Islamą, vergų išpirkimui, nepasiturintiems skolininkams, darbams vardan Allah'o, keliaujantiems. Taip nustatyta Allah'o, iš tiesų, Allah'as –Žinantis, Išmintingas.“

(Sura „at-Tauba“, 60)

KAM ZAKAT'AS NEDUODAMAS?

- ⊗ Turtingiems,
- ⊗ Ne musulmonams,
- ⊗ Tiems, kuriais rūpintis yra mūsų pareiga (motinai, tėvui, senelei, seneliui, vaikams ir anūkams.)
- ⊗ Mokyklų, ligoninių, mečečių, kelių, šulinių, tiltų ir t.t. statybai.
- ⊗ Sutuokiniams.

Zakat'as
neduodamas

☑ Broliams, seserims, dėdėms, tetoms, pusbroliams, pusseserėms ir panašioms giminaičiams zakat'ą galima duoti.

REIKIA DUOTI TAI, KAS PATINKA PAČIAM

Abu Talha buvo vienas iš mylimų mūsų Pranašo (JTJAP) draugų ir vienu iš įtakingų ir turtingų Medinos gyventojų. Jis turėjo daug sodų, laukų, gyvulių bandų. Jis turėjo vieną didelį ir vertingą sodą netoli Pranašo Mečetės, jis buvo pats brangiausias tarp Abu Talha sodų. Abu Talha labai mėgo šį datulių sodą, kuriame, be kita ko, dar buvo gėlo vandens šulinys. Jis labai dažnai kviesdavo Pranašą (JTJAP) su savo draugais į savo sodą ir vaišindavo juos. Jie dažnai diskutuodavo dvasinėmis temomis datulių palmių šešėlyje.

Kartą mūsų Pranašas sėdėjo mečetėje, apsuptas bendražygių. Ir perskaitė jiems šį ajat'ą: „Niekuomet nepasieksite dorumo, kol neaukosit iš to, ką mylit. Ir ką jūs beaukotumėte, – Allahas tai žino“. (Sura „al-Imran“, 92)

Šis ajat'as padarė didelį įspūdį Abu Talha ir jis kreipėsi į poną Pranašą (JTJAP):

- O Allah'o Pranaše! Iš viso mano turto pats mylimiausias ir brangiausias man yra štai šitas sodas priešais mečetę. Nuo šio momento, vardan Allah'o pasitenkinimo, aš atiduodu šį sodą

vargšų reikmėms. Tegu vargstantys musulmonai naudojasi šio sodo vaisiais ir vandeniu.

Po to Abu Talha nuėjo į savo sodą, kad įvykdytų savo sprendimą. Jis pamatė ten savo žmoną Umm Suleim, kuri sėdėjo medžių pavėsyje ir paprašė jos išeiti iš sodo.

Umm Suleim paklausė:

- Abu Talha! Kodėl mes paliekame sodą? Argi mes kur nors iškeliaujame?

Abu Talha atsakė:

- Ne, mes niekur neiškeliaujame. Bet šis sodas daugiau mums nebepriklauso, o priklauso Medinos vargšams, - ir papasakojo apie tai, kas nutiko mečetėje.

Tuomet Umm Suleim paklausė:

- Tu perdavei sodą vargšams savo vardu ar mūsų abiejų?

- Nuo mūsų abiejų, - nuskambėjo atsakymas.

- Tegul Allah'as būna tavimi patenkintas, abu Talha! – pasakė Umm Suleim.- Matydama vargšus, aš galvodavau apie tai, kad ir pati galiu būti jų vietoje, bet nesirįžau tau apie tai pasakyti. Tegul Allah'as priima šį mūsų gerą darbą.

Kalifas Umar'as bin Abdulaziz maišais pirkė cukrų ir dalino vargšams. Jo paklausė:

- Argi nebūtų geriau, jei vietoj to dalintumei pinigus?

- Aš labia mėgstu cukrų. Todėl noriu dalinti tai, ką mėgstu, - atsakė Umar bin Abdulaziz.

KAIP ELGTIS DUODANT ZAKAT'Ą?

Reikia būti gailestingu

Duodami zakat'ą ar sadaka neturime užmiršti, kad vykdome vieną iš Allah'o įsakų, tai yra atliekame garbinimo veiksmą.

Nereikia užmiršti, kad atlieki garbinimo veiksmą

Duodami zakat'ą ar sadaka neturime užmiršti, kad vykdome vieną iš Allah'o įsakų, tai yra atliekame garbinimo veiksmą.

Duodant zakat'ą reikia elgtis mandagiai

Neturime užmiršti, kad zakat'ą ir sadaka mes duodame vardan Allah'o pasitenkinimo. Zakat'ą ir sadaka mes turime pateikti tai pat gražiai, kaip kad dovanojame gražiai įpakuotas dovanas. Duoti reikia su gerais linkėjimais ir šypsena.

Neturime laukti ko nors daugiau be Allah'o pasitenkinimo. Nereikia žeisti žmogaus žodžiais: „Tai mano zakat'as tau“. Svarbiausia, kad zakat'as pasiektų vargšą. Allah'ui nesvarbu, kad gaunantis žinotų, jog tai zakat'as.

„Man patinka, kai dovaną dovanoja su šypsena ir gražiai įpakuotą“.

Aukščiausiasis Allah'as liepia:

„O jūs, kurie patikėjote! Nesielkite taip, kad dosnios jūsų labdaros virstų tuščiais priekaištais ir įžeidimais...“

(Sura „al-Bakara“, 264)

Reikia ieškoti ir surasti tuos, kuriems tikrai reikia

Kad mūsų zakat'as būtų priimtas, būtina surasti jo gavėjus. Svarbu ne atiduoti, o įteikti. Zakat'o esmė – duoti jį tam, kuris turį jį teisę. Jei zakat'as pakliuvo į nepatikimas rankas, jį reikia duoti iš naujo.

Labiausiai reikia prisiminti tuos, kurie nekalba apie savo poreikius, nes jie ir yra tikri vargšai.

„Kaip man surasti tuos, kuriems tikrai reikia?“

Allah'o Pranašas (TJTIAP) sakė:

„Vargšas yra ne tas prašinėtojas, kurį nuvaro nuo durų dviem riekėm duonos ar dviem datulėm. Tikrasis vargšas yra tas, kuris negali surasti prasimaitinimo, kuriam neduoda išmaldos, ir kuris nieko iš nieko neprašo“.

(Buhari, Zakat 53)

UŽSIDIRBTI SAVO TRIŪSU GERIAU, NEI PRAŠINĖTI IŠMALDOS

Allah'o Pranašas (TJTIAP) nemėgo
prašinėtojų ir sakė:
*„Jei vienas iš jūsų paims virvę, pririnks
ryšulį malkų ir parduos jas, ir nepraras
Allah'o vergo garbės – tai, žinoma, bus
geriau, nei prašyti išmaldos“.*

(Buhari, Zakat, 53)

Allah'o Pranašas (TJTIAP) sakė:

„Duodanti ranka aukščiau imančios“.

(Buhari, Zakat, 18)

Vienas žmogus iš ansar'ų atėjo pas Poną Pranašą (TJTIAP) ir paprašė išmaldos. Mūsų Pranašas (TJTIAP) paklausė jo:

- Tu namuose ką nors turi?

- Taip, aš turiu apklotą. Ant vienos jo pusės aš guluosiu, kita puse užsikloju. Dar turiu puodelį, iš kurio aš geriu vandenį, - atsakė tas žmogus.

- Eik ir atnešk tuos daiktus, - paliepė Pranašas.

Žmogus nuėjo ir atnešė tai, apie ką buvo kalbėjęs. Ponas Pranašas (TJTIAP) paėmė tuos daiktus ir paklausė aplinkinių:

- Ar yra norinčių nupirkti šiuos daiktus?

- Aš galiu juos nupirkti už vieną dirhamą, - atsakė vienas žmogus.

Pranašas dar vieną ar du kartus paklausė:

- Kas duos daugiau?

Tada kažkas atsakė:

- Aš galiu juos nupirkti už du dirhamus, - mūsų Pranašas (TJTIAP) pardavė juos tam žmogui. Gautus du dirhamus jis atidavė daiktų šeimininkui ir pasakė:

- Už vieną dirhamą nupirk savo vaikams maisto, o už kitą – kirvį ir virvę, kad galėtum kirsti ir nešioti malkas.

Tas žmogus kaip jam patarė Pranašas (TJTIAP), ėmė verstis malkų ruošą ir pardavimu. Po penkiolikos dienų, jis atėjo pas Pranašą (TJTIAP) ir pasakė, kad užsidirbo dešimt dirhamų, dalį kurių išleido maistui, o dalį – drabužiams.

Tada Allah'o Pranašas (TJTIAP) pasakė:

- Kas geriau, gyventi taip (uždarbiauti liejant prakaitą) ar Teismo Dieną stovėti prieš Allah'ą su ženklu – išmaldos prašinėtojas?

(Abu Daud, Zakat, 26)

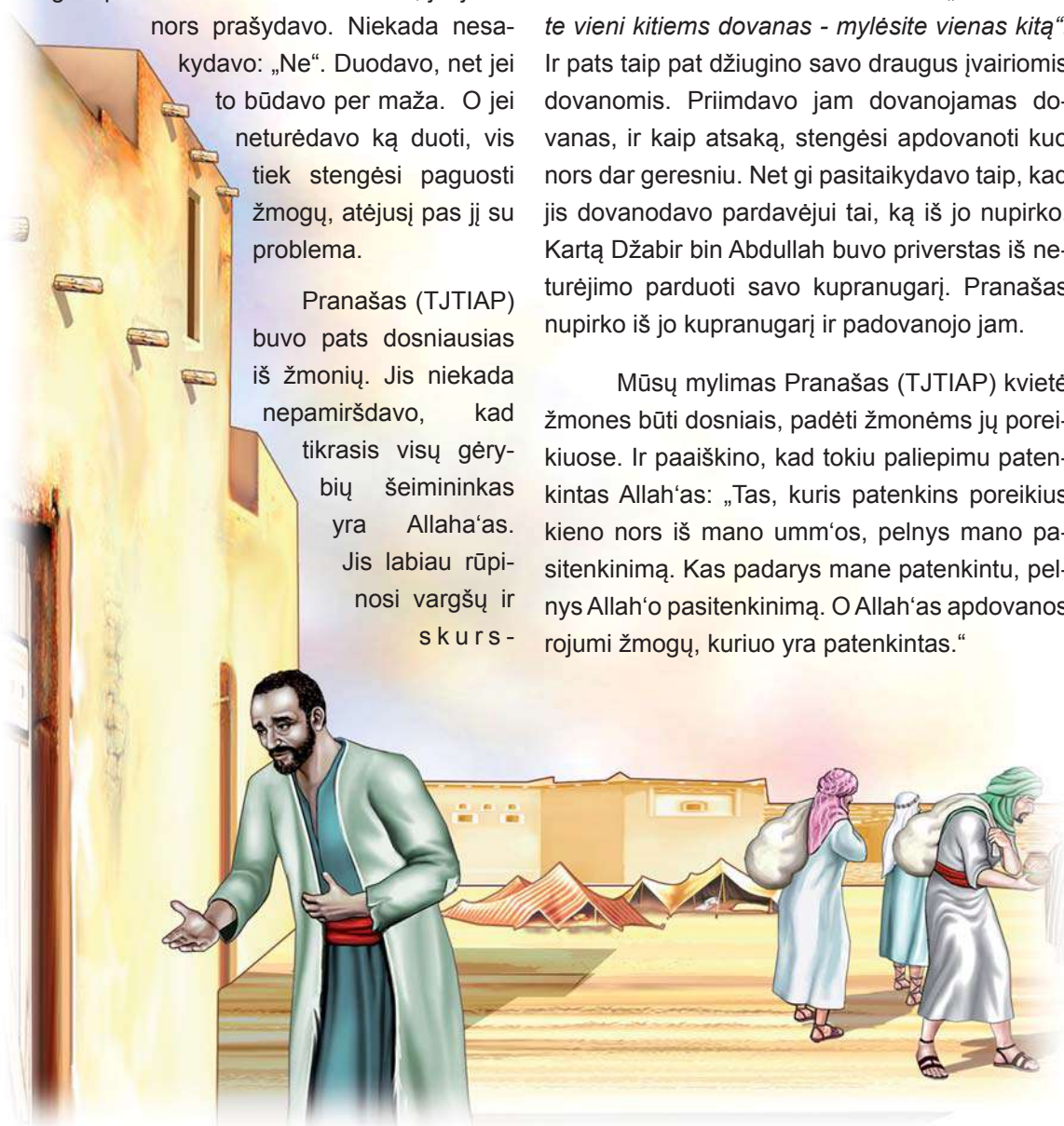
MŪSŲ PRANAŠO DOSNUMAS IR PASIRUOŠIMAS PADĖTI

Pasiruošimas padėti, atsiliepti į kitų poreikius, rūpestis vargšais, našlaičiais ir skurstančiais, buvo pačios iškiliausios mūsų Pranašo (TJTIAP) vertybės. Jei ką nors ištikdavo bėda, jie tuojau pat bėgdavo pas Pranašą (TJTIAP) ir pasakodavo apie savo bėdą. Jis visuomet stengėsi padėti ir niekada neatsisakė, jei jo ko nors prašydavo. Niekada nesaikydavo: „Ne“. Duodavo, net jei to būdavo per mažą. O jei neturėdavo ką duoti, vis tiek stengėsi paguosti žmogų, atėjusį pas jį su problema.

Pranašas (TJTIAP) buvo pats dosniausias iš žmonių. Jis niekada nepamiršdavo, kad tikrasis visų gėrybių šeimininkas yra Allah'as. Jis labiau rūpinosi vargšų ir skurs-

tančių problemomis, nei savosiomis. Jis maitino alkstančius, todėl retai vakarienįdavo vienas. Pagelbėdavo tiems, kurie turėjo skolų, kartais apmokėdavo jų skolas. Viena iš dosnumo apraiškų – dovanoti mylimiems žmonėms dovanas ir džiuginti juos. Pranašas (TJTIAP) patarė dovanoti vieni kitiems dovanas ir sakė: „*Dovanokite vieni kitiems dovanas - mylėsite vienas kitą*“. Ir pats taip pat džiugino savo draugus įvairiomis dovanomis. Priimdavo jam dovanojamas dovanas, ir kaip atsaką, stengėsi apdovanoti kuo nors dar geresniu. Net gi pasitaikydavo taip, kad jis dovanodavo pardavėjui tai, ką iš jo nupirko. Kartą Džabir bin Abdullah buvo priverstas iš neturėjimo parduoti savo kupranugarį. Pranašas nupirko iš jo kupranugarį ir padovanojo jam.

Mūsų mylimas Pranašas (TJTIAP) kvietė žmones būti dosniais, padėti žmonėms jų poreikiuose. Ir paaiškino, kad tokiu paliepiamu patenkintas Allah'as: „Tas, kuris patenkins poreikius kieno nors iš mano umm'os, pelnys mano pasitenkinimą. Kas padarys mane patenkintu, pelnys Allah'o pasitenkinimą. O Allah'as apdovanos rojumi žmogų, kuriuo yra patenkintas.“

Jis sakė, kad geri žmonės bus patenkinti ir šiame pasaulyje ir ateinančiame, o gobšuo- liai – nelaimingi abiejuose. Pasakojo apie tai, kad dosnumas priartina žmogų prie Allah'o, prie rojaus ir prie žmonių: „Dosnus žmogus artimas Allah'ui, artimas rojui, artimas žmonėms. Gob- šus žmogus – tolimas Allah'ui, tolimas rojui, tolimas žmonėms, artimas pragarui. Toks buvo mūsų mylimo Pranašo (TJTIAP), kurio širdis buvo sklidina meilės žmonėms, gerumo ir užuo- jautos, dosnumas. Toks jis buvo visą savo gy- venimą. Turėdamas dideles galimybes, jis teikė pirmenybę paprastam, kukliam gyvenimui.

Allah'o Pranašas pasakė:

„Leidžiama pavydėti dviems: tam, kuris ei- kvoja savo turtą Aukščiausiojo kelyje, ir tam, ku- ris gyvena prisilaikydamas Allah'o jam suteiktų žinių ir moko jų kitus“.

Allah'o Pranašas pasakė:

„Leidžiama pavydėti dviems: tam, kuris eikvoja savo turtą Aukščiausiojo kelyje, ir tam, kuris gyvena prisilaikydamas Allah'o jam suteiktų žinių ir moko jų kitus“.

(Buhari, 'Ilm 15)

Viena musulmonė padovanojo mūsų Pra- našui (TJTIAP) savo rankomis numegztą apsiaustą. Pranašas, kuriam tikrai reikėjo tokio drabužio, paėmė jį ir patraukė namo. Apsisiautęs apsiaustu, jis sugrįžo į mečetę. Vienam iš jo bendražygių apsiaustas labai patiko ir, žinodamas apie Pranašo (TJTIAP) dosnumą, jis paprašė:

„O Allah'o Pranaše! Koks puikus jūsų ap- siaustas. Ar nepadovanotumėte man jo?

Nors mūsų Pranašas (TJTIAP) neturėjo kito apsiausto, jis neatsisakė, o nusiėmė jį ir padovanojo.

Sahab'ai ėmė gėdinti bendražygį, paprašiu- sį apsiausto pas Allah'o Pranašą (TJTIAP):

- Kam tu paprašei jo apsiausto? Juk jis ne- turi kito. Nejaugi nežinojai, kad jis neatsako tiems, kurie jo paprašo?

Bendražygis atsakė:

- Aš paprašiau šio apsiausto ne tam, kad dėvėčiau jį, o tam, kad jis būtų man kefan'u.

Ir kai tas bendražygis numirė, jį suvynio- jo į apsiaustą, kurį jam padovanojo Pranašas (TJTIAP).

(Buhari, Adab 39; Dženaiz 29)

PRAŠANTIS IŠMALDOS

Štai ateis pas tave
Vargšas, delną ištiesęs,
Ir dėl skurdo tavęs
Ims pagalbos prašyti.
Atsargus būk tada
Sau išsaugot ramybę,
Į maldaujantį žvilgsnį
Skriauda atsakyti.
Laimės veidą pažįsti,
Jis pažįsta – nelaimės.

Ir abu šie veidai,
Kaip dvi pusės monetos.
Jis – Aukščiausiojo vergas,
Jis toks pats, kaip ir tu!
Tik klaiki nedalia
Jį vis vaiko po svieta.

Abdullah Tukai

KLAUSIMAI

Pasitikrinkime žinias

Raskite sakinio tęsinį.

☐ Žmogus, turintis nisab'o dydžio nuosavybę,	☐ tai maistas, kurio pakanka išmaitinti vieną žmogų, vieną dieną, arba jo piniginis atitikmuo.
☐ Viena keturiasdešimtoji aukso ar sidabro dalis	
☐ Negalima zakat'o išmokėti	☐ religijos nustatytais tikslais, vadinamas „zakať“.
☐ Duodant zakat'ą, negalima užmiršti,	☐ aukščiau imančios.
☐ Zakat'as neskirtas mečečių, mokyklų, ligoninių,	☐ arba 2,5% yra išmokama kaip zakat'as.
☐ Zakat'as – tai tiltas, kuriuo	☐ 80,18 gr.
☐ Dalies turtingo musulmono turto perdavimas	☐ savo anūkams.
☐ Duodanti ranka yra	☐ kelių, vandens įrenginių ir tiltų statybai.
☐ Aukso nisab'as yra	☐ kad atliekame garbinimo veiksmą.
☐ Minimalus sadaka-fitr dydis,	☐ kad atliekame garbinimo veiksmą.
	☐ pagal religijos normas laikomas turtingu.

Atsakykite į klausimus

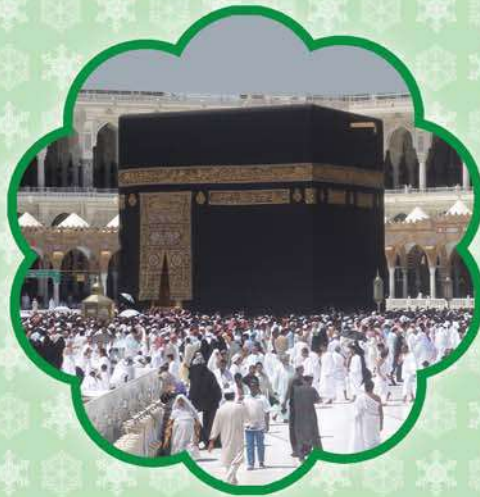
1. Kam zakat'as neduodamas?	2. Kas yra bendro tarp zakat'o, kurban'o ir sadaka-fitr?
a) Pasilikusiems kelyje	a) Tarpusavio pagalba ir palaikymas
b) Vargšams	b) Nuoširdumas ir teisingumas
c) Skolininkams	c) Darbštumas ir džiaugsmas
d) Tėvams.	d) Kantrybė ir gėris.

3. Kas nėra pirmos būtinybės dalykas?
- a) Būstas
 - b) Asmeninis transportas
 - c) Gamybinės žaliavos ir prekės
 - d) Instrumentai, būtini profesinei veiklai.
4. Koks yra avių ir ožkų bandos nisab?
- a) 40 b) 30
 - c) 20 d) 100
5. Kas yra sadaka-fitr?
- a) Fard b) Vadžib
 - c) Sunna d) Mustahab.
6. Kuris teiginys klaidingas?
- a) Zakat'as apvalo nuo prisirišimo prie turto ir gobšumo.
 - b) Zakat'as apvalo turtą ir teikia jam augimą bei palaimą.
 - c) Zakat'as sustiprina tarp žmonių meilę ir tarpusavio pagalbą.
 - d) Zakat'as padaro turtingą dar turtingesniu, o vargšą, dar vargingesniu.
7. Kuo zakat'as neišmokamas?
- a) Pinigais b) Avimis
 - c) Buities daiktais d) Karvėmis.
8. Ko negalima pasakyti apie zakat'ą?
- a) Zakat'as – turtingiesiems fard.
 - b) Zakat'as mokamas kartą metuose.
 - c) Zakat'as išmokamas 1/40 nuosavybės dalimi.
 - d) Ligoniai nemoka zakat'o.

Įrašykite praleistus žodžius

(nuosavybėje/ grūdą/ neprašo/ apvalyti/ širdis)

- ❁ «Tikrasis vargšas yra tas, kuris neturi iš ko pragyventi, iš nieko negauna išmaldos ir pats jos
- ❁ „Turtingų musulmonų yra dalis tų, kurie prašo, ir, kurie neprašo.“
- ❁ „Tie, kurie eikvoja Allah'o kelyje, panašūs į, iš kurio išaugo septynios varpos, kiekvienoje varpoje – šimtas grūdų“.
- ❁ „Jei trokšti, kad tavo taptų minkšta, pamaitink vargšą, paguosk našlaitį“.
- ❁ „Imk nuo jų turto zakat'ą, kad jį ir nuplauti jų nuodėmes.“

ŠVENTA KELIONĖ

HADŽ

- ✿ Kas yra hadž?
- ✿ Hadž'o fard
- ✿ Ką mums duoda hadž?
- ✿ Kaip atliekamas hadž?
- ✿ Garbinimo vietos hadž'e
- ✿ Umra
- ✿ Mekkoje ir Medinoje lankomos vietos
- ✿ Mūsų Pranašo (TJTIAP) hadž

ZAMZAM

Aukščiausiasis Allah'as paliepė pranašui Abraomui (TJ) atvežti savo žmoną Hadžar ir sūnų Ismail'ą į Mekką. Mekka yra karavanų kelyje iš Jemeno į Siriją. Tuo metu ten niekas negyveno. Tai buvo kaitrus, tuščias slėnis, kuriame nebuvo vandens. Bet kilnysis Abraomas įvykdė Allah'o įsakymą. Kartu su žmona Hadžar ir sūnumi Ismail'u, kuris tuo metu dar tebuvo žinomas kūdikis, jie išsiruošė į kelionę. Po ilgos kelionės jie pagaliau pasiekė Mekkos vietovę. Kilnysis Abraomas paliko čia Hadžar ir Ismail'ą. Jie su savimi turėjo tik burdiuk'ą vandens ir šiek tiek maisto. Kilnysis Abraomas pasuko atgal į Damaską. Kilnioji Hadžar pasekė iš paskos klausdama:

- O Abraomai, kur tu susiruošei, palikęs mus dykumoje be vandens? Su kuo tu mus palieki?

Nežiūrint to, kad ji nenustodama klausinėjo, Abraomas jai neatsakė. Supratusi, kad yra kažkokios tokio jo elgesio priežastys, kilnioji Hadžar paklausė:

- Allah'as įsakė tau mus čia palikti?

Kilnysis Abraomas pasisuko į ją ir atsakė:

- Taip. Taip įsakė Allah'as.

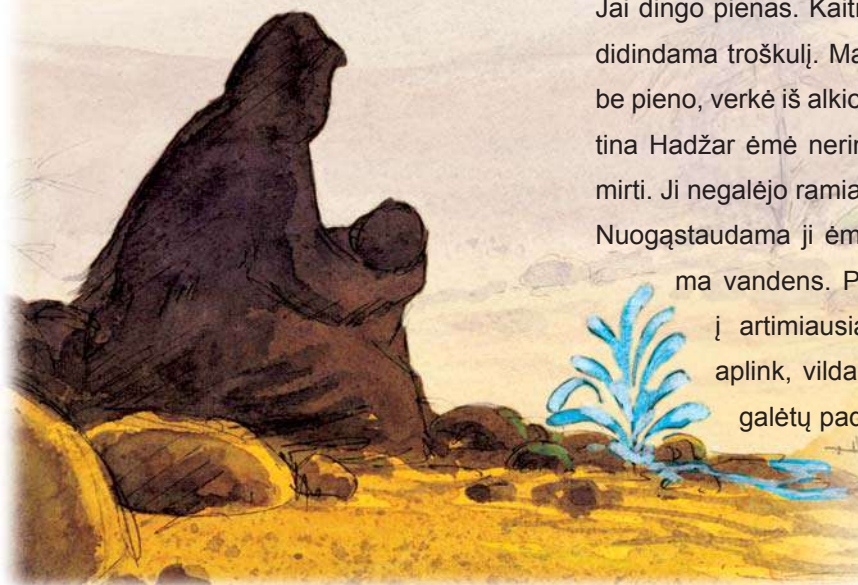
- Tuomet važiuok. Allah'o mums pakanka. Jis mus apgins. Jis puikus draugas ir puikus gynėjas, - pasakė kilnioji Hadžar ir sugrįžo pas savo kūdikį.

Ir šis tvirtumas, su kuriuo ji nusilenkė Allah'o valiai, parodo gilų kilniosios Hadžar iman (tikėjimą).

Kilnysis Abraomas šiek tiek nuo jų nutolo, užlipo ant kalvos, nuo kurios buvo matyti Mekkos slėnis. Pasisuko veidu į Kaab'os pusę. Pakėlęs į dangų rankas, kreipėsi į Allah'ą:

- „O mūsų Valdove! Aš apgyvendinau dalį savo palikuonių slėnyje, kuriame neauga javai. Mūsų Valdove! Tegul jie atlieka maldą. Palenk jų pusėn žmonių širdis. Apdovanok juos vaisiais, galbūt jie dėkos Tau! „ (Sura „Ibrahim“, 37)

Po kurio laiko pas kilniąją Hadžar neliko nei maisto, nei gėrimo. Ji nusilpo nuo troškulio. Jai dingo pienas. Kaitri saulė kaitino dar labiau didindama troškulį. Mažasis Ismail'as, pasilikęs be pieno, verkė iš alkio ir karščio. Teisingųjų motina Hadžar ėmė nerimauti, kad jos sūnus gali mirti. Ji negalėjo ramiai žiūrėti į sūnaus kančias. Nuogąstaudama ji ėmė bėgioti aplink ieškodama vandens. Palikusi Ismail'ą ji užbėgo į artimiausią kalvą Safa. Apsidairė aplink, vildamasi išvysti ką nors, kas galėtų padėti. Tačiau aplinkui nebuvo nei žmogaus, nei lašo vandens. Kilnioji Hadžar nulipo

nuo Safa kalvos ir patraukė link kalvos Marva. Taip jis keletą kartų bėgiojo nuo vienos kalvos prie kitos, tikėdamasi, kad tolumoje jau štai štai pasirodys karavanas, ir jie sulauks pagalbos. Nuo bėgiojimo tarp Safa ir Marva kalvų, ji galutinai neteko jėgų, bet viskas buvo vertui. Prisilėgta ir nusikamavusi ji grįžo prie savo sūnaus.

Kai ji sugrįžo prie sūnaus, negalėjo patikėti savo akimis. Prie jo kojų iš žemės tryško šaltinis. Su didžiausiu džiaugsmu ji padėjo Aukščiausiam Allah'ui, apdovanojusiam juos vandeniu. Ji užtvėnė bėgantį vandenį akmenimis, kreipdamasi į jį savo kalba:

- Zam! Zam! (Stok! Stok!)

Ji iki soties atsigėrė vandens. Dabar ji turėjo vandens, o kūdikis – motinos pieno.

Kilniojo Abraomo malda buvo išklaudyta, o užuojauta ir nuoširdumas, su kuriuo kilnioji Hadžar ieškojo vandens, kad išgelbėtų sūnų, buvo atlyginti Allah'o.

Kartą, šalia Mekkos slėnio ėjo karavanas, grįžtantis iš Damasko į Jemeną, ir priklausęs Džurhum genčiai. Jie iš tolo pamatė, kad virš tos vietos skraido paukščiai. Žinodami, kad Mekkos slėnyje nėra vandens, jie labai nustebė. Juk paukščiai dykumoje gyvena tik ten, kur yra vandens. Jie nusiuntė ten žmogų, kad sužinotų, kas vyksta. Grįžęs pasiuntinys pranešė apie ištryškusį šaltinį ir jie pasuko karavaną į tą pusę. Kilnioji Hadžar priėjo prie jų ir papasakojo kas jie tokie ir ką jiems teko išgyventi. Atvykusieji su karavanu žmonės suprato, kad Ismail'as kilnus ir palaimintas kūdikis. Jie paprašė kilniosios Hadžar leidimo įsikurti šioje vietovėje. Ji leido jiems su sąlyga, kad teisė į Zamzam šaltinį liks jai.

Džurhum gentis aplink Zamzam šaltinį įkūrė nedidelę gyvenvietę. Praėjo šiek tiek laiko, kai ši gyvenvietė, tapusi karavanų sustojimo vieta, virto Mekkos miestu.

Kilniojo Abraomo malda buvo išklaudyta, o užuojauta ir nuoširdumas, su kuriuo kilnioji Hadžar ieškojo vandens, kad išgelbėtų sūnų, buvo atlyginti Allah'o.

Tokiu būdu jie ir tie, kurie seka jų keliu, gavo dovanų Zamzam šaltinį.

Allah'o Pranašas (TJTIAP) pasakė:

„Zamzam vanduo naudingas tam tikslui, dėl kurio yra geriamas. Jei geri jį, kad išgytum – jis pagydys; jei geri jį, kad numalšinti alkį – Allah'as pasotins tave. Zamzam tai šaltinis, kurį atvėrė Džibril, vieta, kur gėrė vandenį Ismail'as.“

(Darakutni, III, 354)

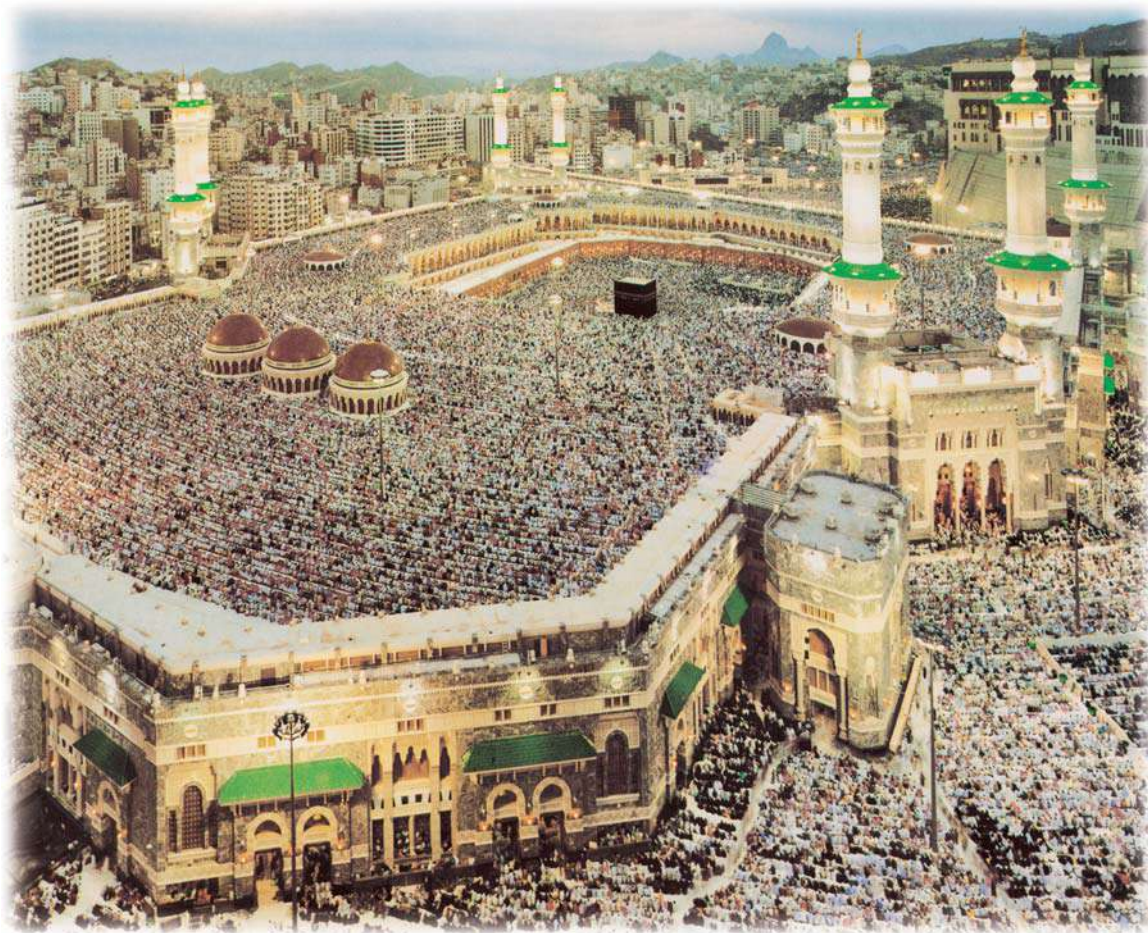
Du'a geriant Zamzam:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا
وَاسِعًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ

„O Allah! Prašau tavęs naudingų žinių,
gausaus likimo ir išgydymo nuo visų
kančių!“

(Darakutni, III, 354)

KAS YRA HADŽ'AS?

 Hadž'as – tai tam tikru metų laiku ap-
lankyti Kaab'ą ir šventas vietas jos apylinkėse
su tikslu atlikti garbinimą.

Aukščiausiasis Allah'as liepia:

„Atlikite hadž ir umra vardan Allah'o“.

(Sura „al-Bakara“, 196)

Allah'o Pranašo (JTJAP) paklausė:

- Koks darbas geriausias?
- Patikėti Allah'u ir Jo Pranašu,- atsakė jis.
- O koks po jo?
- Allah'o kelyje atlikti džihad.
- O koks po jo?
- Teisingai atlikti hadž.

(Buhari, Hadž, 4)

KĄ MUMS DUODA HADŽ‘AS?

HADŽ‘AS

- * Moko mus kontroliuoti savo veiksmus ir poelgius.
- * Sutvirtina broliškumo jausmą ir suvokimą to, kad mes esame viena umma (tauta).
- * Apvalo mūsų nuodėmes.
- * **Apvalo mūsų nuodėmes.**

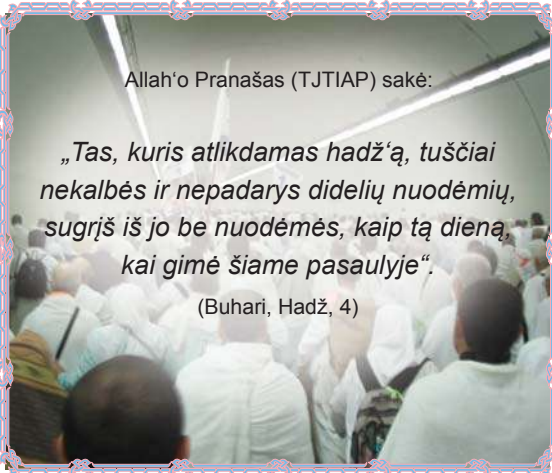

Hadž'as – puiki galimybė atsisakyti blogų įpročių ir pagerinti dorovingumą. Už augalų skynimą, siūtų drabužių apsivilkimą, kvepalų panaudojimą, kivirčijimąsi, piligrimui, esančiam ihram'e, numatytos bausmės. Atliekant hadž'ą reikia dar atidžiau nei įprastai pildyti Allah'o paliepimus ir šalintis to, ką Jis uždraudė. Tai **moko mus kontroliuoti savo veiksmus ir poelgius.**

Allah'o Pranašas (TJTIAP) sakė:

„Tas, kuris atlikdamas hadž'ą, tuščiai nekalbės ir nepadarys didelių nuodėmių, sugrįš iš jo be nuodėmės, kaip tą dieną, kai gimė šiame pasaulyje“.

(Buhari, Hadž, 4)

Hadž'o dienomis vienoje vietoje iš visų pasaulio kampelių susirenka milijonai musulmonų, skirtingų rasių, kalbų ir kultūrų. Mes sužinome, kad neesame vieniši, kad visame pasaulyje gyvena mūsų broliai, kurie, kur bebūtų siekia gyventi pagal Islamo įstatymus. Hadž'e jie susitinka vieni su kitais, pasikeičia nuomonėmis, vaišina viens kitą datulėmis ir zamzam vandeniu, dalinasi savo liūdesiu ir džiaugsmiais. Drauge atlieka maldas, drauge eina aplink Kaab'ą, drauge stovi Arafat'e. Kartu užmėto akmenimis bendrą priešą – šėtoną. Tai **sutvirtina broliškumo jausmą ir suvokimą to, kad mes esame viena umma (tauta).**

Aukščiausiasis Allah'as sako:

„ Iš tiesų, musulmonai yra broliai.“

(Sura „al-Hudžurat“, 10)

Hadž'ą sudaro daug garbinimo veiksmų: tavaf, sa'i, stovėjimas Arafat'e, Kurban, akmenų mėtymas į šėtoną. Šie garbinimo veiksmai pelno mums atlygį ir **apvalo mūsų nuodėmes**.

Allah'o Pranašas (TJTIAP) sakė:

„Tiems, kurie priėmė Islamą, atliko hidžr'ą ir atliko hadž'ą, nuodėmės atleidžiamos.

(Muslim, Iman, 192)

Hadž'as – tai garbinimas, kuris trunka apie mėnesį laiko ir suteikia mums dvasinį augimą. Hadž'e viskas yra garbinimas: tavaf, malda, Korano skaitymas, zikr ir du'a, tai sukuria nuolatinio tarnavimo Allah'ui atmosferą. Tai praturtina mūsų sąmonę, jausmus ir mintis, pakeičia mūsų gyvenimą. Hadž'as apima mus ir duoda ypatingą auklėjimą. Šiuo požiūriu, hadž'as yra auklėjimo ir garbinimo „seminaras“. Todėl mes matome, kad tas, kuris grįžo iš hadž'o, pasikeitė į gerąją pusę.

Allah'o Pranašas (TJTIAP) sakė:

„Atlygis už hadž-mabrur (nepriekaištingai atliktas hadž'as) yra rojus.“

(Buhari, Umra, 1)

CUKRINIAI RIEŠUTĖLIAI

Tėvas nusiprausė veidą ir rankas. Išsitraukė iš kišenės didelę nosinę ir nusišluostė. Užsimetęs ant pečių švarką, suglostė sulipusius nuo prakaito plaukus. Ir, įeidamas į kambarį, paklausė:

- Vadinasi, gavai „penkis“ per religijos pamoką, a?

- Taip, net gi „penkis su pliusu“, - atsakiau aš.

- Tada tu nusipelnei saldumynų, - ir, ištraukęs iš išsipūtusios kišenės ryšulėlį cukrinių riešutėlių, ištiesė juos man.

Jie buvo įvairiaspalviai: raudoni, geltoni, balti, žali, bet turėjo vienodą skonį. Lygiai taip, kaip mums per pamoką pasakojo mokytojas Muzaffar.

Padėjęs per vidurį stalo penalą, mokytojas kreipėsi į mus:

- Įsivaizduokite, kad tai Kaab'a... O šie penki cukriniai riešutėliai, kuriuos išdėliočiau aplink penalą – tai musulmonai, kurie daro tavaf aplink Kaab'ą. Kaip matote, visi penki skirtingų spalvų. Baltas atvyko iš Rusijos, šokoladinis – iš Afrikos, rožinis – raudonodis indėnas iš Amerikos... Sakysime, kad geltonasis atvyko iš Kinijos, o rau-

donasis – iš Australijos. Visgi, visi jie - musulmonai. Visi jie vieno tikėjimo. Juk tokia jų susitikimo prie Kaab'os priežastis. Jie nori visam pasauliui paskelbti, kad visi musulmonai - broliai. Juk Allah'o knyga taip aiškina brolybę Islame.

- Ir neturi jokios reikšmės, kad jie skirtingų spalvų?

Šį klausimą uždavė Ibrahim'as. Mokytojas Muzaffar, surinkęs nuo stalo riešutėlius, ištiesė jam. Jis šypsojosi.

- Na, pabandyk skonį.

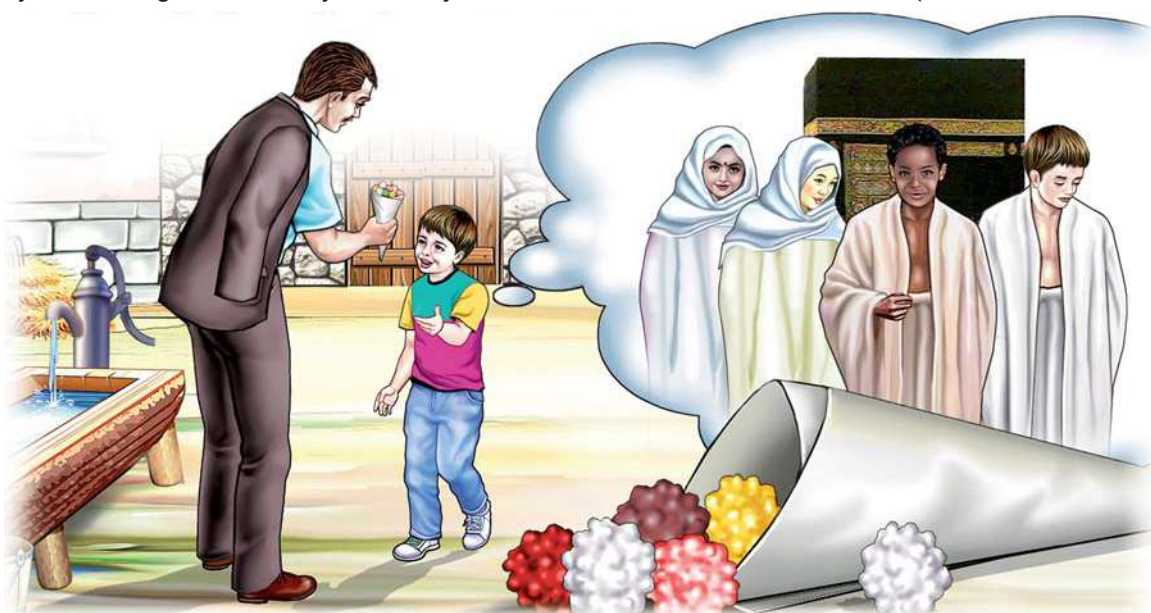
Sutrikęs Ibrahim'as vieną po kito suvalgė riešutėlius.

- Yra tarp jų kartus ar sūrus?

- Ne.

Vadinasi neturi jokios reikšmės, kad jie yra skirtingų spalvų. Jie visi saldūs, ir raudonieji, ir rudieji, ir geltonieji. Ir žmonės taip pat... Po to, kai jie tapo musulmonais, neturi reikšmės nei jų odos spalva, nei tautybė. Visi jie broliai.

(M. Jašar Kandemir)

Kam hadž'as yra fard? ☺☺☺☺

- * Psichiškai sveikiems,
- * Pilnamečiams,
- * Laisviesiems,
- * Turintiems sveikatos keliauti,
- * Turintiems lėšų atlikti hadž'ą ir aprūpinti šeimą,
- * Esant saugiam keliui

Kiekvienam musulmonui

Vieną kartą gyvenime

Atlikti Hadž'ą Fard

Aukščiausiasis Allah'as sako:

„Allah'as įpareigoja tuos žmones, kurie turi galimybę, atlikti hadž'ą“.

(Sura „al-Imran“, 97)

KELIAS Į KAAB'Ą

Širdie mano, Kaab'a, kad tave pasiekus,

Kad pamačius tave, kad palietus.

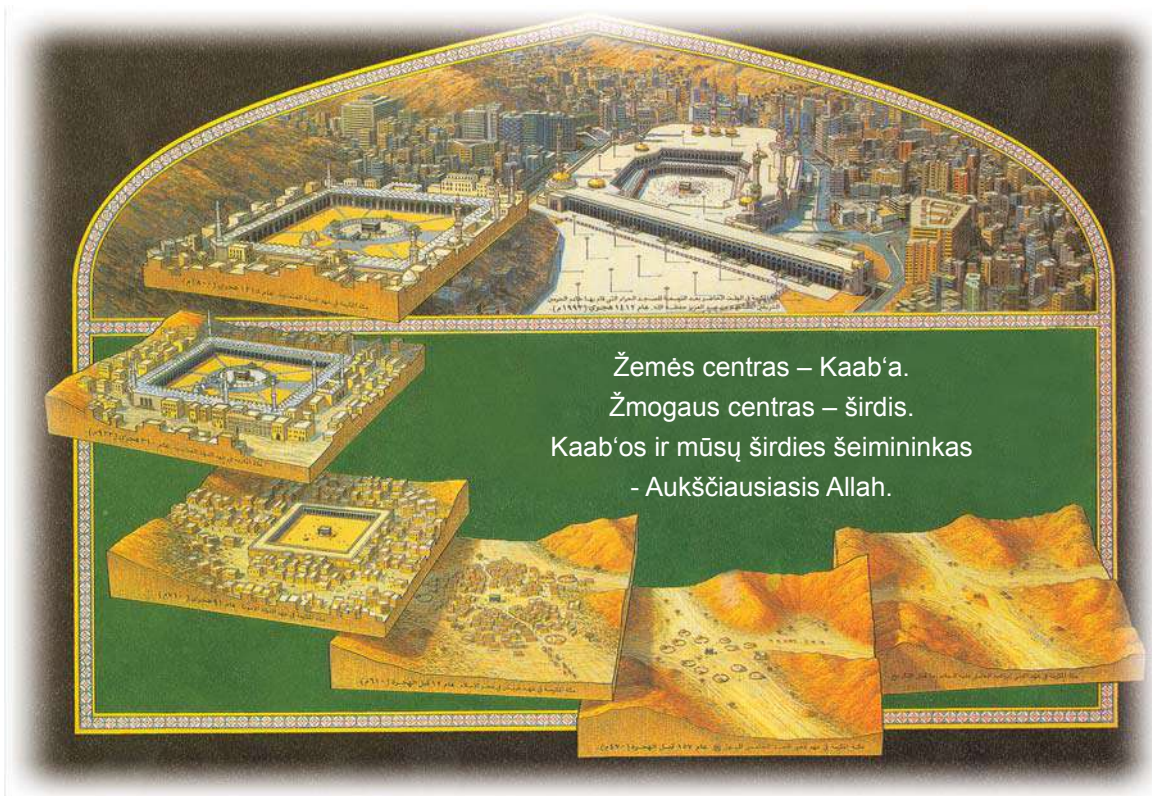
Draugai, palieku jums savo darbus,

Artimųjų prašau atleidimo,

Ir į ilgą kelionę ruošiuos...

Širdie mano, Kaab'a, kad tave pasiekus.

Kad pamačius tave, kad palietus.

KAAB'A

Sielos švara tiek pat svarbi, kaip ir Kaab'os švara.
Mes turime apvalyti ją nuo blogų minčių ir jausmų.
Taip pat, kaip kilnieji Abraomas ir Ismail'as (taika jiems)
išvalė Kaab'ą nuo viso purvo.

Kaab'a – tai pirmoji šventykla, pastatyta Žemėje Allah'o garbinimui. Adomo (TJ) pastatyta Kaab'a, pranašo Nojaus (TJ) laikais per tvaną, buvo apsemta. Jos sienos sugriuvo, pamatai išnyko. Kilnieji Abraomas ir Ismailas, suradę Kaab'os vietą, atstatė ją. O buvo taip.

Palikęs žmoną Hadžar ir sūnų Ismail'ą Mekkos slėnyje, kilnūs Abraomas laikas nuo laiko lankydavo juos. Ir štai kartą, vieno iš tokių apsilankymų Mekkoje metu, Abraomui atėjo Aukščiausiojo Allah'o paliepimas atstatyti Kaab'ą. Abraomas su Ismail'u iš karto ėmėsi Kaab'os

atstatymo. Suradę pagrindą, ant kurio stovėjo Kaab'a pranašo Adomo (TJ) laikais, jie ėmė statyti ant jo sienas. Ismail'as nešiojo iš kalnų akmenis, o Abraomas statė Kaab'ą. Dėkodami Allah'ui už tai, kad suteikė jiems galimybes pabaigti šį kilnų darbą, jie kreipėsi į savo Viešpatį tokia malda:

– „O mūsų Valdove! Priimk iš mūsų šį darbą. Be abejonės, Tu – Girdintis, Žinantis. O mūsų Valdove! Padaryk mus iš tarpo tų, kurie pakluso Tau. Išvesk iš mūsų palikuonių nuolankių Tau žmonių bendruomenę. Išmokyk mus, kaip gar-

binti Tave. Priimk mūsų atgailą. Juk priimantis daugelį atgailų, pats gailestingiausias esi tik Tu.

- O mūsų Valdove! Ir Pasiųsk iš jų pasiuntinį, kuris perskaitys jiems Tavo ženklus ir išmokys juos Rašto ir išminties, ir apvalys juos, juk Tu iš tikro – Galingas, Išmintingas!“ (Sura „al-Bakara“, 127 – 129)

Ir štai sienos išaugo, Kaab'os statyba buvo baigta. Pasirodė angelas Gabriėlius (TJ) ir išmokė pranašus Abraomą (TJ) ir Ismail'ą (TJ) daryti tavaf (ėjimas aplink Kaab'ą) ir kitų garbinimo veiksmų. Jis liepė jiems „laikyti Kaab'ą švaroje dėl tų, kurie atlieka tavaf, kurie pašventė save garbinimui, kurie daro ruku' ir sadžda“. Ir štai, apvalyta nuo visų fizinių ir dvasinių nešvarumų, Kaab'a buvo paruošta tam, kad žmonės joje garbintų Allah'ą. Aukščiausiasis Allah'as įsakė Abraomui (TJ) kviesti žmones daryti hadž'ą:

Kaip mes saugomės sugriauti Kaab'ą,
taip mes saugomės sužeisti širdį.

„Ir pranešk žmonėms apie hadž'ą: jie ateis pas tave pėsčiomis arba atjos įvairiais sulyseilais (kupranugariais) iš pačių tolimiausių gyvenviečių.“ (Sura „al-Hadž“, 26-27)

Po šio Allah'o įsako, pranašas Abraomas (TJ) paskelbė žmonėms, kad atlikti hadž'ą yra privaloma (fard). Ir nuo tų dienų, sekdami savo Viešpaties paliepmu, musulmonai atvažiuoja į Mekką, kad įvykdytų hadž'o prievolę. Ir iki pasaulio pabaigos, atsiliepdami į šį pasaulinį kvietimą, jie važiuos atlikti hadž'ą.

SU HADŽ'U SUSIJUSIOS VIETOS

✿ **Hadž'as** – tai garbinimas, su kuriuo susiję daugelis religinių vietų ir simbolių. Kad teisingai suprasti ir atlikti hadž'ą, reikia gerai jas žinoti.

✿ **Masdžidul-Haram:** mečetė, pastatyta didelėje aikštėje aplinkui Kaab'ą. Dar ją vadina „Haram Šarif“.

Allah'o Pranašas pasakė:

„Malda, atliekama Masdžidul-Haram, šimtą tūkstančių kartų pranašesnė už maldą, atliktą kitose mečetėse“.

(Ibn Madža, Sunan, I, 450)

Mūsų tikėjimas – vienas. Mūsų knyga – viena.
Mūsų Pranašas – vienas. Mes – viena tauta.

✿ **Kaab'a:** pirmasis Žemėje pastatytas pastatas Allah'o garbinimui. Posakis „Beitullah – Allah'o namas“ reiškia: „Kaab'a – tai Allah'o garbinimo namai.“

Aukščiausiasis Allah'as sako:

„Iš tiesų, pirmasis namas, kuris buvo pastatytas, kad žmonės garbintų, - tai tas, kuris Bakk'oje.“

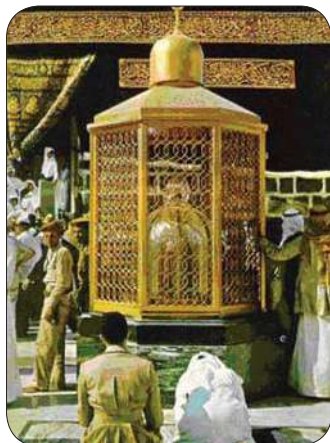
(Sura „al-Imran“, 96)

❁ **Hadžarul-Asvad** reiškia „Juodasis akmuo“. Šį akmenį pranašas Abraomas (TJ) įstatė pietrytiniame Kaab'os kampe. Tavaf aplink Kaab'ą pradedamas nuo Hadžarul-Asvad. Ir po kiekvieno rato jam sakoma „salam“.

Hadžarul-Asvad pasveikinimas primena mums priesaiką būti Allah'o vergais, duotą dvasių pasaulyje.

❁ **Makam Ibrahim** – tai vieta, kur yra akmuo, kurį pranašas Abraomas (TJ) naudojo kaip pakylą statydamas Kaab'ą ir, nuo kurio kvietė žmones atlikti hadž'ą. Malda, atlikta šioje vietoje, yra labai vertinga.

Aukščiasis Allah'as sako:

„Mes sukūrėme Kaab'ą saugia vieta žmonėms, kad jie ten burtųsi ir pelnytų atlygį. Ir Jūs melskitės Makam Ibrahim (vietoje).“

(Sura „al-Bakara“, 125)

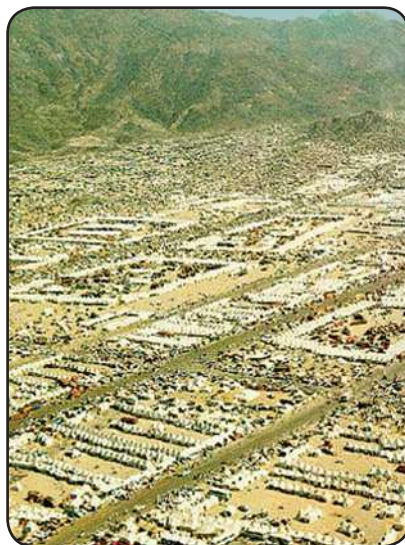
Pranašas Abraomas (TJ) – puikus nuolankumo, nuoširdumo, širdingo kvietimo ir puikios dorovės pavyzdys.

❁ **Arafat** – tai platus slėnis, kuriame Arafat'o Dieną visi piligrimai stovėdami kreipiasi į Allah'ą. Kalva, esanti slėnio viduryje, vadinama Džebal-ur-Rahma – Malonės Kalnas. Ant jos susitiko mūsų protėviai Adomas ir Ieva, ir prašė Allah'o atleidimo.

Allah'o Pranašas (TJTIAP) pasakė:

„Hadž'as – tai Arafat'as“.

(Tirmizi, Hadž, 57)

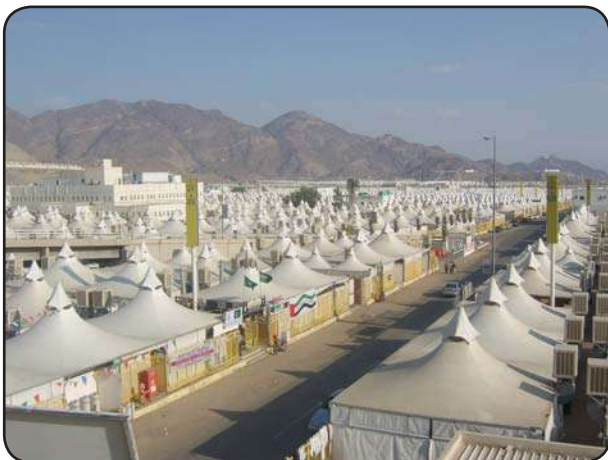

❁ **Muzdalifa** – vietovė tarp Arafato ir Minos, kurioje prieš šventę nakvoja piligrimai.

Aukščiausiasis Allah'as sako:

„Kai jūs sugrįšite iš Arafat'o, minėkite Allah'ą Ma'saril-Haram“.

(Sura „al-Bakara“, 198)

❁ **Mina** – vieta, kur šventės dieną pjauna kurban'us ir mēto akmenimis į šėtoną. Pra-našas Abraomas (TJ) atvedė sūnų į Miną, kad paaukoti jį Allah'ui.

Kiekvienas akmuo, mestas Minoje, simbolizuoja kovą su šėtonu, kurią mes kovojame visą gyvenimą.

❁ **Safa ir Marva** – dvi kalvos, esančios už 200m į pietryčius nuo Kaab'os. Jos yra Masdžidul-Haram viduje, atstumas tarp jų apie 350m.

Aukščiausiasis Allah'as sako:

„Iš tiesų, Safa ir Marva – Allaho ženklai. Tiems, kurie atlieka Hadž'ą ar Umrą, leidžiama apeiti aplink abi kalvas“.

(Sura „al-Bakara“, 158)

Nuo mūsų perduokit salam

Tolimiesiems hadž'o keliams
Nuo mūsų perduokit salam.
Daugiakalbei miniai
Nuo mūsų perduokit salam.

Hidžazo smėlynams,
Musulmonų upei,
Nulenktoms galvoms
Nuo mūsų perduokit salam.

Senovinei Safai,
Gerbiamai Marvai,
Šventajai Kaab'ai
Nuo mūsų perduokit salam.

Pranašo Sahabams,
Pranašo palikuonims,
Pranašo Namui
Nuo mūsų perduokit salam.

Išskleistoms rankoms,
Šviesioms ašaroms,
Šventiems miestams
Nuo mūsų perduokit salam.

Tiems, kurie neišduos,
Kurie viską matuoja širdimi,
Ir visiems visiems tikintiesiems
Nuo mūsų perduokit salam.

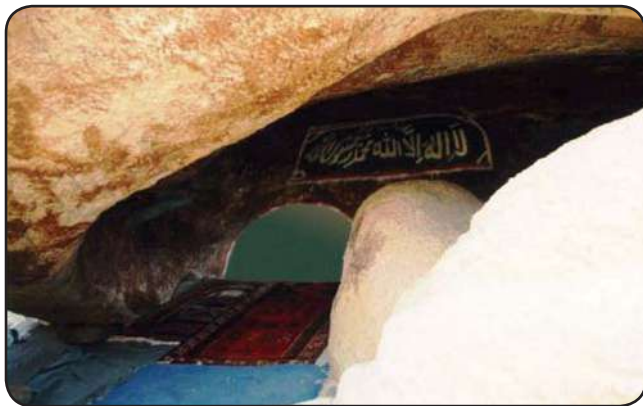
Meskitės už mus
Ryto valandą,
Pranašui ne kartą
Nuo mūsų perduokit salam.

Giulsarija AHMETJANOVA

✿ **Hira ola:** ola, esanti Nur kalne netoli Mekkos. Čia Allah'o Pranašui (TJTIAP) buvo apreikštas ajat'as „Skaityk!“.

✿ **Saur ola:** vieta, kur Allah'o Pranašas (TJTIAP) tris dienas slėpėsi, persikėlimo iš Mekkos į Mediną metu.

✍ Mekkos netikintieji atėjo iki olos angos, bet negalėjo pamatyti Pranašo Muhammad'o ir jo palydovo, gerbiamo Abu Bakr, kadangi olos anga buvo apmegzta voratinkliu, o balandis susisuko ten lizdą. Pamatę tai, netikintieji, nepažvelgę į olos vidų, išėjo.

Medina – šventas miestas, į kurį persikėlė ir kuriame numirė Pranašas Muhammad (TJTIAP). Miestas, pagerbtas Allah'o Pranašo buvimo jame, nusipelnė Medina-Munnava (Spinduliuojanti Medina) vardo.

✍ Tuo metu, kai Mekkos netikintieji, planavo Allah'o Pranašo nužudymą, Medinos gyventojai sutiko jį su daina „tele'al bedru aleina / virš mūsų gimė pilnas mėnulis“, ir atvėrė jam ir jo draugams savo namų ir savo širdžių duris.

🌸 Allah'o Pranašas (TJTIAP) pasakė:

„Tas kuris ateis pas mane, trokšdamas vien mane aplankyti, Teismo dieną gaus mano užtarimą.“

(Taberani, Evsat, VI/275,4542)

🌸 Jie laikė garbe, padėti musulmonams ir Pranašui, ir paaukoti dėl to savo turtą ir gyvybes. Todėl Mediną vadino „hidžros namais“, o tuos, kurie padėjo Pranašui, pavadino „ansar“.

✍ Pakeliui į Mediną mes sakome daug salavat'ų. Išvydę žalią kupolą, mes jų sakome dar daugiau. Su liūdesiu širdyje ir ašaromis akyse mes stengiamės pajusti ilgesį Pranašui. Mąs-

tydami apie ansarų broliškumą ir pasiaukojimą, mes vaikščiojame Medinos gatvėmis.

✿ **Masdžidul-Nabavi:** pirmoji mečetė, kurią pastatė Pranašas (TJTIAP), persikėlęs į Mediną. Jis asmeniškai dalyvavo šios mečetės statyboje ir nešiojo akmenis ant savo palaimintų pečių.

✍ Šioje mečetėje Allah'o Pranašas (TJTIAP) dešimt metų vedė maldas savo bendražygiams. Šioje mečetėje bendražygiai dvasiškai tobulėjo pokalbių su Allah'o Pranašu metu ir tapo kelrodėmis žvaigždėmis iki pasaulio pabaigos.

Allah'o Pranašas (TJTIAP) pasakė:

„Mano mečetėje atlikta malda, pranoksta maldas atliktas kitose mečetėse, išskyrus Mesdžidul-Haram“.

(Muslim, Hadž, 94)

✿ **Rauda-Mutahhara:** čia yra Allah'o Pranašo (TJTIAP) kapas. Virš jo iškyla Žaliasis Kupolas. Šalia Allah'o Pranašo (TJTIAP) kapo yra Abu Bakr ir Umar (radiallahu anhuma) kapai.

✍ Lankant Pranašo (TJTIAP) kapą, reikia elgtis taip, tarsi lankytum jį gyvenime. Į Masdžidul-Nabavi į einame tylomis ir pagarbiai. Prieiname prie Rauda-Mutahhara, pasveikiname Allah'o Pranašą (salliallahu aleihi va salam) ir pasakome salavat. Palinkėję „salam“ gerbiams Abu Bakr ir Umar, pabaigiam savo vizitą.

Allah'o Pranašas (TJTIAP) pasakė:

„Aplankęs mane po mano mirties, panašus į tą, kuris aplankė mane gyvenime.“

(Baihaki, Šuabul-iman, VI, 48)

- ❁ **Džennatul-Baki:kapinės**, esančios į rytus nuo Masdžidul-Nabavi. Čia palaidoti tūkstančiai Pranašo bendražygių, kuriems teko garbė jį matyti, klausytis jo pokalbių ir aukoti viskuo vardan Islamo. Čia taip pat yra daugelio didžių Islamo žmonių kapai, jo žmonų ir dukrų kapai. Allah'o Pranašas (TJTIAP) dažnai lankė Baki kapines ir sakė du'a už mirusius musulmonus.

Štai dar keletas vietų, kurias lanko Medinoje:

Mečetė Kuba, kurią Allah'o Pranašas (TJTIAP) pastatė persikėlimo iš Mekkos į Mediną metu.

Kapinės Uhud, kur palaidoti Pranašo (TJTIAP) bendražygiai, žuvę Uhud mūšyje.

Septynios mečetės, pastatytos tose vietose, kur musulmonai atliko maldas Hendek mūšio metu, ir kurios, bet to, atliko apsauginių bokštų funkciją.

Kiblatein mečetė, kurioje buvo pakeista kibla iš mečetės Al-Aksa į Kaab'ą.

HADŽ'O FARD

Atliekant hadž'ą

- * Ihram'as,
- * Stovėjimas Arafat'e,
- * Tavaf aplink Kaab'ą

Fard

Pareigos atliekant hadž'ą:

Yra pagrindinės hadž'o pareigos. Tai ihram, tavaf, sa'i, vakfa, mėtymas akmenimis į šėtoną, kurban ir plaukų skutimas.

1. Ihram

 tai draudimas, tam, kuris ketina atlikti hadž, tam tikrų veiksmų, kurie paprastai yra leistini, pavyzdžiui dėvėti siūtus drabužius.

Įeidami į ihram būklę, vyrai apsivynioja kūną dviem balto audinio gabalais. Šis drabužis vadinamas ihram.

Moterims nėra specialaus drabužio ihramui. Jos gali dėvėti bet kokius drabužius, atitinkančius Islamo normas.

Įeidami į ihram būseną, mes turime būti atidūs ihram draudimams.

Įsivaizduokime, kad mes apsirengėme kefan'ą ir kiekvieną minutę pasiruošę mirti.

Visi mes apsirengę vienodais ihram'ais ir esame lygūs prieš Allah'ą.

Aukščiausiasis Allah'as nubrėžė mikat'ų ribas įėjimui į ihram, kaip nubrėžė ribas tarp halal ir haram.

Kaip mes atidžiai prisilaikome mikat'o ribų, taip pat atidžiai turime prisilaikyti ribų tarp halal ir haram.

 Aplink Mekką yra ribos, vadinamos „mikat“. Piligrimai, keliaujantys į Mekką, prie šių ribų įeina į ihram.

 Štai Allah'o Pranašo (TJTIAP) nurodytos mikat ribos:

Zulhuleifa, Džuhfa, Zatyirk, Kanu'l-manazil ir Jelemlem. Keliaujantys į Mekką atlikti hadž ar umra privalo šias ribas kirsti ihram'e.

Veiksmi, kurie uždrausti esantiems ihram'e:

Kirpti nagus,
☹

Kirpti plaukus,
☹

Naudoti kvepalus,
☹

Mekkoje ir jos apylinkėse
skinti augalus,
☹

Dėvėti siūtus
drabužius,
☹

 Jeigu, būdami ihram būsenoje, padarysime ką nors iš draudžiamų veiksmų, privalėsime paaukoti vargšams arba paaukoti kurbaną.

2. Tavaḥ

- Septynis kartus apeiti Kaab'ą vadinama „Tavaḥ“.
- Vienas apėjimas aplink Kaab'ą vadinamas „šavt“.

Planetos sukasi aplink saulę,
elektronai sukasi aplink branduolį,
angelai, vykdydami Allah'o nurodymus,
sukasi aplink Arš. Ir mes, sukdami aplink Kaab'ą,
darome zikr (Allah'o minėjimas).

3. Sa'i

✍️ Septynis kartus eiti tarp kalvų Safa ir Marva hadž'o ar umr'os metu vadinama „sa'i“. Reikia nueiti keturis kartus į ten, ir tris kartus atgal. Sa'i pradedamas prie Safa ir pabaigiamas prie Marva.

Kilnioji Hadžar su užsispyrimu ieškojo vandens, bėgiodama tarp Safa ir Marva kalvų, o rado Zamzam prie Ismail'o kojų. Ir mes taip pat turime dėti pastangas, kad pasiektumėme Allah'o palankumą, o atpildo laukti tik iš Jo.

4. Vakfa

✍️ „Vakfa“, esanti hadž'o fard, reiškia stovėjimą Arafat'o ribose nuo Arafat'o dienos vidurdienio iki saulėlydžio.

Teismo Dieną mes pakilsime iš kapų ir susirinksime mahšar aikštėje. Būvimas Arafat'e primena mums tai.

Stovėdami prieš Allah'ą visa širdimi meldžiame Allah'ą, kad Jis atleistų mums nuodėmes.

✍️ Po stovėjimo Arafat'e piligrimai patraukia į Muzdalifa ir praleidžia ten naktį. Čia renka akmenis mėtymui į šėtoną. Po rytinės maldos sakoma du'a. Šis buvimas Muzdalif'oje vadinamas „vakfa Muzdalif'oje“.

Atgaila ir ašaromis apsivaliusi širdis, su susižavėjimu mini Allah'ą. Išgyvendami šiuos jausmus, mes renkame Muzdalifoje akmenis, kad užmėtyti jais šėtoną, kuris bando išvesti mus iš Allah'o kelio, sutvirtėjame ketinime gyventi pagal Jo nurodymus.

5. Akmenų mėtymas į šėtoną

Kurban šventės dienomis piligrimai mėto akmenimis į didįjį, vidutinįjį ir mažąjį šėtonus.

Mėtydami akmenis į šėtoną, kuris yra didžiausias mūsų priešas, mes paskelbiame jam karą.

Mes pasižadame sau būti toli nuo šėtono, nepaklusti jo šnabždėjimams.

6. Hadž'o kurban'as

Šventės dienomis aukoti kurban'ą piligrimams yra vadžib.

Minoje pranašas Abraomas (T.J) turėjo paaukoti savo sūnų Ismail'ą. Nes toks buvo Allah'o įsakymas.

Abu jie be prieštaravimų pakluso Allah'ui. Allah'as buvo jais patenkintas ir pakeitė Ismail'ą avinėliu.

Ir mes, paklūsdami Allah'o įsakymui, atliekame savo hadž'ą. Ir dėkodami Allah'ui, suteikusiam mums gyvenimą ir turta, aukojam kurban'ą.

7. Plaukų kirpimas ir išėjimas iš ihram'o

Kad išeiti iš ihram'o, reikia nusikirpti plaukus. Vyras pasitrupina visus plaukus arba visiškai nusiskuta. Moteris pasitrupina tik plaukų galiukus.

Po apsikirpimo nuimami kai kurie su ihram'u susiję draudimai, pavyzdžiui, kvėpalų naudojimas.

Dvasinė pamoka, pradėta įėjus į ihram'ą, baigėsi. Mums belieka išsaugoti puikius hadž'e įgytus sugebėjimus visą likusį gyvenimą.

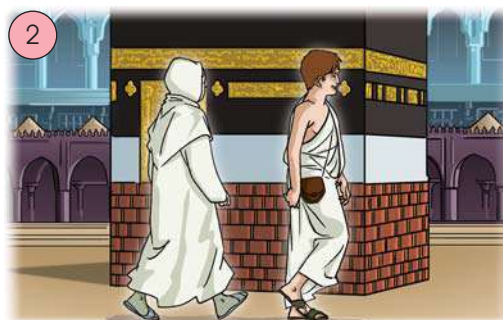

KAIP ATLIEKAMAS HADŽ'AS?

Yra trys hadž'o rūšys. Mes papasakosime apie hadž Tamattu, kuris atliekamas dažniausiai. Hadž'e Tamattu pirmiausiai atliekama umra, o po to hadž.

- ✿ Mikat'e įeiname į ihram dėl umros atlikimo.
- ✎ Prieš ėjimą į ihram pasitrupiname plaukus, nusikerpame nagus, atliekame gusl ir vudu.
- ✎ Išreiškiame ketinimą umrai, pasakome talbij'ą, skaitome du'ą.

- ✿ Mekkoje atliekame tawaf aplink Kaab'ą.
- ✎ Po tawaf atliekame dviejų rakat'ų maldą.

TALBIJA

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ لَا شَرِيكَ لَكَ

„Liabbaik. Allahumma liabbaik. Liabbaik lia šarika liaka liabbaik.

Innalhamda van-ni'mata liaka val-mulk. Lia šarika liak.“

„Aš priešais Tave, O Allah, aš priešais Tave! Aš priešais Tave, nėra lygaus Tau. Aš priešais Tave, iš tiesų, visa garbė, vos gėrybės, visa valdžia priklauso Tau. Nėra Tau lygių.“

- ✿ Atliekame Sa'i tarp Safa ir Marva.

- ✿ Pasitrupindami arba nusiskusdami plaukus, išeiname iš ihram'o ir apsiviekame kasdieninius drabužius.

- ✿ Prieš vykdami į Arafat'ą, įeiname į ihram'ą dėl hadž'o.

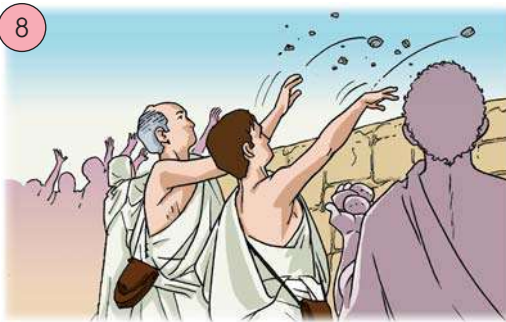
• Arafa dieną atliekame vakfa Arafat'o slėnyje.

• Arafa dieną po saulės nusileidimo, patraukiame į Muzdalifa, naktį praleidžiame ten.

✎ Muzdalifoje renkame akmenis, mėtymui į šėtoną.

✎ Pirmąją Kurban šventės dieną, darome vakfa Muzdalifa ir patraukiame į Miną.

• Minoje mėtome akmenimis į šėtoną.

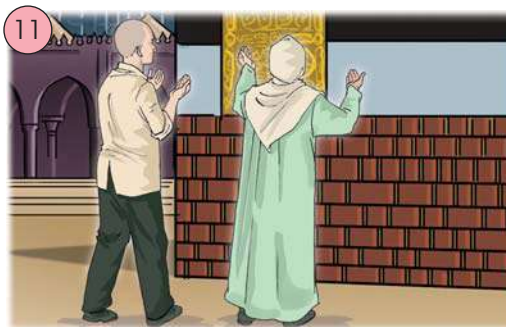

• Kerpamės ir išeiname iš ihram'o būsenos.

✎ Apsivelkame kasdieninius drabužius.

• Minoje aukojame kurban'ą.

• Atliekame tavaf-zijarat aplink Kaab'ą, kuris yra fard.

12 • Atliekame sa'i tarp Safa ir Marva kalvų.

13 • Antrą, trečią ir ketvirtą šventės dienis mėtome akmenimis į šėtoną.

• Išvažiudami iš Mekkos atliekame atsisveikinimo tavaf.

UMRA

✂ Umra – tai tavaf ir sa'i atlikimas ir po jų, pasitrumpinant plaukus išeinama iš ihram'o.

📖 Kadangi umros metu atliekama dalis hadž'o ritualų, ji dar vadinama „mažuoju hadž'u“.

😊😊 Tam, kuris turi galimybes, nors kartą gyvenime atlikti umrą yra sunna.

✍ Umrai atlikti nėra nustatytas konkretus laikas, todėl, ją galima atlikti bet kuriuo laiku, tik daryti umrą hadž'o dienomis, tai yra, nuo 9 iki 13 Zulhidža mėnesio dienos, Arafa ir Kurban Bairam dienomis, yra makruh.

Kaip atliekama umra?

- ♦ Mikat'e įeiname į ihram'o būseną su ketinimu atlikti umrą.
- ♦ Atliekame Kaab'os tavaf.
- ♦ Po tavaf atliekame dviejų rakat'ų maldą.
- ♦ Darome Sa'i tarp Safa ir Marva.
- ♦ Po sa'i išeiname iš ihram'o, pasitrumpindami ar nusiskusdami plaukus.

Tuo umra baigiasi.

Aukščiausiasis Allah'as liepia:

„Atlik hadž'ą ir umrą vardan Allah'o“.

(Sura „al-Bakara“. 196)

Allah'o Pranašas sakė:

„Umra yra nuodėmių atpirkimas iki kitos umros“.

(Buhari, Umra, 1)

Allah'o Pranašas sakė:

„Umra, atlikta Ramadan'o mėnesį, pagal atlygį lygi hadž'ui.“

(Ibn Madža, Manasik, 45)

KOKIAS DOVANAS JŪS PARVEŽĖTE IŠ HADŽ'O?

Dvasinis mokytojas iš Pakistano Muhammad Ikbal kartą susitikime su piligrimais, grįžusiais iš hadž'o, uždavė jiems tokius klausimus, kurie parodo musulmono dvasinę būklę:

„Jūs aplankėte Mekką Mukarrama ir Mediną Munavvara! Kokiais turtais, iš dvasinio Medinos turgaus, jūs praturtinote savo širdis? Tos materialinės dovanos, kurias jūs atvežėte: kepurėlės, tasbih, maldos kilimėliai, su laiku pasens ir susidėvės. Ar atsivežėte su savimi dvasi-

nių Medinos dovanų, kurios nesensta, ir duoda peno dvasiai? Ar yra tarp jūsų dovanų gerbiamojo Abu Bakr tiesumas ir ištikimybė, gerbiamojo Umar teisingumas, gerbiamojo Ali drąsa ir pasiruošimas kovai Allah'o kelyje? Ar sugebėsite jūs savo dvasiniais turtais įkvėpti Islamo pasaulį, kuris šiandien kenčia nuo daugelio problemų ir bėdų?“

MŪSŲ MYLIMOJO PRANAŠO (TJTIAP) HADŽ'AS

Atsisveikinimo hadž'as-veda (10 hidžros metų Zulhidža/ 623m. kovas)

Allah'o Pranašas (TJTIAP) tik vieną kartą savo gyvenime atliko hadž'ą ir praktiškai parodė savo bendražygiams, kaip turi būti atliekamas hadž'as. Šio hadž'o metu, dešimtaisiais hidžros metais, įvairiose vietose, pavyzdžiui, Arafat'e, Muzdalif'oje, Minoje, jis kreipėsi į žmones. Tuose pamoksluose, kurie žmonijos istorijoje turėjo didžiulę vertę, pagrindine tema buvo žmogaus teisės, ir juose jis perdavė visai žmonijai universalią Islamo žinią. Savo kalbose, kreipdamasis į žmones: „O žmonės! Atidžiai klausykitės mano žodžių. Nežinau, galbūt daugiau negalėsime čia su jumis susitikti.“, jis atsisveikino su savo bendražygiais. Todėl Pranašo (TJTIAP) hadž'as vadinamas „atsisveikinimo hadž'u“ (hadž-veda), o kalbos, kurias jis sakė jo metu – „atsisveikinimo pamokslu“ (chutba-veda).

Mūsų mylimas Pranašas atliko savo hadž'ą taip: 10-tų hidžros metų Zulka'da mėnesį jis Medinoje ėmė ruoštis hadž'ui. Ir paskelbė musulmonams, kad jie ruoštųsi hadž'ui. Atsakydami į šį kvietimą, musulmonai iš visų Arabijos pusiasalio kampelių plaukė į Mediną, kad atlikti hadž'ą kartu su Pranašu (TJTIAP).

Pranašas (TJTIAP) ir jo bendražygiai, pasiekę mikat'o ribas, atliko dviejų rakat'ų maldą, įėjo į ihram'ą ir ėmė kartoti Talbija. Mūsų mylimas Pranašas (TJTIAP) žodžiais „Liabbaik“ paskelbė, kad atvyko atlikti hadž'ą, įvykdyti Allah'o įsakymą. Prie jo „Liabbaik“ prisijungė visų jį supusių musulmonų „Liabbaik“.

Ši didžiulė masė žmonių, siekianti šimtus tūkstančių asmenų, kartu su tais, kurie prisijungė pakeliui, per 10 dienų pasiekė Meką. Buvo ketvirtoji Zulhidž'a mėnesio diena.

O žmonės!

Kiek šventa ši diena tarp kitų dienų,
kiek šventas šis mėnuo, tarp kitų mėnesių,
kiek šventas šis miestas, tiek šventi ir draudimai jums vienas kito sielai ir nuosavybei.

Iš Pranašo (TJTIAP) atsisveikinimo pamokslo

Allah'o Pranašas (sallallahu aleihi va salam) ėjo tarp daugiatūkstantinės minios ir pats dangus drebėjo nuo žodžių: „Allahu Akbar!“. Iš karto po atvykimo į Meką Pranašas (TJTIAP) atliko tavaf aplink Kaab'ą. Po tavaf pasimeldė dviejų rakat'ų maldą Makam Ibrahim vietoje. Po to atliko sa'i tarp Safa ir Marva kalvų.

Keletą dienų jis pasiliko Mek'oje. Aštuntąją Zulhidža mėnesio dieną iškeliavo į Miną.

Kitą dieną, tai yra , po saulės patekėjimo Arafa dieną, jis patraukė į Arafat'ą. Vidurdienį, išėjęs iš palapinės, jis užsėdo ant savo kupranugario, vardu Kusva ir persikėlė į Arafat'o slėnio vidurį.

Čia jis kreipėsi su kalba į visą žmoniją. Tą dieną klausiusių mūsų Mylimo Pranašo (TJTIAP) buvo maždaug šimtas dvidešimt keturi tūkstančiai žmonių. Šio pamokslo metu, Pranašas (TJTIAP) kreipėsi ne tik į musulmonus, bet į visą žmoniją, palietė daug temų, kurios nušvietė ir dar ilgai nušvies žmonijos vystymosi kelią. Arafat'e jis atliko az-Zuhr ir al-Asr maldas kartu, az-Zuhr maldos laiku.

Saulė dar nebuvo nusileidusi, kai Pranašas (TJTIAP) iš Arafat'o patraukė į Muzdalifa. Muzdalif'oje jis, apjungęs al-Magrib ir al-'Iša

maldas, atliko jas al-'Iša maldos metu. Tą naktį jis praleido Muzdalif'oje.

Pirmąją Kurban šventės dieną, dar iki saulėtekio, jis išvyko į Miną. Minoje mėtė akmenimis į šėtoną. Paaukojo kurbaną ir, nusiskutęs plaukus, išėjo iš ihram būsenos. Po to, nuvykęs į Mekką, jis atliko tavaf –zizarat, kuris yra vienas iš hadž'o fard.

Likusias Kurban šventės dienas, Allah'o Pranašas (TJTIAP) buvo Minoje ir mėtė akmenimis į šėtoną. Ketvirtąją Kurban šventės dieną, atlikęs atsisveikinimo tavaf, grįžo iš Mekkos į Mediną.

Tokiu būdu Allah'o Pranašas pats atliko hadž'ą ir išmokė musulmonus, kaip turi būti atliekamas šis garbinimo būdas.

O žmonės!

Jūsų Valdovas Vienas, ir jūsų protėvis vienas. Jūs visi – iš Adomo, o Adomas – iš žemės. Geriausias ir labiausiai vertinamas prieš Allah'ą iš jūsų tas, kuris bijo sulaužyti Jo įsakymus. Gerai žinokite: arabas nėra viršesnis už ne arabą, nei ne arabas – už arabą, baltasis – už juodąjį, nei juodasis – už baltąjį. Viršenybė – tik dievobaimingumas. Ar įvykdžiau aš savo misiją jums? Būk liudininku, o Allah!

Iš Pranašo (TJTIAP) atsisveikinimo pamokslo

Следы Пророка (саллаллаху алейхи ва саллям) и его обувь

Būk kaip Pranašas Muhammad

Mintis man neduoda ramybės,
Jau miega visi namuose.
Pasakė man mokytojas šiandien:
„Būk kaip Pranašas Muhammad.
Jis visad laikėsi žodžio.
Apgaulės nekentė ir melo.
Už visą pasaulio turtą
Nebūtų davęs nė sudilusio skatiko.
Buvo kilnus ir dosnus.
Stipresnis už dešimtį vyrų.
Jis prisakė musulmonams
Moteris saugoti ir vaikus.
Ano pasaulio šviesą
Žvaigždės man lieja širdin.
Aukščiausiasis, aš pasistengsiu
Būt kaip Pranašas Muhammad.

Giulsarija AHMETJANOVA

KLAUSIMAI

Pasitikrinkime žinias

Ar teisingi šie teiginiai?

1. Hadž'as - tai tam tikru metų laiku aplankyti Kaab'ą ir šventas vietas jos apylinkėse su tikslu atlikti garbinimą, būnant ihram'o būsenos. ☐ TAIP ☐ NE
2. Mečetė, pastatyta didelėje aikštėje aplink Kaab'ą, vadinasi Mesdžidul-Haram arba Haram Šarif. ☐ TAIP ☐ NE
3. Septynis kartus apeiti Kaab'ą vadinama „Sa'i'“. ☐ TAIP ☐ NE
4. Vienas apėjimas aplink Kaab'ą vadinamas „tavaf“. ☐ TAIP ☐ NE
5. Ihram'as simbolizuoja, kad socialinė ir materialinė padėtis neturi reikšmės, prieš Allah'ą visi lygūs. ☐ TAIP ☐ NE
6. Stovėjimas Arafat'e simbolizuoja prisikėlimą ir susirinkimą „mahšar“ aikštėje. ☐ TAIP ☐ NE
7. „Mikat“ – tai ribos, kurių negalima peržengti be ihram'o. ☐ TAIP ☐ NE
8. Masdžidun-Nabavi yra Medinoje Munavvara. ☐ TAIP ☐ NE

Atsakykite į klausimus

1. Koks pirmas pasatatas buvo pastatytas žemėje Allah'o garbinimui?
 - a) Masdžidun-Nabavi
 - b) Masdžidul-Aksa
 - c) Kaab'a
 - d) Masdžidul-Kuba
2. Kas yra hadž'o fard?
 - a) Atlikti tavaf aplink Kaab'ą
 - b) Atlikti vakfa Muzdalifoje
 - c) Užmėtyti šėtoną
 - d) Aplankytis Allah'o Pranašo (TJTIAP) kapą
3. Kas ihram'e neuždrausta?
 - a) Naudoti kvepalus
 - b) Kirpti plaukus
 - c) Miegoti
 - d) Kirptis nagus
4. Kuriui metu atliktas umra lygi hadžui pagal atlygį?
 - a) Kurban šventės dienomis
 - b) Ramadano mėnesį
 - c) Muharram'o mėnesį
 - d) Karštuoju metų laiku

5. Kaip vadinamas septynių kartų Kaab'os apėjimas?
 - a) Vakfa b) Ihram
 - c) Sa'i d) Tavaf
6. Kas nėra hadž'o fard?
 - a) Ihram
 - b) Kaab'os tavaf
 - c) Vakfa Muzdalifoje
 - d) Vakfa Arafate
7. Kaip vadinamas Allah'o pranašo (TJTIAP) hadž'as?
 - a) Hadž-fard
 - b) Hadž-veda
 - c) Didysis hadž'as
 - d) Chutba-veda
8. Kaip vadinamas garbinimas, susidedantis iš tavaf aplink Kaab'ą ir sa'į tarp Safa ir Marva, ir atliekamas ne hadž'o sezonu?
 - a) Umra b) Hadž
 - c) Tavaf d) Ihram
9. Kas nėra sąlyga, kad hadž'as taptų privalomu?
 - a) Būti musulmonu
 - b) Būti sveiko proto ir pilnamečiu
 - c) Būti laisvuju
 - d) Būti vyresniam nei 40 metų.
10. Kaip vadinama vieta, kur yra Pranašo Muhammad'o kapas?
 - a) Rauda-Mutahhara
 - b) Kaaba Muazzama
 - c) Masdžidul-Aksa
 - d) Hadžarul-Asvad

Įrašykite praleistus žodžius

(Zamzam/ be nuodėmių/ gyvenime/ ihram/ Makam Ibrahim/ Kaaba Muazzama/ Mina)

1. Vieta, kur yra akmuo, kurį pranašas Abraomas (TJ) naudojo kaip pakylą statydamas Kaab'ą ir, nuo kurio kvietė žmones atlikti hadž'ą, vadinama
2. Vieta, kur pranašas Abraomas atvedė sūnų Ismail'ą, kad paaukoti Allah'ui, vadinasi
3. Šventasis šaltinis, esantis Masdžidul-Haram šalia Kaab'os, vadinasi
4., kurį mes privalome dėvėti hadž'o metu, simbolizuoja, kad socialinė ir materialinė padėtis neturi reikšmės, prieš Allah'ą visi lygūs.
5. Musulmonai, einantys aplink šventą statinį ,garbina Aukščiausiąjį Allah'ą taip, kaip planetos besisukdamos aplink saulę, ar elektronai – aplink branduolį.
6. Allah'o Pranašas (TJTIAP) pasakė: „Aplankęs mane po mano mirties, panašus į tą, kuris aplankė mane “
7. Allah'o Pranašas (TJTIAP) sakė: „Tas, kuris atlikdamas hadž'ą, tuščiai nekalbės ir nepadarys didelių nuodėmių, sugrįš iš jo , kaip tą dieną, kai gimė šiame pasaulyje“.

PAKLUSNUMO ALLAH'UI SIMBOLIS

❁ KURBAN'AS ❁

- ❁ Kas tai yra kurban'as?
- ❁ Ką mums duoda kurban'as?
- ❁ Kaip aukojamas kurban'as?

- ❁ Kurban-nazr
- ❁ Allah'o Pranašas ir kurban'as

ИСПЫТАНИЕ ДРУЖБЫ

Ранаšas Abraomas (TJ) sapne išvydo, kad aukoja savo sūnų. Pamatęs šį sapną keletą naktų iš eilės, jis suprato, kad tai yra Allah'o jam siunčiamas apreiškimas. Viešpats norėjo, kad jis paukotų jam savo sūnų.

Aukščiausiasis Allah'as apdovanojo jį sūnumi po ilgo laukimo, kada jis jau buvo senas. O dabar norėjo, kad jis paaukotų mylimą sūnų, kuris tuo laiku jau buvo užaugęs ir tapęs puikiu jaunuoliu.

Iš tiesų, Abraomui (TJ), Allah'o draugui (Halilullah), tai buvo sunkus draugystės išbandymas.

Kitą dieną, paėmęs su savimi sūnų Ismail'ą, pranašas Abraomas patraukė iš Mekk'os į Miną. Pasiekęs Miną jis pradėjo pasakoti sūnui apie sapną, kurį matė. Paaiškinęs jam, kad Allah'as didžiai juos išbando, tėvas pasakė:

- Sūneli, aš mačiau sapne kaip aukojiu tave, ką tu į tai pasakysi?

Tėvo žodžiai nesukėlė Ismailui nei baimės, nei abejonių. Argi ne Allah'as duoda gyvenimą ir atima jį kai panori? Allah'as, davęs jam gyvenimą, dabar prašo jo atgal. Taip pamąstęs, kilnysis Ismail'as (TJ) pareiškė, kad jis su visišku nuolankumu, su pilnu pasitikėjimu, pasikliaudamas Allah'u, paklus Jo valiai:

- *Tėve! Daryk tai, kad tau liepta! Inšallah (jei tokia bus Allah'o valia), tu pamatysi mane esant kantrų.*

Toks sūnaus atsakymas ir pradžiugino Abraomą, ir sudrebino jo jausmus. Jo akys prisipildė ašarų. Su didele meile jis žvelgė į savo sūnų, turinčiu tokį tvirtą iman (tikėjimą), ir dėkojo Allah'ui už tai, kad Jis davė jam tokį sūnų.

Gerbiamas Abraomas, paguldęs sūnų ant žemės veidu žemyn, pasiruošė įvykdyti Allah'o įsakymą. Su žodžiais: „Štai Valdove, aš vykdu Tavo įsakymą“ ir „Bismillah“, jis pakėlė peilį. Staiga pasigirdo balsas. Aukščiausiasis Allah'as liepė:

„O Abraomai! Tu įvykdei [tai, kas buvo liepta tau] sapne. Tai buvo didis išbandymas. Ir Mes pakeitėme tavo sūnų didele auka“ (Sura „as-Saffat“, 105-107).

Tuo momentu angelas Gabrielius iš rojaus atnešė avinėlį. Su džiaugsmo ašaromis kilnūs Abraomas pakėlė savo sūnų nuo žemės ir prispaudė prie krūtinės. Jis padėkojo Allah'ui, antrą kartą padovanojusiam jam sūnų. Po to paaukojo angelo Gabrieliaus (TJ) atneštą avinėlį.

Šiuo išbandymu Aukščiausiasis Allah'as parodė visiems žmonėms ir angelams kilniojo Abraomo ir jo šeimos atsidavimą ir kantrybę. Tai buvo draugystės ir ištikimybės išbandymas. Kilnūs Abraomas ir kilnūs Ismail'as be šešėlio abejonės, pakluso šiam savo Viešpaties įsakui ir garbingai atlaikė išbandymą.

KAS YRA KURBAN'AS?

Kas yra kurbanas?

✍ Tam tikrų rūšių gyvulių aukojimas Kurban šventės metu, vadinamas „kurban“.

😊😊😊 «Kurban'as yra vadžib.

📖 „Kurban“ garbinimo veiksmas egzistavo ir iki Islamo, pavyzdžiui, pranašas Abraomas vietoj savo sūnaus Ismail'o paaukojo avinėlių, kurį atsiuntė Allah'as. Pradedant nuo pranašo Abraomo, visi pranašai vykdė šį garbinimą ir mokė to savo bendruomenes

✍ Allah'o Pranašas išmokė mus, kaip ir kada atlikti šį garbinimo veiksma. Žmogus, kuris privalo paaukoti kurban'ą, negali pakeisti jo papildomomis maldomis, sadaka ar kitais garbinimo veiksmais.

Kaip aukojamas kurban'as?

Kurban'as aukojamas pirmą, antrą ar trečią Kurban šventės dieną. Trečią Kurban šventės dieną po saulėlydžio kurban'as jau nebeaukojamas.

Aukščiausiasis Allah'as liepia:

„Atlik maldą ir aukok kurban'ą vardan savo Valdovo.“

(Sura „Al-Kiausar, 2)

Aukščiausiasis Allah'as liepia:

„Mes liepėme kiekvienai bendruomenei aukoti kurban'ą ir liepėme minėti Allah'o vardą virš aukojamo gyvulio“.

(Sura „al-Hadž“, 34)

Allah'o Pranašas sakė:

„Tas, kuris turi galimybę, bet neaukoja kurban'o, tegul nesiartina prie mūsų mečečių“.

(Ibn Madža, Adahi,2)

KĄ MUMS DUODA KURBAN'AS?

KURBAN'AS

- * Priartina mus prie Allah'o.
- * Moko mus dalintis su kitais tomis gėrybėmis, kuriomis mus apdovanojo Allah'as.
- * Padidina mūsų ištikimybę ir paklusumą Allah'ui.
- * Sutvirtina tarp mūsų meilę, palaikymą ir savitarpio pagalbą.

Aukščiausiasis Allah'as myli tuos, kurie nuoširdžiai vykdo Jo įsakymus. Jis patenkintas tais, kurie Jį garbina. Aukodami kurban'ą, mes garbiname Allah'ą. Allah'as mumis patenkintas. Tai **priartina mus prie Allah'o** ir pakelia mus Jo akyse.

Allah'o Pranašas sakė:

„Pats geriausias Adomo sūnaus garbinimo veiksmas Kurban Bairam'o dieną, kuris priartina jį prie Allah'o, - tai kurban'as.

Dar nespėja kraujo lašas nukristi ant žemės, o paaukojusio kurban'ą padėtis pakyla Allah'o akyse, todėl aukokite kurban'ą su įkvėpimu.“

(Tirmizi, Adahi, 1)

Kurban'as moko mus dalintis su kitais tomis gėrybėmis, kuriomis mus apdovanojo Allah'as. Dalį paaukoto gyvulio mėsos mes išdaliname vargšams, pradžiugindami juos. Mes esame laimingi, pradžiuginę juos šiame gyvenime, ir pelnome atlygį amžinajam gyvenimui.

Kartą Allah'o Pranašo šeima paaukėjo kurban'ą. Visa mėsa, išskyrus mentę, buvo išdalinta vargšams.

Pranašas paklausė: „Iš jo kas nors liko?“

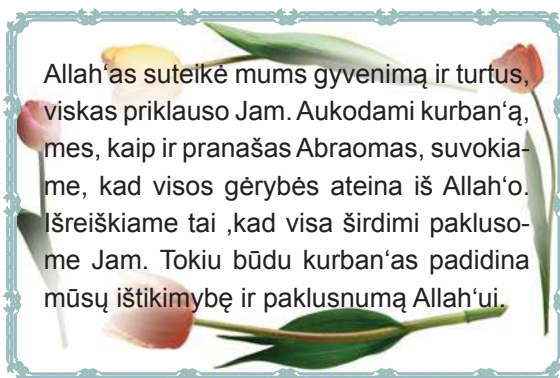
Kilnioji Aiša atsakė:

- Liko tik mentė.

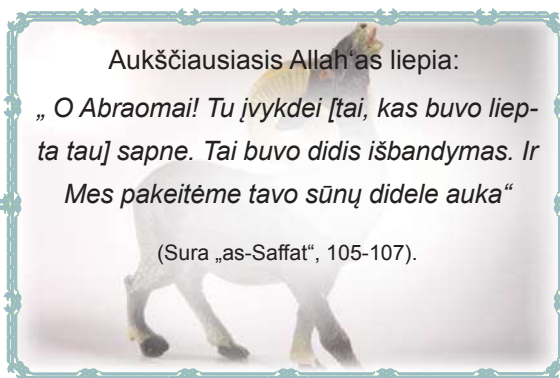
Allah'o Pranašas, primindamas amžinojo gyvenimo atlygį, pasakė:

- Kodėl gi tau nepasakius: „Mums liko viskas, išskyrus mentę“.

(Tirmizi, Sifatul-Kijama, 33)

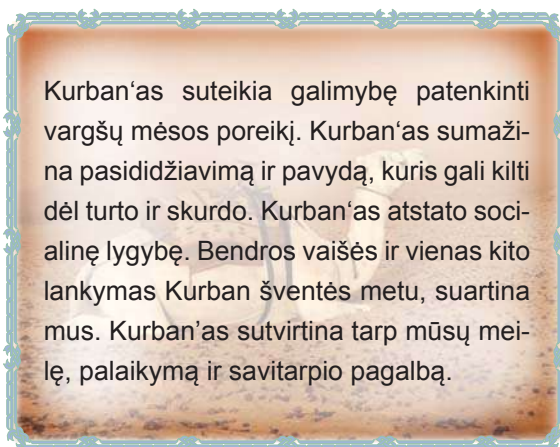
Allah'as suteikė mums gyvenimą ir turtus, viskas priklauso Jam. Aukodami kurban'ą, mes, kaip ir pranašas Abraomas, suvokiame, kad visos gėrybės ateina iš Allah'o. Išreiškiame tai, kad visa širdimi paklusome Jam. Tokiu būdu kurban'as padidina mūsų ištikimybę ir paklusnumą Allah'ui.

Aukščiausiasis Allah'as liepia:

„O Abraomai! Tu įvykdei [tai, kas buvo liepta tau] sapne. Tai buvo didis išbandymas. Ir Mes pakeitėme tavo sūnų didele auka“

(Sura „as-Saffat“, 105-107).

Kurban'as suteikia galimybę patenkinti vargšų mėsos poreikį. Kurban'as sumažina pasididžiavimą ir pavydą, kuris gali kilti dėl turto ir skurdo. Kurban'as atstato socialinę lygybę. Bendros vaišės ir vienas kito lankymas Kurban šventės metu, suartina mus. Kurban'as sutvirtina tarp mūsų meilę, palaikymą ir savitarpio pagalbą.

Aukščiausiasis Allah'as liepia:

„Iš kurban'o mėsos valgykite patys ir pamaitinkite bedalį vargšą“.

(Sura „al-Hadž“, 28)

KAM KURBAN'AS YRA VADŽIB?

- * Psichiškai sveikiems,
- * Pilnamečiams,
- * Laisviesiems,
- * Neesantiems kelionėje,
- * Turtingiems

Visiems musulmonams

Aukoti kurban'ą
yra vadžib

GYVULIAI, TINKAMI KURBAN'UI

- ✓ Iš smulkiųjų gyvulių – avis ir ožka;
- ✓ Iš stambiųjų gyvulių – karvė ir kupranugaris.

Sulaukusi 1 metų
Avis

1 žmogaus
kurban'as

Sulaukusi 1 metų
Ožka

1 žmogaus
kurban'as

Sulaukusi 2 metų
Karvė

1 – 7 žmonių
kurban'as

Sulaukęs 2 metų
Kupranugaris

1 – 7 žmonių
kurban'as

Aukojami gyvuliai:

- ✓ Turi būti sveiki,
- ✓ neturi turėti fizinių trūkumų, pavyzdžiui, aklumo, ar didelio dantų kiekio trūkumo.

KAIP AUKOJAMAS KURBAN'AS?

- Nesukeliant gyvuliui kančių, jis atgabenamas į aukojimo vietą.
- Jį paguldo ant kairiojo šono, galva į kiblą, kojas suriša.
- Pasako takbir-tašrik.
- Su žodžiais „Bismillahi, Allahu Akbar“ paaukoja kurban'ą.

Aukojant kurban'ą:

إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ

„Inna salati va nusuki va machjaja va mameti
lillahi rabbil-aliamin“

„Iš tiesų, mano maldos, garbinimas,
gyvenimas ir mirtis priklauso Allah'ui –
pasaulių Valdovui“, Perskaiyti šią du'ą yra
sunna. ☺☺

Takbir-tašrik:

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

„Allahu Akbar, Allahu Akbar, lia iliaha illialahu va
Allahu Akbar, Allahu Akbar va lilliahil hamd!“

„Allah'as Didžiausias, Allah'as Didžiausias,
nėra dievo be Allah'o, , Allah'as Didžiausias,
ir visa garbė priklauso Allah'ui!“

 Geriausia, kad tas kuris aukoja
kurban'ą, pats jį ir pjautų. Bet galima šią teisę

perleisti kitam musulmonui. Tokiu atvejui ge-
riau stovėti prie gyvulio galvos ir sakyti du'ą.

Į KĄ REIKIA ATKREIPTI DĖMESĮ AUKOJANT?

- ❖ Kurban'ą turi pjauti tas, kas moka tai daryti,
- ❖ Reikia švelniai elgtis su aukojamu gyvuliu,
- ❖ Esant galimybei, užrišti jam akis ir surišti kojas,
- ❖ Naudoti aštrų peilį,
- ❖ Neteršti aukojimo vietoje.

KAIP PASKIRSTOMA KURBAN'O MĖSA?

- ⚙ Paprastai kurban'o mėsa suskirstoma į tris dalis:
 - Viena dalis išdalinama vargšams,
 - Antra dalis panaudojama pavaišinti gimines, kaimynus ir keliautojus.
 - Trečia dalis paliekama sau.
- Tačiau, jei aukotojas nori, jis gali visą mėsą išdalinti vargšams ir nepasiturintiems.

KĄ DARYTI SU KURBAN'O ODA?

- 😊 Kurban'o odą galima atiduoti tiems žmonėms, kurie patenka į zakat'o gavėjų gretas.
- 😊 Galima ją atiduoti mečetėms, mokykloms, labdaros organizacijoms.
- ☹ Negalima jos atiduoti, religijoje neleistiniems tikslams.

KURBAN'AS NAZR ☺☺☺

✂ Tai kurban'as, kurį mes pažadėjome paaukoti vardan Allah'o pasitenkinimo.

Šis kurban'as yra vadžib.

Yra du kurban'o nazr tipai:

1. Kurban'as nazr susijęs su sąlyga

☞ Jei mes davėme priesaiką: „Jei tėvas pasveiks, aš paaukosiu kurban'ą“, tai tėvui pasveikus, kurban'as tampa vadžib.

2. Kurban'as nazr, nesusijęs su sąlyga

☞ Jei mes davėme priesaiką: „Vardan Allah'o, aš paaukosiu kurban'ą“, tai nuo priesaikos davimo momento, kurban'as tampa vadžib.

KOKIE GYVULIAI YRA TINKAMI KURBAN'UI NAZR?

✓ Avis, ožka, karvė, kupranugaris yra tinkami kurban'ui nazr.

✗ Višta, gaidys ar kitas paukštis kurban'ui nazr netinkami.

KAIP PASKIRSTOMA KURBAN'O NAZR MĖSA?

✓ Visa kurban'o nazr mėsa turi būti išdalinta vargšams.

✗ Tas, kuris paaukoko kurban'ą nazr, negali valgyti jo mėsos.

✗ Taip pat tos mėsos negali valgyti jo žmona, tėvai, vaikai, senelis, senelė ir anūkai. Taip pat jiems uždrausta šio gyvulio oda ir viduriai. Jeigu vis dėlto panaudojo, tai tos vertės sumą reikia išdalinti vargšams.

KURBAN'AS-AKIKAI ☺☺

✂ Kurban'as-akika – tai dėkingumas Allah'ui už gimusį kūdikį.

Kurban'as-akika yra sunna.

📖 Kurban'as-akika gali būti paaukotas nuo kūdikio gimimo iki jam tampant pilnamet.

čiu, bet geriausia yra paaukoti kurban'ą-akika septintąją dieną po kūdikio gimimo.

✓ Avis, ožka, karvė, kupranugaris yra tinkami kurban'ui-akika.

✓ Kurban'o-akika mėsa gali valgyti jį paaukojęs žmogus ir jo artimieji.

MŪSŲ PRANAŠAS (TJTIAP) IR KURBAN'AS

Mūsų Pranašas (TJTIAP) skyrė daug dėmesio tokiam garbinimo būdai kaip kurban'as. Po hidžros (persikėlimo į Mediną) jis kasmet aukodavo kurban'ą. Ir, kviesdamas tai daryti ir savo bendražygius, sakė: „Nė vienas Allah'o vergas negali padaryti Kurban'o šventės dieną geresnio darbo, kad priartėtų prie Allah'o, nei paaukoti kurban'ą...“

Ir jis pats su nuoširdžiu atsidavimu Allah'ui aukodavo kurban'ą.

Savo pirmąjį kurban'ą Allah'o Pranašas (TJTIAP) paaukojo antraisiais hidžros metais. Tą Kurban šventės dieną jis, drauge su musulmonais patraukė į didelę atvirą aikštę atlikti malda. Po maldos jis pasakė pamokslą, kuriame liepė musulmonams aukoti kurban'ą. Ir pats taip pat paaukojo du kurban'us, vieną savo vardu, o kitą – savo ummos vardu, išreikšdamas ketinimą: „O Allah! Šis avinas už tuos mano ummos narius, kurie neturi galimybės paaukoti kurban'o“. Kai gyvuliai buvo paguldyti ant žemės Allah'o

Pranašas (TJTIAP) pasakė tokią du'a: „Aš pasukau savo veidą į pusę to, kuris sutvėrė dangus ir žemę. Aš ne iš tų, kurie priskiria Allah'ui bendrininkų. Visos mano maldos, garbinimas, gyvenimas ir mirtis priklauso Allah'ui – pasaulių Valdovui, neturinčiam lygių ir panašių į save. Ir aš iš pirmųjų paklustančių Jam. O mano Valdove! Ši auka iš Tavęs ir vardan Tavęs. O mano Valdove, priimk tai nuo Muhammad'o ir jo ummos“, po ko paaukojo gyvulius. (Tirmizi, Adahi, 22)

Mūsų mylimas Pranašas (TJTIAP) liepė gerai elgtis su visais Allah'o tvariniais. Ir jam nepatiko, kai žiauriai ir be gailesčio elgėsi su kurban'ui skirtais gyvuliais, vertė juos kentėti.

Allah'o Pranašas (TJTIAP) pasakė:

„Aukščiausiasis Allah'as įsakė gražiai elgtis su visais tvariniais. Jei būtina atimti gyvybę, nekankinkite. Aukodami gyvulį, nekankinkite jo. Aukojantis gyvulį, tegul gerai pagalanda peilį ir gyvulio nekankina.“

(Muslim, Said, 57)

Kartą Allah'o Pranašas (TJTIAP) pamatė žmogų, kuris aukojo avį. Žmogus paguldė avį ant žemės ir pradėjo galąsti peilį. Nepatenkintas tokiu bejausmiu elgesiu, Pranašas (TJTIAP) paklausė:
„Kiek kartų tu ketini nužudyti šį gyvulį. Nejaugi nebuvo galima pagaląsti peilio iš anksto?“

(Hakim, Mustadrak, IV, 231, 233)

KLAUSIMAI

Pasitikrinkime žinias

Ar teisingi šie teiginiai?

- Kurban'as aukojamas tam, kad priartėti prie Aukščiausiojo Allah'o, pelnyti Jo pasitenkinimą. ☐ TAIP ☐ NE
- Musulmonas turi kartą gyvenime paaukoti kurban'ą. ☐ TAIP ☐ NE
- Avis ir ožka aukojamas už vieną žmogų, karvė ir kupranugaris – už 1-7 žmones. ☐ TAIP ☐ NE
- Kurban'o-nazr mėsos neturi teisės valgyti, tas kas jį paaukojo bei jo tėvai, vaikai, anūkai. ☐ TAIP ☐ NE
- Visa kurban'o mėsa privalo būti išdalinta vargšams. ☐ TAIP ☐ NE

Atsakykite į klausimus

- Kas yra kurban'as Kurban Bairam'o die-nomis?
 - Fard
 - Sunna
 - Vadžib
 - Mubah
- Kokie pranašai buvo išbandomi kurban'u?
 - Pranašai Abraomas ir Izaokas;
 - Pranašai Dovydas ir Saliamonas;
 - Pranašai Jokūbas ir Juozapas;
 - Pranašai Abraomas ir Ismailas.
- Kas nėra sąlyga, kad aukoti kurban'ą?
 - Būti musulmonu
 - Būti psichiškai sveiku ir pilnamečiu
 - Būti sveiku
 - Būti turtingu
- Koks kurban'as aukojamas kaip dėkingu-mas gimus vaikui?
 - Kurban-akika
 - Kurban- adak
 - Kurban-nazr
 - Kurban-hadi
- Kas nesusiję su tuo, ką mums duoda kurban'as?
 - Priartina mus prie Allah'o;
 - Padaro mūsų kasdienį gyvenimą padoresniu;
 - Padidina mūsų atsidavimą ir paklus-numą Allah'o įsakymams;
 - Moko mus dalintis su kitais tomis gėrybėmis, kuriomis mus apdovanojo Allah'as.

Įrašykite praleistus žodžius

(Allah'o/ pilnai/ jūsų dievobaimingumas/ nekankina/ garbinimas)

1. Kurban'as primena mums apie būtinybę vardan aukoti gyvenimą ir turtus.
2. „ Iš tiesų, mano maldos,, gyvenimas ir mirtis priklauso Allah'ui“.
3. Kurban'o-nazr mėsa išdalinama vargšams.
4. „*Aukodami gyvulį, nekankinkite jo. Aukojantis gyvulį, tegul gerai pagalanda peilį ir gyvulio* “
5. „Nepasiekia Allah'o nei aukojamų gyvulių mėsa, nei kraujas, tik pasiekia Allah'ą“.

ATSAKYMAI Į KLAUSIMUS

Skyrius „Pasninkas“

Pasitikrinkime savo žinias. Psl.:

1- Taip 2- Taip 3- Taip 4- Ne 5- Ne 6- Ne 7- Ne 8- Taip

Atsakykite į klausimus. Psl.:

1- a 2- b 3- c 4- a 5- b 6- c 7- d 8- b 9- a

Įrašykite praleistus žodžius. Psl.:

1 – malonė, atleidimas 2 – sveikata 3 – šešiasdešimt vieną 4 – kada 5 – nazr 6 – Kadr, atleisk 7 – Rajan

Skyrius „Zakat‘as“

Pasitikrinkime savo žinias. Psl.:

Žmogus, turintis nisab‘o dydžio nuosavybę, pagal religijos normas laikomas turtingu.

Viena keturiasdešimtoji aukso ar sidabro dalis arba 2,5% yra išmokama kaip zakat‘as.

Negalima zakat‘o išmokėti savo anūkams.

Duodant zakat‘ą, negalima užmiršti, kad atliekame garbinimo veiksmą.

Zakat‘as neskirtas mečečių, mokyklų, ligoninių, kelių, vandens įrenginių ir tiltų statybai.

Zakat‘as – tai tiltas, kuriuo turtingo žmogaus turtas pasiekia vargšą.

Dalies turtingo musulmono turto perdavimas religijos nustatytais tikslais, vadinamas „zakat“.

Duodanti ranka yra aukščiau imančios.

Aukso nisab‘as yra 80,18 g.

Minimalus sadaka-fitr dydis, tai maistas, kurio pakanka išmaitinti vieną žmogų, vieną dieną, arba jo piniginis atitikmuo.

Atsakykite į klausimus. Psl.:

1- d 2- a 3- c 4- a 5- b 6- d 7- c 8- d

Įrašykite praleistus žodžius. Psl.:

1 – neprašo 2 – nuosavybėje 3 – grūdą 4 – širdis 5 – apvalyti

Skyrius „Hadž'as“

Pasitikrinkime savo žinias. Psl.:

1- Taip 2- Taip 3- Ne 4- Ne 5- Taip 6- Taip 7- Taip 8- Taip

Atsakykite į klausimus. Psl.:

1- c 2- a 3- c 4- b 5- d 6- c 7- b 8- a 9- d 10- a

Įrašykite praleistus žodžius. Psl.:

1 – Makam Ibrahim 2 – Mina 3 – Zamzam 4 – Ihram 5 – Kaab'a Muazzama 6 – gyvenime
7 – be nuodėmės

Skyrius „Kurban'as“

Pasitikrinkime savo žinias. Psl.:

1- Taip 2- Ne 3- Taip 4- Taip 5- Ne

Atsakykite į klausimus. Psl.:

1- c 2- d 3- c 4- a 5- b

Įrašykite praleistus žodžius. Psl.:

1 – Allah'as 2 – garbinimas 3 – pilnai 4 – nekankina 5 – jūsų dievobaimingumas

* * *

Отпечатано в Московская типография № 13
1005005, г. Москва, Денисовский переулок, 30
1-е издание - Тираж: 6.000 экземпляров

ISBN 978-5-902855-99-6